

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2726/2000 af 14. december 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 11
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2727/2000 af 14. december 2000 om indstilling af fiskeri efter kulmule fra fartøjer, som fører spansk flag 13
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2728/2000 af 14. december 2000 om indførelse af kriedestillation efter artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 i visse tyske vindyrkningsområder 14
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2729/2000 af 14. december 2000 om gennemførelsesbestemmelser for kontrol i vinsektoren 16
- ★ Kommissionens beslutning nr. 2730/2000/EKSF af 14. december 2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koks i stykker med en diameter på over 80 mm med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told 30
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2731/2000 af 14. december 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 2543/95 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportlicenser for olivenolie 42
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2732/2000 af 14. december 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1318/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 om foranstaltningerne til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød 43

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2733/2000 af 14. december 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for præmieordningerne i oksekødssektoren	44
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2734/2000 af 14. december 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation og om fravigelse eller ændring af forordning (EF) nr. 562/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød	45
Kommissionens forordning (EF) nr. 2735/2000 af 14. december 2000 om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter	49
Kommissionens forordning (EF) nr. 2736/2000 af 14. december 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1303/2000 om fastsættelse af forsyningsopgørelsen og støtten for levering til De Kanariske Øer af æg og fjerkrækødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i artikel 2-4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92, hvad angår støtten	56
Kommissionens forordning (EF) nr. 2737/2000 af 14. december 2000 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug	58
Kommissionens forordning (EF) nr. 2738/2000 af 14. december 2000 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn	60
Kommissionens forordning (EF) nr. 2739/2000 af 14. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1701/2000 omhandlede licitation	62
Kommissionens forordning (EF) nr. 2740/2000 af 14. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2014/2000 omhandlede licitation	63
Kommissionens forordning (EF) nr. 2741/2000 af 14. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2317/2000 omhandlede licitation	64
Kommissionens forordning (EF) nr. 2742/2000 af 14. december 2000 om bud for udførsel af rug, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1740/2000 omhandlede licitation	65
Kommissionens forordning (EF) nr. 2743/2000 af 14. december 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2097/2000 omhandlede licitation	66
★ Rådets forordning (EF) nr. 2744/2000 af 14. december 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1950/97 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sække og poser af polyethylen eller polypropylen med oprindelse i bl.a. Indien	67

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene

2000/791/EF:

★ Afgørelse fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene af 11. februar 2000 om adfærdskodeks for god forvaltningsskik	69
--	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2725/2000**af 11. december 2000****om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 1, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

central edb-database med fingeraftryksoplysninger, samt de elektroniske midler til videregivelse mellem medlemsstaterne og den centrale database.

(1) Medlemsstaterne har ratificeret Genève-konventionen af 28. juli 1951 som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 vedrørende flygtninges retsstilling.

(2) Medlemsstaterne har indgået konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, undertegnet i Dublin den 15. juni 1990, (i det følgende benævnt »Dublin-konventionen«) ⁽²⁾.

(3) Med henblik på anvendelsen af Dublin-konventionen er det nødvendigt at fastslå asylansøgnernes identitet og identiteten af personer, der pågribes i forbindelse med ulovlig passage af Fællesskabets ydre grænser. Med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen, særlig artikel 10, stk. 1, litra c) og e), er det ligeledes ønskeligt, at hver medlemsstat kan kontrollere, om en udlænding, der opholder sig ulovligt på dens område, har søgt asyl i en anden medlemsstat.

(4) Fingeraftryk er et vigtigt element, når de pågældendes nøjagtige identitet skal fastslås. Det er derfor nødvendigt at oprette et system til sammenligning af deres fingeraftryksoplysninger.

(5) Til det formål er det nødvendigt at oprette et system benævnt »Eurodac«, som består af en central enhed, der skal oprettes i Kommissionen, og som skal drive en

(6) Det er også nødvendigt at pålægge medlemsstaterne straks at tage fingeraftryk af alle asylansøgere samt af alle udlændinge, der pågribes i forbindelse med ulovlig passage af en medlemsstats ydre grænse, hvis de er fyldt 14 år.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte præcise regler for videregivelsen af disse fingeraftryksoplysninger til den centrale enhed, registreringen af disse fingeraftryksoplysninger og andre relevante oplysninger i den centrale database, opbevaring af oplysningerne, sammenligning af oplysningerne med andre fingeraftryksoplysninger, videregivelse af resultaterne af sammenligningen og blokering og sletning af de registrerede oplysninger. Disse regler kan være forskellige for, og bør være specielt tilpasset til, de enkelte kategorier af udlændinge.

(8) Udlændinge, der har søgt asyl i én medlemsstat, kan i mange år have mulighed for at søge asyl i en anden medlemsstat. Den periode, som den centrale enhed højst bør opbevare fingeraftryksoplysningerne i, bør derfor være temmelig lang. Da de fleste udlændinge, som har opholdt sig i Fællesskabet i adskillige år, vil have opnået fast status eller endog statsborgerskab i en medlemsstat inden for denne periode, bør en periode på ti år for opbevaring af fingeraftryksoplysninger anses for rimelig.

(9) Opbevaringsperioden bør være kortere i visse situationer, hvor der ikke er behov for at opbevare fingeraftryksoplysningerne så længe. Fingeraftryksoplysningerne bør slettes øjeblikkeligt, når en udlænding opnår statsborgerskab i en medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT C 189 af 7.7.2000, s. 105 og 227, og udtalelse af 21.9.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽²⁾ EFT C 254 af 19.8.1997, s. 1.

- (10) Det er nødvendigt helt klart at fastlægge det ansvar, der påhviler henholdsvis Kommissionen for så vidt angår den centrale enhed, og medlemsstaterne for så vidt angår anvendelse af oplysninger, datasikkerhed samt adgang til og berigtigelse af de registrerede oplysninger.
- (11) Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold i forbindelse med anvendelsen af Eurodac-systemet vil være underlagt de relevante bestemmelser i traktaten. Det er derfor nødvendigt at fastsætte specifikke regler for medlemsstaternes ansvar uden for kontraktforhold i forbindelse med anvendelsen af systemet.
- (12) Målet for de påtænkte foranstaltninger er, at der i Kommissionen oprettes et system til sammenligning af fingeraftryksoplysninger til støtte for gennemførelsen af Fællesskabets asylpolitik. Denne opgave kan ifølge sagens natur ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne selv og kan derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, bedre gennemføres på fællesskabsplan. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (13) Da medlemsstaterne alene har ansvaret for at fastlægge og klassificere resultaterne af sammenligninger, som den centrale enhed har videregivet, samt for at blokere for oplysninger om personer, som er blevet anerkendt og har fået indrejsetilladelse som flygtninge, og da dette ansvar gælder det særlig følsomme område vedrørende behandling af personoplysninger og kunne berøre udøvelsen af individuelle frihedsrettigheder, er der særlige årsager til, at Rådet forbeholder sig udøvelsen af visse gennemførelsesbeføjelser, der navnlig vedrører vedtagelse af foranstaltninger, der sikrer sådanne oplysningers sikkerhed og pålidelighed.
- (14) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af andre bestemmelser i denne forordning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ bør finde anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger inden for rammerne af Eurodac-systemet.
- (16) Efter traktatens artikel 286 finder direktiv 95/46/EF også anvendelse på Fællesskabets institutioner og organer. Da den centrale enhed oprettes i Kommissionen, finder nævnte direktiv anvendelse på denne enheds behandling af personoplysninger.
- (17) Principperne i direktiv 95/46/EF med hensyn til beskyttelse af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, især retten til privatlivets fred, i forbindelse med behandling af personoplysninger bør suppleres eller præciseres, navnlig for så vidt angår visse sektorer.
- (18) Eurodac's virke bør overvåges og evalueres.
- (19) Medlemsstaterne bør indføre en sanktionsordning for at straffe brug af oplysninger, der er registreret i den centrale database, i modstrid med Eurodac's formål.
- (20) Det Forenede Kongerige og Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (21) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til nævnte traktater, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (22) Denne forordnings geografiske anvendelsesområde bør begrænses, således at det svarer til det geografiske anvendelsesområde for Dublin-konventionen.
- (23) Denne forordning bør tjene som retsgrundlag for de gennemførelsesbestemmelser, som er påkrævede, for at forordningen hurtigt kan anvendes, og for at medlemsstaterne og Kommissionen kan indføre de nødvendige tekniske arrangementer. Det bør pålægges Kommissionen at kontrollere, at disse betingelser er opfyldt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formålet med Eurodac

1. Der oprettes et system, benævnt »Eurodac«, hvis formål er at lette fastsættelsen af, hvilken medlemsstat der i henhold til Dublin-konventionen er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en medlemsstat, samt på anden måde lette anvendelsen af Dublin-konventionen på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

2. Eurodac omfatter:

- a) den centrale enhed, der er omhandlet i artikel 3
- b) en central elektronisk database, hvori de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, artikel 8, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, behandles med henblik på sammenligning af asylansøgere, fingeraftryksoplysninger samt fingeraftryksoplysninger af de i artikel 8, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, omhandlede kategorier af udlændinge
- c) midler til videregivelse af oplysninger mellem medlemsstaterne og den centrale database.

De regler, der gælder for Eurodac, finder ligeledes anvendelse på de operationer, som medlemsstaterne foretager fra videregivelsen af oplysninger til den centrale enhed, indtil der gøres brug af resultaterne af sammenligningen.

3. Uden at det i øvrigt berører oprindelsesmedlemsstatens anvendelse af oplysninger, som er bestemt til Eurodac, i databaser oprettet i henhold til denne medlemsstats nationale ret, må fingeraftryksoplysninger og andre personoplysninger kun behandles i Eurodac til de i Dublin-konventionens artikel 15, stk. 1, omhandlede formål.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
 - a) »Dublin-konventionen«: konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, undertegnet i Dublin den 15. juni 1990
 - b) »asylansøger«: en udlænding, der har indgivet en asylansøgning, eller på hvis vegne en sådan asylansøgning er indgivet
 - c) »oprindelsesmedlemsstat«:
 - i) med hensyn til en asylansøger den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til den centrale enhed og modtager resultaterne af sammenligningen
 - ii) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 8, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til den centrale enhed
 - iii) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 11, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til den centrale enhed og modtager resultaterne af sammenligningen
 - d) »flygtning«: en person, der er anerkendt som flygtning i overensstemmelse med Genève-konventionen om flygtninge af 28. juli 1951, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
 - e) »hit«: den centrale enheds konstatering af, at der ved sammenligning på et eller flere punkter er overensstemmelse mellem de fingeraftryksoplysninger, der er registreret i databasen, og de fingeraftryk, en medlemsstat har videregivet vedrørende en person, idet medlemsstaterne dog er

forpligtet til i medfør af artikel 4, stk. 6, omgående at kontrollere resultaterne af sammenligningen.

2. De udtryk, der er defineret i artikel 2 i direktiv 95/46/EF, anvendes i den samme betydning i nærværende forordning.

3. Medmindre andet er fastsat, anvendes de udtryk, der er defineret i artikel 1 i Dublin-konventionen, i den samme betydning i nærværende forordning.

Artikel 3

Den centrale enhed

1. Der oprettes en central enhed i Kommissionen, der på medlemsstaternes vegne er ansvarlig for driften af den centrale database, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b). Den centrale enhed udstyres med et edb-system til identifikation af fingeraftryk.

2. Den centrale enheds behandling af oplysninger om asylansøgere, personer, der er omfattet af artikel 8, og personer, der er omfattet af artikel 11, sker på oprindelsesmedlemsstatens vegne og på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

3. Den centrale enhed udarbejder hvert kvartal en statistik over sit arbejde med angivelse af

- a) antallet af videregivne datasæt om asylansøgere og de personer, der er omfattet af artikel 8, stk. 1, og artikel 11, stk. 1
- b) antallet af hits med hensyn til asylansøgere, der har indgivet asylansøgning i en anden medlemsstat
- c) antallet af hits med hensyn til personer, der er omfattet af artikel 8, stk. 1, og som på et senere tidspunkt har indgivet en asylansøgning
- d) antallet af hits med hensyn til personer, der er omfattet af artikel 11, stk. 1, og som på et tidligere tidspunkt har indgivet asylansøgning i en anden medlemsstat
- e) antallet af fingeraftryksoplysninger, som den centrale enhed har måttet anmode om at få udleveret på ny, fordi de fingeraftryksoplysninger, der oprindeligt blev videregivet, ikke egnede sig til en sammenligning i edb-systemet til identifikation af fingeraftryk.

Ved udgangen af hvert år opstilles der en statistik, der sammenfatter de kvartalsstatistikker, som Eurodac har udarbejdet, siden den indledte sit virke, med angivelse af, hvor mange hits der har været for de personer, der er nævnt i henholdsvis litra b), c) og d).

Statistikken skal indeholde særskilte angivelser for hver enkelt medlemsstat.

4. Den centrale enhed kan efter proceduren i artikel 23, stk. 2, pålægges at udføre visse statistiske opgaver på grundlag af de oplysninger, som den centrale enhed behandler.

KAPITEL II

ASYLANSØGERE

Artikel 4

Indsamling, videregivelse og sammenligning af fingeraftryk

1. Medlemsstaterne optager omgående fingeraftryk af samtlige fingre af alle asylansøgere, der er fyldt 14 år, og videregiver straks de i artikel 5, stk. 1, litra a)-f), omhandlede oplysninger til den centrale enhed. Proceduren for optagelse af fingeraftryk fastlægges efter den pågældende medlemsstats nationale praksis og i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i den europæiske menneskerettighedskonvention og i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder.

2. De i artikel 5, stk. 1, omhandlede oplysninger registreres omgående i den centrale database af den centrale enhed, eller hvis de tekniske betingelser herfor er opfyldt, direkte af oprindelsesmedlemsstaten.

3. De i artikel 5, stk. 1, litra b), omhandlede fingeraftryksoplysninger, som videregives af en medlemsstat, sammenlignes i den centrale enhed med de fingeraftryksoplysninger, der er videregivet af andre medlemsstater, og som allerede er lagret i den centrale database.

4. Den centrale enhed sørger på anmodning af en medlemsstat for, at den i stk. 3 omhandlede sammenligning ud over fingeraftryksoplysninger fra andre medlemsstater også omfatter oplysninger, som den pågældende medlemsstat selv tidligere har videregivet.

5. Den centrale enhed videregiver straks hittet eller det negative resultat af sammenligningen til oprindelsesmedlemsstaten. Hvis der er tale om et hit, skal den centrale enhed for alle datasæt, der svarer til hittet, videregive de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1; de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), videregives dog kun, hvis de lå til grund for hittet.

Resultatet af sammenligningen kan sendes direkte tilbage til oprindelsesmedlemsstaten, hvis de tekniske betingelser herfor er opfyldt.

6. Resultatet af sammenligningen kontrolleres omgående i oprindelsesmedlemsstaten. Den endelige identifikation foretages af oprindelsesmedlemsstaten i samarbejde med de berørte medlemsstater i overensstemmelse med Dublin-konventionens artikel 15.

Oplysninger fra den centrale enhed vedrørende andre oplysninger, der har vist sig at være upålidelige, slettes eller tilintetgøres, så snart det er fastslået, at de er upålidelige.

7. Gennemførelsesbestemmelserne om fastsættelse af de procedurer, der er nødvendige for anvendelsen af stk. 1-6, vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 1.

Artikel 5

Registrering af oplysninger

1. I den centrale database registreres kun følgende oplysninger:

- a) Oprindelsesmedlemsstat, samt sted og dato for indgivelse af asylansøgningen
- b) fingeraftryksoplysninger
- c) køn
- d) det referencenummer, oprindelsesmedlemsstaten bruger
- e) dato for optagelse af fingeraftrykkene
- f) dato for videregivelse af oplysningerne til den centrale enhed
- g) dato for indlæsning af oplysningerne i den centrale database
- h) nærmere oplysninger om modtageren/modtagerne af de videregivne oplysninger og dato(er) for videregivelse.

2. Når oplysningerne er blevet registreret i den centrale database, tilintetgør den centrale enhed de databærere, der blev anvendt til at videregive oplysningerne, medmindre oprindelsesmedlemsstaten anmoder om at få dem tilbage.

Artikel 6

Lagring af oplysninger

Alle datasæt som omhandlet i artikel 5, stk. 1, lagres i den centrale database i ti år fra den dato, hvor de pågældende fingeraftryk blev optaget.

Efter udløbet af denne periode sletter den centrale enhed automatisk de pågældende oplysninger fra den centrale database.

Artikel 7

Sletning af oplysninger før tiden

Oplysninger om en person, som har opnået statsborgerskab i en af medlemsstaterne inden udløbet af den i artikel 6 omhandlede periode, slettes fra den centrale database i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, så snart oprindelsesmedlemsstaten bliver klar over, at den pågældende har opnået et sådant statsborgerskab.

KAPITEL III

UDLÆNDINGE, DER PÅGRIBES I FORBINDELSE MED ULOVLIG PASSAGE AF EN YDRE GRÆNSE

Artikel 8

Indsamling og videregivelse af fingeraftryksoplysninger

1. Medlemsstaterne optager i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i den europæiske menneskerettighedskonvention og i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder omgående fingeraftryk af samtlige fingre af alle udlændinge, der er fyldt 14 år, og som pågribes af de kompetente kontrolmyndigheder i forbindelse med ulovlig passage af grænsen til den pågældende medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen efter at være kommet fra et tredjeland, og som ikke afvises.

2. Den pågældende medlemsstat videregiver straks til den centrale enhed følgende oplysninger vedrørende de i stk. 1 omhandlede udlændinge, som ikke afvises:

- a) oprindelsesmedlemsstat, sted og dato for pågribelsen
- b) fingeraftryksoplysninger
- c) køn
- d) det referencenummer, oprindelsesmedlemsstaten bruger
- e) dato for optagelse af fingeraftrykkene
- f) dato for videregivelse af oplysningerne til den centrale enhed.

Artikel 9

Registrering af oplysninger

1. De i artikel 5, stk. 1, litra g), og artikel 8, stk. 2, omhandlede oplysninger registreres i den centrale database.

Med forbehold af artikel 3, stk. 3, registreres oplysninger, der videregives til den centrale enhed i henhold til artikel 8, stk. 2, udelukkende med henblik på sammenligning med oplysninger om asylansøgere, som efterfølgende videregives til den centrale enhed.

Den centrale enhed sammenligner ikke oplysninger, der videregives til den i henhold til artikel 8, stk. 2, med oplysninger, der tidligere er registreret i den centrale database, eller med oplysninger, der efterfølgende videregives til den centrale enhed i henhold til artikel 8, stk. 2.

2. Procedurene i artikel 4, stk. 1, andet punktum, artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, samt de bestemmelser, der fastsættes i henhold til artikel 4, stk. 7, finder anvendelse. For så vidt angår sammenligning af de oplysninger om asylansøgere, som efterfølgende videregives til den centrale enhed, med de i stk. 1 omhandlede oplysninger, finder procedurene i artikel 4, stk. 3, 5 og 6, anvendelse.

Artikel 10

Lagring af oplysninger

1. Alle datasæt vedrørende en udlænding som omhandlet i artikel 8, stk. 1, lagres i den centrale database i to år fra den dato, hvor udlændingens fingeraftryk blev optaget. Efter udløbet af denne periode sletter den centrale enhed automatisk de pågældende oplysninger fra den centrale database.

2. Oplysninger om en udlænding som omhandlet i artikel 8, stk. 1, slettes i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, omgående fra den centrale database, hvis oprindelsesmedlemsstaten inden udløbet af den i stk. 1 nævnte toårige periode får kendskab til et af følgende forhold:

- a) udlændingen har fået opholdstilladelse
- b) udlændingen har forladt medlemsstaternes område
- c) udlændingen har opnået statsborgerskab i en af medlemsstaterne.

KAPITEL IV

UDLÆNDINGE, DER OPHOLDER SIG ULOVLIGT I EN MEDLEMSSTAT

Artikel 11

Sammenligning af fingeraftryksoplysninger

1. For at kontrollere, om en udlænding, der opholder sig ulovligt på dens område, tidligere har indgivet en asylansøg-

ning i en anden medlemsstat, kan enhver medlemsstat videregive fingeraftryksoplysninger om fingeraftryk, den har optaget af en sådan udlænding, der er fyldt 14 år, til den centrale enhed sammen med det referencenummer, den pågældende medlemsstat bruger.

Generelt er der grund til at kontrollere, om udlændingen tidligere har indgivet en asylansøgning i en anden medlemsstat, når:

- a) udlændingen erklærer, at han/hun har indgivet en asylansøgning, men ikke oplyser, i hvilken medlemsstat ansøgningen er indgivet
- b) udlændingen ikke anmoder om asyl, men nægter at lade sig sende tilbage til sit hjemland med den begrundelse, at det ville bringe ham/hende i fare, eller
- c) udlændingen på anden måde forsøger at forhindre udsendelse ved at nægte at medvirke til fastlæggelsen af sin identitet, navnlig ved ikke at vise identitetspapirer eller ved at vise falske identitetspapirer.

2. De medlemsstater, der deltager i den i stk. 1 omhandlede procedure, videregiver til den centrale enhed fingeraftryksoplysninger om samtlige fingre eller i det mindste af pegefingeren, og hvis denne mangler, aftryk af samtlige andre fingre, af udlændinge som omhandlet i stk. 1.

3. Fingeraftryksoplysningerne om en udlænding som omhandlet i stk. 1 må udelukkende videregives til den centrale enhed med henblik på sammenligning med fingeraftryksoplysninger om asylansøgere, som indgives af andre medlemsstater, og som allerede er registreret i den centrale database.

Fingeraftryksoplysningerne om sådanne udlændinge må ikke registreres i den centrale database og må heller ikke sammenlignes med de oplysninger, der er videregivet til den centrale enhed i henhold til artikel 8, stk. 2.

4. For så vidt angår sammenligningen af fingeraftryksoplysninger, der er videregivet ifølge denne artikel, med fingeraftryksoplysninger om asylansøgere, som er videregivet af andre medlemsstater, og som allerede er registreret i den centrale enhed, finder procedurene i artikel 4, stk. 3, 5 og 6, samt de bestemmelser, der fastsættes i henhold til artikel 4, stk. 7, anvendelse.

5. Så snart resultaterne af sammenligningen er videregivet til oprindelsesmedlemsstaten, skal den centrale enhed straks

- a) slette alle fingeraftryksoplysninger og andre oplysninger, der er videregivet til den i henhold til stk. 1, og
- b) tilintetgøre de databærere, oprindelsesmedlemsstaten har anvendt til at videregive oplysningerne til den centrale enhed, medmindre oprindelsesmedlemsstaten har anmodet om at få dem tilbage.

KAPITEL V

ANERKENDTE FLYGTNINGE

Artikel 12

Blokering af oplysninger

1. Oplysninger om en asylansøger, der er registreret i henhold til artikel 4, stk. 2, blokeres i den centrale database, hvis den pågældende person er blevet anerkendt og har fået indrejsetilladelse som flygtning i en medlemsstat. Blokeringen foretages af den centrale enhed efter instruks fra oprindelsesmedlemsstaten.

Så længe den afgørelse, der er omhandlet i stk. 2, ikke er truffet, må hits med hensyn til personer, der er blevet anerkendt og har fået indrejsetilladelse som flygtninge i en medlemsstat, ikke videregives. Den centrale enhed sender et negativt resultat tilbage til den begærende medlemsstat.

2. Fem år efter at Eurodac har indledt sit virke, træffes der efter de relevante bestemmelser i traktaten på grundlag af pålidelige statistikker, som er udarbejdet af den centrale enhed om personer, der har indgivet asylansøgning i en medlemsstat, efter at de i en anden medlemsstat er blevet anerkendt og har fået indrejsetilladelse som flygtninge, afgørelse om, hvorvidt oplysningerne om personer, der er blevet anerkendt og har fået indrejsetilladelse som flygtninge i en medlemsstat, bør:

- a) lagres i overensstemmelse med artikel 6 med henblik på den sammenligning, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, eller
- b) slettes før tiden, så snart den pågældende er blevet anerkendt og har fået indrejsetilladelse som flygtning.

3. I det i stk. 2, litra a), nævnte tilfælde ophæves blokeringen af de i henhold til stk. 1 blokerede oplysninger, og den i stk. 1 omhandlede procedure finder ikke længere anvendelse.

4. I det i stk. 2, litra b), nævnte tilfælde:

- a) skal oplysninger, som er blevet blokeret i henhold til stk. 1, straks slettes af den centrale enhed, og
- b) oplysninger om personer, som efterfølgende anerkendes og får indrejsetilladelse som flygtninge, slettes i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, så snart oprindelsesmedlemsstaten bliver klar over, at den pågældende er blevet anerkendt og har fået indrejsetilladelse som flygtning i en medlemsstat.

5. Gennemførelsesbestemmelserne for den i stk. 1 omhandlede procedure for blokering af oplysninger og for udarbejdelsen af de i stk. 2 omhandlede statistikker, vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 1.

KAPITEL VI

ANVELDELSEN AF OPLYSNINGER, DATABESKYTTELSE, SIKKERHED OG ANSVAR

Artikel 13

Ansvar i forbindelse med anvendelse af oplysninger

1. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for:

- a) at optagelsen af fingeraftryk foregår på lovlig vis
- b) at videregivelsen af fingeraftryksoplysninger og andre oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, artikel 8, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, til den centrale enhed foregår på lovlig vis
- c) at oplysningerne er korrekte og ajourførte ved videregivelsen til den centrale enhed
- d) at registreringen, lagringen, berigtigelsen og sletningen af oplysninger i den centrale database foregår på lovlig vis, uden at dette i øvrigt berører det ansvar, der påhviler Kommissionen
- e) at de resultater af sammenligningen af fingeraftryksoplysninger, der er videregivet af den centrale enhed, anvendes på lovlig vis.

2. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for de i stk. 1 nævnte oplysningers sikkerhed før og under videregivelsen til den centrale enhed samt for sikkerheden af de oplysninger, den modtager fra den centrale enhed, jf. artikel 14.

3. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for den endelige identifikation af oplysningerne, jf. artikel 4, stk. 6.

4. Kommissionen sørger for, at den centrale enhed drives i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser og gennemførelsesbestemmelserne dertil. Kommissionen skal især:

- a) træffe foranstaltninger, der sikrer, at personer, som arbejder i den centrale enhed, kun anvender de oplysninger, der er registreret i den centrale database, i overensstemmelse med formålet med Eurodac, jf. artikel 1, stk. 1
- b) sørge for, at personer, der arbejder i den centrale enhed, imødekommer alle de anmodninger, som medlemsstaterne i overensstemmelse med denne forordning fremsætter vedrørende registrering, sammenligning, berigtigelse og sletning af oplysninger, som medlemsstaterne er ansvarlige for
- c) træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at garantere den centrale enheds sikkerhed, jf. artikel 14
- d) sørge for, at kun personer, der er autoriseret til at arbejde i den centrale enhed, har adgang til de oplysninger, der er registreret i den centrale database, uden at dette i øvrigt berører artikel 20 og de beføjelser, der tillægges den uafhængige kontrolinstans, som skal oprettes i henhold til traktatens artikel 286, stk. 2.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, den træffer i henhold til første afsnit.

Artikel 14

Sikkerhed

1. Oprindelsesmedlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger til at:

- a) forhindre, at uautoriserede personer får adgang til de nationale anlæg, hvor medlemsstaten udfører operationer i overensstemmelse med Eurodac's formål (kontrol ved indgangen til anlægget)

- b) forhindre, at oplysninger og databærere i Eurodac læses, kopieres, ændres eller slettes af uautoriserede personer (kontrol med databærere)
- c) sikre, at det er muligt efterfølgende at efterprøve og fastslå, hvilke oplysninger der er registreret i Eurodac, hvornår og af hvem (kontrol med registrering af oplysninger)
- d) forhindre uautoriseret registrering af oplysninger i Eurodac samt uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, der er registreret i Eurodac (kontrol med indlæsning af oplysninger)
- e) sørge for, at autoriserede personer kun får adgang til at bruge de oplysninger i Eurodac, der hører under deres kompetenceområde (kontrol med adgang)
- f) sørge for, at det er muligt at efterprøve og fastslå, til hvilke myndigheder de oplysninger, der er registreret i Eurodac, kan videregives via datatransmissionsudstyr (kontrol med transmissionen)
- g) forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af oplysninger i forbindelse med såvel direkte videregivelse af oplysninger til og fra den centrale enhed som transport af databærere til og fra den centrale enhed (kontrol med transport).

2. For så vidt angår driften af den centrale enhed er det Kommissionen, der er ansvarlig for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 15

Adgang til og berigtigelse eller sletning af de oplysninger, der er registreret i Eurodac

1. Oprindelsesmedlemsstaten skal have adgang til de oplysninger, som den har videregivet, og som er registreret i den centrale database i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser.

Ingen medlemsstat kan søge i oplysninger, der er videregivet af en anden medlemsstat, eller modtage sådanne oplysninger, bortset fra oplysninger, der er resultatet af den sammenligning, der er omhandlet i artikel 4, stk. 5.

2. Hver medlemsstat udpeger de myndigheder, der i henhold til stk. 1 har adgang til oplysninger, der er registreret i den centrale database. Hver medlemsstat sender Kommissionen en liste over disse myndigheder.

3. Kun oprindelsesmedlemsstaten har ret til at ændre de oplysninger, som den har videregivet til den centrale enhed, ved at berigtige, supplere eller slette dem, bortset fra sletning i henhold til artikel 6, artikel 10, stk. 1, eller artikel 12, stk. 4, litra a).

Hvis oprindelsesmedlemsstaten registrerer oplysninger direkte i den centrale database, kan den ændre eller slette dem direkte.

Hvis oprindelsesmedlemsstaten ikke registrerer oplysningerne direkte i den centrale database, ændrer eller sletter den centrale enhed dem på denne medlemsstats anmodning.

4. Hvis en medlemsstat eller den centrale enhed har grund til at formode, at oplysninger, som er registreret i den centrale database, er ukorrekte, meddeler den hurtigst muligt dette til oprindelsesmedlemsstaten.

Hvis en medlemsstat har grund til at formode, at oplysninger er registreret i den centrale database i strid med denne forordning, meddeler den ligeledes hurtigst muligt dette til oprindelsesmedlemsstaten. Oprindelsesmedlemsstaten kontrollerer de pågældende oplysninger og ændrer eller sletter dem omgående, om nødvendigt.

5. Den centrale enhed må ikke for så vidt angår oplysninger, der er registreret i den centrale database, overføre disse eller stille dem til rådighed for myndighederne i et tredjeland, medmindre den får en særlig tilladelse hertil inden for rammerne af en fællesskabsaftale om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

Artikel 16

Den centrale enheds registre

1. Den centrale enhed fører registre over alle behandlinger af oplysninger i den centrale enhed. Disse registre skal vise formålet med adgangen, datoen og tidspunktet, de oplysninger, der er videregivet, de oplysninger, der er anvendt til søgningen, og navnet på både den enhed, der har indlæst eller fremfundet oplysningerne, og de ansvarlige personer.

2. Disse registre må kun bruges til kontrol med lovligheden af behandlingen af oplysningerne i databeskyttelsesøjemed samt til at garantere oplysningernes sikkerhed i overensstemmelse med artikel 14. Registerne skal med de nødvendige foranstaltninger beskyttes mod uautoriseret adgang og skal slettes efter en periode på et år, hvis de ikke er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

Artikel 17

Erstatningsansvar

1. Enhver person eller medlemsstat, der har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med bestemmelserne i denne forordning, har ret til erstatning fra den medlemsstat, der er ansvarlig for skaden. Den pågældende medlemsstat fritages helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den kan bevise, at den ikke er skyld i den begivenhed, der medførte skaden.

2. Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning volder skade på den centrale database, kendes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre Kommissionen ikke har taget rimelige skridt til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.

3. Skadeserstatningskrav mod en medlemsstat, der fremsættes efter stk. 1 og 2, behandles efter den sagsøgte medlemsstats nationale ret.

Artikel 18

Den registreredes rettigheder

1. En person, der er omfattet af denne forordning, skal af oprindelsesmedlemsstaten orienteres om følgende:

- a) den registeransvarliges og eventuelt dennes repræsentants identitet
- b) formålet med at behandle oplysningerne inden for Eurodac
- c) modtagerne af oplysningerne
- d) i forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 4 eller 8, pligten til at lade sine fingeraftryk optage
- e) hvorvidt der gives ret til at få indsigt i og foretage berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

I forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 4 eller 8, gives de oplysninger, der er nævnt i første afsnit, når dennes fingeraftryk optages.

I forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 11, gives de oplysninger, der er nævnt i første afsnit, senest på det tidspunkt, hvor oplysningerne om denne person videregives til den centrale enhed. Denne pligt gælder ikke, hvis det viser sig umuligt at tilvejebringe oplysningerne, eller det vil indebære en uforholdsmæssig stor indsats.

2. En registreret kan i alle medlemsstater udøve de rettigheder, der er omhandlet i artikel 12 i direktiv 95/46/EF, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer.

Den registrerede vil ud over de øvrige oplysninger, vedkommende i henhold til artikel 12, litra a), i direktiv 95/46/EF skal have udleveret, få meddelelse om, hvilke oplysninger der er registreret i den centrale database om vedkommende selv, og om, hvilken medlemsstat der har videregivet oplysningerne til den centrale enhed. En sådan indsigt i oplysningerne kan kun gives af en medlemsstat.

3. Enhver person kan i alle medlemsstater anmode om, at ukorrekte oplysninger berigtiges, eller at oplysninger, der er registreret ulovligt, slettes. Berigtigelsen og sletningen foretages inden for en rimelig frist af den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, i overensstemmelse med medlemsstatens love, administrative bestemmelser og procedurer.

4. Hvis retten til berigtigelse og sletning udøves i en anden medlemsstat end den eller dem, der har videregivet oplysningerne, kontakter denne medlemsstats myndigheder myndighederne i de(n) pågældende medlemsstat(er), så de kan kontrollere, at oplysningerne er korrekte, samt at videregivelsen og registreringen af dem i den centrale database er lovlig.

5. Hvis det viser sig, at oplysninger, der er registreret i den centrale database, er ukorrekte eller ulovligt registreret, berigtiger eller sletter den medlemsstat, der har videregivet dem, oplysningerne i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3. Den pågældende medlemsstat skal inden for en rimelig frist skriftligt bekræfte over for den registrerede, at den har taget skridt til at berigtige eller slette oplysningerne om vedkommende.

6. Hvis den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, ikke anerkender, at oplysninger, der er registreret i den centrale database, er ukorrekte eller ulovligt registreret, skal den skriftligt forklare over for den registrerede, hvorfor den ikke er villig til at berigtige eller slette oplysningerne.

Den pågældende medlemsstat skal også orientere den registrerede om, hvilke skridt han/hun kan tage, hvis han/hun ikke kan acceptere den forklaring, der er givet. Denne orientering skal indeholde oplysninger om, hvordan den registrerede kan anlægge sag ved eller i givet fald indgive klage til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller domstole, og hvilken økonomisk eller anden bistand der kan ydes i henhold til den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer.

7. Anmodninger efter stk. 2 og 3 skal indeholde alle de nødvendige oplysninger til identifikation af den registrerede, herunder fingeraftryk. Oplysningerne anvendes udelukkende, når en registreret gør rettigheder efter stk. 2 og 3 gældende, og tilintetgøres straks derefter.

8. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal samarbejde aktivt med henblik på straks at imødekomme de i stk. 3, 4 og 5 omhandlede rettigheder.

9. Den nationale tilsynsmyndighed i hver medlemsstat skal i overensstemmelse med artikel 28, stk. 4, i direktiv 95/46/EF bistå den registrerede med at udøve hans/hendes rettigheder.

10. Den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, og den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor den registrerede opholder sig, skal bistå og på anmodning rådgive den pågældende, når han/hun gør sin ret til at få berigtiget eller slettet oplysninger gældende. Begge de nationale tilsynsmyndigheder skal samarbejde herom. Anmodninger om bistand kan rettes til den nationale tilsynsmyndighed i bopælsmedlemsstaten, som sender anmodningen videre til myndigheden i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne. Den registrerede kan også anmode den fælles tilsynsmyndighed, der er omhandlet i artikel 20, om bistand og rådgivning.

11. I hver medlemsstat kan enhver i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer anlægge sag ved eller i givet fald indgive klage til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller domstole, hvis vedkommende nægtes den ret til indsigt, der er omhandlet i stk. 2.

12. Enhver kan i overensstemmelse med de love, administrative bestemmelser og procedurer, der gælder i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, anlægge sag ved eller i givet fald indgive klage til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller domstole vedrørende de oplysninger om vedkommende, der er registreret i den centrale database, med henblik på at udøve sine rettigheder i henhold til stk. 3. De nationale tilsynsmyndigheders pligt til at bistå og på anmodning rådgive den registrerede i overensstemmelse med stk. 10 gælder under hele denne proces.

Artikel 19

Den nationale tilsynsmyndighed

1. Hver medlemsstat drager omsorg for, at den eller de nationale tilsynsmyndigheder, der udpeges i henhold til artikel 28, stk. 1, i direktiv 95/46/EF, i fuld uafhængighed og i overensstemmelse med det pågældende medlemsstats nationale ret overvåger, at den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger i overensstemmelse med denne forordning, herunder videregivelsen af oplysninger til den centrale enhed, foregår på lovlig vis.

2. Hver medlemsstat sørger for, at den nationale tilsynsmyndighed har adgang til rådgivning fra personer med tilstrækkeligt kendskab til fingeraftryksoplysninger.

Artikel 20

Den fælles tilsynsmyndighed

1. Der oprettes en uafhængig fælles tilsynsmyndighed bestående af højst to repræsentanter fra tilsynsmyndighederne i hver medlemsstat. Hver delegation har én stemme.

2. Den fælles tilsynsmyndighed har til opgave at overvåge den centrale enheds virksomhed for at sikre, at de registreredes rettigheder ikke krænkes ved behandling eller brug af oplysninger, som den centrale enhed er i besiddelse af. Den overvåger endvidere, om den centrale enheds videregivelse af personoplysninger til medlemsstaterne er lovlig.

3. Den fælles tilsynsmyndighed skal endvidere undersøge gennemførelsesproblemer i forbindelse med driften af Eurodac, behandle problemer, der måtte opstå i forbindelse med de nationale tilsynsmyndigheders kontrol, samt udarbejde anbefalinger med henblik på fælles løsninger på de foreliggende problemer.

4. Den fælles tilsynsmyndighed bistår under udøvelsen af sine opgaver om nødvendigt aktivt af de nationale tilsynsmyndigheder.

5. Den fælles tilsynsmyndighed skal have adgang til rådgivning fra personer med tilstrækkeligt kendskab til fingeraftryksoplysninger.

6. Kommissionen bistår den fælles tilsynsmyndighed med udførelsen af dens opgaver. Den skal navnlig give den fælles tilsynsmyndighed alle de oplysninger, den anmoder om, og til

enhver tid give den adgang til alle dokumenter og sagsakter samt adgang til de oplysninger, der opbevares i systemet, og give den adgang til alle sine lokaler.

7. Den fælles tilsynsmyndighed fastsætter sin forretningsorden med enstemmighed. Den bistås af et sekretariat, hvis opgaver fastsættes i forretningsordenen.

8. Den fælles tilsynsmyndigheds rapporter offentliggøres og tilsendes de myndigheder, som de nationale tilsynsmyndigheder aflægger rapport til, og tilsendes Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering. Endvidere kan den fælles tilsynsmyndighed når som helst forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bemærkninger eller forslag til forbedringer vedrørende sin virksomhed.

9. Medlemmerne af den fælles tilsynsmyndighed må ved udøvelsen af deres opgaver ikke modtage instrukser fra nogen regering eller noget organ.

10. Den fælles tilsynsmyndighed høres om den del af budgetforslaget for driftsudgifterne for Eurodac's centrale enhed, der vedrører den. Dens udtalelse vedlægges det pågældende budgetforslag.

11. Den fælles tilsynsmyndighed nedlægges ved oprettelsen af den uafhængige kontrolinstans, der er omhandlet i traktatens artikel 286, stk. 2. Den uafhængige kontrolinstans afløser den fælles tilsynsmyndighed og udøver alle de beføjelser, som tillægges den ved en retsakt, hvorved denne instans oprettes.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Udgifter

1. Udgifterne i forbindelse med oprettelse og drift af den centrale enhed afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget.

2. Udgifterne til de nationale enheder og udgifterne til deres tilslutning til den centrale database afholdes af hver medlemsstat.

3. Udgifterne til videregivelse af oplysninger fra oprindelsesmedlemsstaten og til videregivelse eller meddelelse af resultaterne af sammenligningen til samme stat afholdes af den pågældende medlemsstat.

Artikel 22

Gennemførelsesbestemmelser

1. Rådet vedtager med det flertal, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten, de gennemførelsesbestemmelser, der er nødvendige for

- at fastlægge den i artikel 4, stk. 7, omhandlede procedure
- at fastlægge den i artikel 12, stk. 1, omhandlede procedure for blokering af oplysninger
- at udarbejde de i artikel 12, stk. 2, omhandlede statistikker.

I de tilfælde, hvor gennemførelsesbestemmelserne har indflydelse på de driftsomkostninger, som medlemsstaterne skal afholde, træffer Rådet afgørelse med enstemmighed.

2. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 23

Udvalg

1. Kommissionen består af et udvalg.
 2. Hvor der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, anvendelse.
- Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, er på tre måneder.
3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 24

Årsrapport: kontrol og evaluering

1. Kommissionen forelægger en gang om året Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om den centrale enheds virksomhed. Årsrapporten skal omfatte oplysninger om forvaltningen af Eurodac og dets resultater sammenholdt med på forhånd fastlagte kvantitative indikatorer for de i stk. 2 omhandlede mål.
2. Kommissionen sørger for, at der oprettes systemer til overvågning af, hvorledes den centrale enhed fungerer set i forhold til de mål, der er fastlagt for resultater, omkostningseffektivitet og tjenesternes kvalitet.
3. Kommissionen evaluerer regelmæssigt den centrale enheds virksomhed for at fastslå, om dens mål er nået på en omkostningseffektiv måde, og for at tilvejebringe retningslinjer for effektivisering af den fremtidige virksomhed.
4. Et år efter at Eurodac har indledt sit virke, forelægger Kommissionen en evalueringsrapport om den centrale enhed med særlig vægt på omfanget af den faktiske efterspørgsel sammenlignet med den forventede efterspørgsel og på drifts-

og forvaltningsmæssige spørgsmål på baggrund af erfaringerne med henblik på at finde frem til mulige forbedringer af virksomheden på kort sigt.

5. Tre år efter at Eurodac har indledt sit virke og hvert sjette år derefter, forelægger Kommissionen en samlet evaluering af Eurodac, hvori den gennemgår de opnåede resultater set i forhold til målene, vurderer, om de grundlæggende principper fortsat skal anvendes, og tager stilling til eventuelle konsekvenser for den fremtidige virksomhed.

Artikel 25

Sanktioner

Medlemsstaterne sikrer, at der pålægges passende sanktioner, hvis oplysninger, der er registreret i den centrale database, anvendes i strid med formålet med Eurodac, jf. artikel 1, stk. 1.

Artikel 26

Geografisk anvendelsesområde

Denne forordning finder ikke anvendelse på de områder, hvor Dublin-konventionen ikke anvendes.

Artikel 27

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. Denne forordning finder anvendelse, og Eurodac indleder sit virke, fra den dag, der er anført i en meddelelse, som Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) hver medlemsstat har meddelt Kommissionen, at den har truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger til videregivelse af oplysninger til den centrale enhed i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 7, og til overholdelse af de gennemførelsesbestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 5, og
 - b) Kommissionen har truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger for, at den centrale enhed kan indlede sit virke i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 7, og artikel 12, stk. 5.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 2000.

På Rådets vegne

H. VÉDRINE

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2726/2000
af 14. december 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. december 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	100,2
	204	67,3
	999	83,8
0707 00 05	052	116,8
	624	195,9
	628	152,5
	999	155,1
0709 90 70	052	91,3
	204	38,5
	628	109,0
	999	79,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	44,7
	204	46,4
	388	32,2
	999	41,1
0805 20 10	052	93,5
	204	78,4
	999	86,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	71,6
	999	71,6
0805 30 10	052	72,7
	600	72,1
	999	72,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	38,0
	400	77,0
	404	88,8
	720	112,9
	999	79,2
0808 20 50	052	73,7
	064	59,7
	400	92,7
	720	134,9
	999	90,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2727/2000**af 14. december 2000****om indstilling af fiskeri efter kulmule fra fartøjer, som fører spansk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2742/1999 af 17. december 1999 om fastsættelse for år 2000 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger, og om ændring af forordning (EF) nr. 66/98 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2579/2000 ⁽⁴⁾, fastsættes kulmulekvoterne for 2000.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den tildelte kvote må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har kulmulefiskeriet fra fartøjer, som fører spansk flag eller er registreret i Spanien, i farvandene i ICES-område Vb

(EF-farvande), VI, VII, XII og XIV nået den tildelte kvote for 2000. Spanien har forbudt fiskeri efter disse bestande fra den 13. november 2000. Denne dato bør derfor også fastsættes i denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Kulmulefiskeriet fra fartøjer, der fører spansk flag eller er registreret i Spanien, i ICES-område Vb (EF-farvande), VI, VII, XII og XIV har medført, at Spaniens kulmulekvote for 2000 må anses for at være opbrugt.

Kulmulefiskeriet i farvandene i ICES-område Vb (EF-farvande), VI, VII, XII og XIV fra fartøjer, der fører spansk flag eller er registreret i Spanien, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget i disse farvande af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 13. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 341 af 31.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 298 af 25.11.2000, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2728/2000**af 14. december 2000****om indførelse af krsedestillation efter artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 i visse tyske vindyrkningsområder**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1622/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 30 og 33, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999 kan der indføres krsedestillation i tilfælde af ekstraordinære markedsforstyrrelser som følge af stor overskudsproduktion. Denne foranstaltning kan begrænses til bestemte vinkategorier og/eller bestemte produktionsområder og anvendes på kvbd på anmodning af den pågældende medlemsstat.

(2) Ved brev af 2. november 2000 anmodede den tyske regering om tilladelse til at indføre krsedestillation for hvidvine af alle druesorter i vindyrkningsområderne Mittelrhein, Mosel-Saar-Ruwer, Nahe, Pfalz og Rheinhessen. Foranstaltningen skal ligeledes anvendes på hvide kvbd fra disse områder.

(3) Vinproduktionen i de nævnte områder var i perioden 1995-1997 på mindre end 6 mio. hl. I 1998 var den på 7,07 mio. hl og i 1999 8,02 mio. hl. Til gengæld var der fra 1995 til 1999 en nedgang i de tyske husholdningers forbrug af hvidvin, hvis markedsandel faldt fra 54 % til 47 % til fordel for rødvin, der hovedsagelig importeres. Eksporten af hvidvin faldt med 13 % mellem 1993 og 1999.

(4) Priserne for hvidvin fra disse regioner er faldet mærkbart siden 1998. For vine af druesorterne Müller-Thurgau og Silvaner fra områderne Rheinhessen, Pfalz og Nahe er prisen faldet fra 120-160 DEM pr. hl til ca. 60 DEM pr. hl, og for vine af druesorten Riesling fra Mosel-Saar-Ruwer er prisen faldet fra 200-230 DEM pr. hl til 80 DEM pr. hl. På nuværende tidspunkt er prisen for bordvin ca. 40 DEM pr. hl og for kvalitetsvin 55-80 DEM pr. hl alt efter druesort og område.

(5) På trods af de lave priser er forbruget af hvidvin ikke steget synderligt i løbet af 2000. Selv forventninger om en mindre høst for 2000 har ikke ført til højere priser. Lagrene af hvidvin i disse områder udgør i øjeblikket

7,5 mio. hl, og et lager på ca. 6 mio. hl er tilstrækkeligt til at garantere jævnlige forsyninger til markedet.

(6) De pågældende producenter har været omfattet af destillation efter artikel 29 i forordning (EF) nr. 1493/1999, men denne foranstaltning omfatter kun bordvin og imødekommer derfor ikke fuldt ud behovet i de berørte områder. Det forekommer således nødvendigt at iværksætte en kriseforanstaltning for at løse de alvorlige problemer i de pågældende tyske vindyrkningsområder.

(7) Da betingelserne i artikel 30, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1493/1999 er opfyldt, bør der iværksættes krsedestillation i disse tyske vindyrkningsområder for højst 1 mio. hl i en begrænset periode for at øge effektiviteten mest muligt. Der bør ikke fastsættes maksimale destillationsmængder pr. producent, fordi de oplagrede mængder vin kan variere meget fra den ene producent til den anden og snarere afhænger af salgsresultaterne end de enkelte producenters årsproduktion.

(8) Den mekanisme, der skal anvendes, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1623/2000 af 25. juli 2000 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1493/2000 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markedsmekanismer ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2409/2000 ⁽⁴⁾. Bortset fra artiklerne i denne forordning, som henviser til den destillationsforanstaltning der er fastsat i artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999, anvendes der også andre bestemmelser i forordning (EF) nr. 1623/2000 bl.a. om levering af alkohol til interventionsorganet og om udbetaling af et forskud.

(9) Den købspris, destilleriet skal betale producenten, bør fastsættes således, at foranstaltningen gør det muligt for producenterne at afhjælpe de øjeblikkelige problemer. Det bør imidlertid undgås, at prisen fastsættes på et niveau, der er uhensigtsmæssigt for anvendelsen af destillationsforanstaltningen i artikel 29 i forordning (EF) nr. 1493/1999.

(10) Det færdige destillationsprodukt kan kun være råalkohol eller spirit, der obligatorisk skal leveres til interventionsorganet for at undgå forstyrrelser på markedet for konsumalkohol, der i første række forsynes ved destillation efter artikel 29 i forordning (EF) nr. 1493/1999.

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 194 af 31.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 194 af 31.7.2000, s. 45.

⁽⁴⁾ EFT L 278 af 31.10.2000, s. 3.

- (11) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der iværksættes destillation efter artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999 for en mængde på højest 1 mio. hl hvid bordvin og kvbd af alle druesorter fra følgende tyske vindyrkningsområder: »Mittelrhein«, »Mosel-Saar-Ruwer«, »Nahe«, »Pfalz« og »Rheinhessen«.

Artikel 2

Bortset fra de bestemmelser i forordning (EF) nr. 1623/2000, der henviser til artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999, anvendes følgende bestemmelser i forordning (EF) nr. 1623/2000 på den foranstaltning, der er omhandlet i nærværende forordning:

- bestemmelserne i artikel 62, stk. 5, vedrørende interventionsorganets betaling af den pris, der er angivet i artikel 6, stk. 2
- bestemmelserne i artikel 66 og 67 vedrørende det forskud, der er angivet i artikel 6, stk. 2.

Artikel 3

Alle producenter kan indgå en kontrakt som omhandlet i artikel 65 i forordning (EF) nr. 1623/2000 fra 16. december 2000 til 31. januar 2001. Ved indgåelse af kontrakt skal der fremlægges bevis for, at der er stillet sikkerhed svarende til 5 EUR, pr. hl. Kontrakterne kan ikke overføres til andre.

Artikel 4

1. Medlemsstaten fastsætter den reduktionssats, der skal anvendes på de nævnte kontrakter, hvis den samlede kontraktmængde overstiger mængden i artikel 1.
2. Medlemsstaten gennemfører de nødvendige administrative foranstaltninger til senest 15. februar 2001 at godkende kontrakterne, i forbindelse med hvilke man angiver den

anvendte reduktionssats og den godkendte mængde vin samt præciserer, at producenterne kan ophæve kontrakterne, hvis destillationsmængderne reduceres. Medlemsstaten meddeler inden 20. februar 2001 Kommissionen, hvor store mængder vin kontrakterne vedrører.

3. Levering af vin til destillationsvirksomhederne må ikke finde sted senere end 30. juni 2001. Den fremstillede alkohol kan senest leveres til interventionsorganet den 30. november 2001.

4. Sikkerheden frigives for de mængder, der er leveret, når producenten dokumenterer levering til destilleri.

5. Hvis der ikke gennemføres levering inden for den fastsatte frist, fortabes sikkerheden.

6. Medlemsstaten kan begrænse antallet af kontrakter, som en producent kan tegne med henblik på den omhandlede destillation.

Artikel 5

Mindsteprisen ved køb af vin, der leveres til destilleri i henhold til nærværende forordning, er på 2,1054 EUR pr. % vol. og pr. hl.

Artikel 6

1. Destilleriet leverer det færdige destillationsprodukt til interventionsorganet. Dette produkt har et alkoholindhold på mindst 92 % vol.

2. Den pris, interventionsorganet skal betale destilleriet for den leverede råalkohol, er på 2,4726 EUR pr. % vol. pr. hl. Destilleriet, kan modtage et forskud på dette beløb på 1,3136 EUR pr. % vol. pr. hl. Den faktiske pris, der betales, fratrækkes i så tilfælde forskudsbeløbet.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 16. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2729/2000
af 14. december 2000
om gennemførelsesbestemmelser for kontrol i vinsektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1622/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 72, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 72 i forordning (EF) nr. 1493/1999, der afløste Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1677/1999 ⁽⁴⁾, med virkning pr. 1. august 2000, indeholder bestemmelser om kontrol i vinsektoren. Den ramme, der således er, udstukket ved gennemførelsesbestemmelserne, bør suppleres, og de forordninger, der behandlede dette spørgsmål, nemlig Kommissionens forordning (EØF) nr. 2347/91 af 29. juli 1991 om udtagning af prøver af vinprodukter som led i samarbejdet mellem medlemsstaterne eller til analyse ved isotopmetoder også med henblik på indlæsning i EF-databasen ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1754/97 ⁽⁶⁾, og (EØF) nr. 2348/91 af 29. juli 1991 om en database med isotopanalyse i vinprodukter ⁽⁷⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1932/97 ⁽⁸⁾, bør ophæves.
- (2) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 1608/2000 om overgangsforanstaltninger i afventning af de endelige gennemførelsesforanstaltninger vedrørende forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2631/2000 ⁽¹⁰⁾, anvendes forordning (EØF) nr. 2048/89 af 19. juni 1989 om generelle regler for kontrollen inden for vinsektoren ⁽¹¹⁾ indtil den 30. november 2000. De nye gennemførelsesbestemmelser på området bør derfor træde i kraft den 1. december 2000.
- (3) For at opnå en ensartet anvendelse af bestemmelserne inden for vinsektoren bør der fastsættes regler med henblik på dels at præcisere de allerede gældende kontrolprocedurer på nationalt plan og på fællesskabs-

plan og dels at sikre det direkte samarbejde mellem de instanser, der varetager kontrollen inden for vinsektoren.

- (4) Der bør desuden fastlægges specifikke regler for oprettelsen og driften af en EF-struktur, der består af et korps af inspektører, der er specialiseret i vinkontrol, og som har til opgave på Kommissionens vegne at sikre en ensartet anvendelse af EF-bestemmelserne.
- (5) Der bør fastsættes regler for, at de nationale instanser og Kommissionen skal yde hinanden gensidig bistand for at sikre en korrekt gennemførelse af vinreglerne. Disse regler er ikke til hinder for anvendelsen af de særlige bestemmelser for EF's udgifter eller deklassering af kvbd eller for nationale strafferetlige eller administrative sanktioner. Medlemsstaterne bør sikre, at anvendelsen af de særlige bestemmelser på de to sidstnævnte områder ikke tilsidesætter nærværende forordnings målsætning eller effektiviteten af den fastsatte kontrol.
- (6) Hver medlemsstat skal sikre, at vinkontrolinstansernes virke er effektivt. Med henblik herpå udpeger den en instans for at sikre kontakterne mellem medlemsstaterne og med Kommissionen. Det er endvidere absolut påkrævet, at kontrollen samordnes mellem de ansvarlige instanser i alle de medlemsstater, hvor vinkontrollen er overladt til flere ansvarlige instanser.
- (7) For at bidrage til en ensartet anvendelse af reglerne i hele EF tilkommer det især medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger, for at personalet i de ansvarlige instanser råder over et minimum af nødvendige beføjelser til at foretage undersøgelser for at sikre overholdelsen af reglerne.
- (8) Der bør desuden fastsættes regler for oprettelsen og driften af Kommissionens særlige inspektørkorps for vinkontrol.
- (9) Hvis Kommissionens særlige inspektører ved udøvelsen af deres opgaver støder på gentagne og uberettigede vanskeligheder, bør Kommissionen ud over en nærmere, forklaring kunne anmode den pågældende medlemsstat om at stille midler til rådighed, der gør det muligt at gennemføre arbejdet på tilfredsstillende vis. Den pågældende medlemsstat bør opfylde sine forpligtelser i henhold til nærværende forordning ved at lette gennemførelsen af disse inspektørers opgave.

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 194 af 31.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 84 af 27.3.1987, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 8.

⁽⁵⁾ EFT L 214 af 2.8.1991, s. 32.

⁽⁶⁾ EFT L 248 af 11.9.1997, s. 3.

⁽⁷⁾ EFT L 214 af 2.8.1991, s. 39.

⁽⁸⁾ EFT L 272 af 4.10.1997, s. 10.

⁽⁹⁾ EFT L 185 af 25.7.2000, s. 24.

⁽¹⁰⁾ EFT L 302 af 1.12.2000, s. 36.

⁽¹¹⁾ EFT L 202 af 14.7.1989, s. 32.

- (10) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for den kontrol, der skal foretages af vinpotentialer. Det er især nødvendigt, at det arbejde, som Fællesskabet støtter, efterprøves systematisk på stedet.
- (11) Udviklingen i samhandelen mellem de forskellige medlemsstater, især det stadigt stigende antal multinationale selskaber inden for branchen, og mulighederne i forvaltningsbestemmelserne for at få gennemført eller overføre aktiviteter, med eller uden støtte, på eller til et andet sted end det, hvorfra produktet stammer, vidner om vinmarkedernes gensidige afhængighed. Denne situation nødvendiggør en bedre harmonisering af kontrolmetoderne og et snævrere samarbejde mellem de forskellige kontrolinstanser.
- (12) For at effektivisere samarbejdet om anvendelse af bestemmelserne i vinsektoren mellem medlemsstaterne bør den ansvarlige instans i en medlemsstat på anmodning kunne samarbejde med den eller de ansvarlige instanser i en anden medlemsstat. Der bør fastlægges regler for et sådant samarbejde og en sådan bistand.
- (13) Af hensyn til visse sagers komplicerede karakter og det presserende behov for en hurtig afgørelse af dem er det absolut nødvendigt, at en ansvarlig instans, som har indgivet en anmodning om bistand, efter aftale, med den bistandssøgte ansvarlige instans kan lade tjenestemænd, som den bemyndiger hertil, deltage i gennemførelsen af undersøgelser.
- (14) I tilfælde af alvorlig risiko for bedrageri eller i tilfælde af bedrageri, som vedrører flere medlemsstater eller en enkelt medlemsstat, bør de forskellige berørte ansvarlige instanser af egen drift iværksætte en procedure for bistand kaldet »uanmodet bistand.«
- (15) I betragtning af arten af de oplysninger, der udveksles i henhold til denne forordning, bør deres fortrolige karakter være undergivet tavshedspligt.
- (16) Ifølge forordning (EØF) nr. 2348/91 blev der oprettet en databank med analyser af vinprodukter på Det Fælles Forskningscenter (FFC), der skal bidrage til harmoniseringen af analysekontrollen i hele EF, og som skal modtage analyseprøver og -rapporter fra medlemsstaterne. Bestemmelserne for denne struktur bør overtages i betragtning af den erfaring, der er indhøstet siden dens oprettelse.
- (17) Anvendelsen af isotopreferenceanalysemetoder kan sikre en bedre kontrol med alkohol- eller vandtilsætning til vinprodukter eller kan i forbindelse med resultaterne af analyse af andre isotopkendetegn hos disse produkter bidrage til at efterprøve, om produkterne er i overensstemmelse med den oprindelse, der er angivet i deres betegnelse. For at lette fortolkningen af de resultater, der opnås ved disse analysemetoder, bør de opnåede resultater kunne sammenlignes med de resultater, der tidligere er opnået ved de samme metoder under analyse af produkter, hvis kendetegn er af lignende art, og hvis oprindelse og fremstilling er attesteret.
- (18) Isotopanalyse af vin eller produkter afledt af vin foretages efter referenceanalysemetoderne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2676/90 af 17. september 1990 om fastsættelse af fælles analysemetoder for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 761/1999 ⁽²⁾.
- (19) For at lette fortolkningen af resultaterne af sådanne analyser i EF's laboratorier, der er udstyret til at foretage dem, og sikre, at analyseresultaterne fra disse laboratorier kan sammenlignes, bør der fastlægges ensartede regler for udtagning af drueprøver samt for fremstilling af vin og opbevaring af sådanne prøver.
- (20) For at garantere analysedataenes kvalitet og sammenlignelighed er det nødvendigt at anvende en ordning med anerkendte kvalitetsnormer i de laboratorier, som medlemsstaterne har overdraget isotopanalysen af prøverne med henblik på databanken.
- (21) Isotopanalyse af vinprodukter og dens fortolkning er hårfine procedurer, og for at harmonisere fortolkningen af analyseresultaterne bør det fastsættes, at FFC's databank er tilgængelig for de officielle laboratorier, der praktiserer denne analysemetode, og efter anmodning for andre officielle instanser i medlemsstaterne under overholdelse af principperne for beskyttelse af private data.
- (22) Forordning (EØF) nr. 2347/91 indeholder regler for udtagning af prøver, der skal sendes til et officielt laboratorium i en anden medlemsstat, samt fælles regler for udtagning af prøver, der skal analyseres ved isotopmetoder, og disse procedurer bør derfor overtages, idet udtagning af prøver til EF's databank anses for et særligt tilfælde af udtagning af prøver af et vinprodukt i forbindelse med instansernes direkte samarbejde.
- (23) For at sikre kontrollens objektivitet er det vigtigt, at Kommissionens særlig inspektører eller inspektørerne henhørende under en medlemsstats ansvarlige instans kan anmode en anden medlemsstats ansvarlige instans om at foretage en prøveudtagning. Den anmodende inspektør bør kunne få stillet de udtagne prøver til sin rådighed og bl.a. bestemme, hvilket laboratorium der skal undersøge dem.

⁽¹⁾ EFT L 272 af 3.10.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 99 af 14.4.1999, s. 4.

- (24) Der bør fastsættes bestemmelser for officiel udtagning af prøver i forbindelse med samarbejdet mellem medlemsstaternes ansvarlige instanser og for anvendelsen af disse prøver, der skal sikre repræsentativitet og mulighed for at efterprøve resultaterne af de officielle analyser i hele EF.
- (25) For administrativt at forenkle afregningen af udgifter til udtagning og prøver, analytiske og organoleptiske undersøgelser og ekspertbistand bør princippet om, at disse udgifter finansieres af den instans, der har beordret prøveudtagningen, eller som har anmodet om ekspertbistand, knæsettes.
- (26) Bevirkningen af de forhold, der konstateres under den kontrol, der foretages i forbindelse med nærværende forordning, bør anføres nærmere.
- (27) Uden at dette berører de særlige bestemmelser i EF-lovgivningen, tilkommer det medlemsstaterne at pålægge de sanktioner, der gælder for overtrædelse af vinbestemmelserne. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning, og de må ikke gøre anvendelsen af EF retten vanskeligere, når de sammenlignes med overtrædelser, der er fastsat i national ret.
- (28) For at sikre en normal afvikling af kontrollen og udtagning af drueprøver på vinstokkene er det vigtigt at fastsætte, at de berørte personer ikke må hindre kontrollen og skal lade udtagningerne af prøver og give de oplysninger, der kræves i nærværende forordning.
- (29) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Kontrol og sanktioner

1. I nærværende forordning fastsættes der særlige bestemmelser for kontrol og sanktioner i vinsektoren.
2. Denne forordning påvirker ikke anvendelsen af:
 - de særlige bestemmelser om forbindelserne mellem medlemsstaterne vedrørende bekæmpelse af vinforfalskning, for så vidt de kan lade nærværende forordnings anvendelse
 - reglerne for:
 - den strafferetlige procedure eller medlemsstaternes gensidige retshjælp i strafferetlige forhold

— proceduren for administrative sanktioner.

AFSNIT I

KONTROL FORETAGET AF MEDLEMSSTATERNE

Artikel 2

Principper

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre kontrol med overholdelsen af EF's regler og de regler, de har fastsat for anvendelsen af EF-reglerne.
2. Medlemsstaterne foretager administrativ kontrol og kontrol på stedet for at sikre, at overholdelsen af de stillede betingelser er grundigt efterprøvet.
3. Alt efter støttens art fastlægger medlemsstaterne, hvilke metoder og midler der skal anvendes ved kontrollen, og hvem der skal kontrolleres.
4. Kontrollen foretages enten systematisk eller ved stikprøver. Foretages kontrollen i form af stikprøver, skal medlemsstaterne gennem antallet, arten og hyppigheden af de foretagne stikprøver sikre sig, at kontrollen er repræsentativ for hele deres område og står i et passende forhold til mængden af de vinprodukter, der markedsføres eller opbevares med henblik på markedsføring.

Artikel 3

Kontrolinstanser

1. Udpeger en medlemsstat flere ansvarlige instanser til at kontrollere overholdelsen af reglerne for vin, skal den sørge for samordning af arbejdet mellem disse instanser.
2. Hver medlemsstat udpeger en enkelt kontaktinstans til at sikre forbindelserne med kontaktinstanserne i andre medlemsstater og med Kommissionen. Først og fremmest fremsender og modtager denne instans anmodninger om samarbejde med henblik på anvendelsen af nærværende afsnit og repræsenterer den medlemsstat, som den hører ind under, overfor de andre medlemsstater eller Kommissionen.
3. Kommissionen sørger for en passende og regelmæssig formidling af de oplysninger, som medlemsstaterne har tilsendt den i medfør af artikel 72, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1493/1999.

Artikel 4

Kontrolpersonalets beføjelser

- Hver medlemsstat træffer alle foranstaltninger, der kan lade arbejdet for personalet i dens ansvarlige instanser. Den skal navnlig sørge for, at dette personale, i givet fald i samarbejde med personalet fra de af dens øvrige organer, som den bemyndiger hertil:
- har adgang til vinmarkerne, vinfremstillingsanlæggene, lagrene, anlæggene til forarbejdning af vinprodukter og transportmidlerne for disse produkter

- har adgang til forretningslokalerne eller lagrene og transportmidlerne hos enhver, der med henblik på salg ligger inde, markedsfører eller transporterer vinprodukter eller produkter, der kan være bestemt til anvendelse inden for vinsektoren
- har mulighed for at foretage en opgørelse over vinprodukter og stoffer eller produkter, der kan anvendes til at fremstille vinprodukter
- kan udtage prøver af vinprodukter, stoffer og produkter, der kan anvendes til fremstilling af vinprodukterne, samt af produkter, som en erhvervsdrivende ligger inde med med henblik på salg, som markedsføres eller transporteres
- kan gøre sig bekendt med regnskabsoplysninger eller dokumenter, som er relevante for kontrollen, og kan tage kopier eller foretage udskrifter heraf
- kan træffe passende sikkerhedsforanstaltninger for fremstilling, opbevaring, transport, betegnelse, præsentation og markedsføring af et vinprodukt eller et produkt til brug ved fremstilling af et sådant produkt, hvis der er begrundet mistanke om alvorlig overtrædelse af EF-bestemmelserne, især i tilfælde af svigagtige former for behandling eller fare for den offentlige sundhed.

Artikel 5

Vinpotentiel

1. For at overholde bestemmelserne om produktionskapaciteten som omhandlet i afsnit II i forordning (EF) nr. 1493/1999 gør medlemsstaterne alt efter tilfældet brug af fortegnelsen over vindyrkningsarealer eller den grafiske referencebase efter Rådets forordning (EØF) nr. 2392/86 ⁽¹⁾.

Endeligt ophør med vindyrkning samt omstruktureringer og omstillinger, som EF medfinansierer, kontrolleres systematisk på stedet. Denne kontrol vedrører marker, som der indgives en støtteansøgning for.

2. Kontrollen med overholdelsen af forbuddet mod nyplantninger i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1493/1999 foretages ved hjælp af den grafiske referencebase, der er oprettet efter artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2392/86.

De medlemsstater, der ikke råder over en grafisk referencebase, meddeler Kommissionen inden den 1. januar 2001, hvilke foranstaltninger de har truffet for at sikre overholdelsen af forbuddet mod nyplantninger.

AFSNIT II

EF'S KONTROLSTRUKTUR

Artikel 6

Særligt inspektørkorps under Kommissionen

1. Kommissionens særlige inspektørkorps, der er fastsat i artikel 72, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1493/1999, kan samar-

bejde ved den kontrol, som medlemsstaternes ansvarlige instanser fastsætter.

Kontrollen foretages efter artikel 9, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 ⁽²⁾.

Kommissionen kan anmode medlemsstaterne:

- om oplysninger om den kontrol, de påtænker
- om, at der foretages kontrol, som dens særlige inspektører kan deltage i.

Medlemsstaternes inspektører forestår til enhver tid den kontrol, der er omhandlet i første og andet afsnit.

2. Kommissionens særlige inspektører har ved udførelsen af deres opgaver de rettigheder og beføjelser, der er omhandlet i artikel 4, første, andet, tredje og femte led, dog med forbehold af de begrænsninger, som medlemsstaterne måtte have pålagt deres egne inspektører under udøvelsen af den pågældende kontrol.

Kommissionens særlige inspektører udviser under kontrollen en optræden, som er forenelig med de regler og den praksis, der er gældende i den pågældende medlemsstat, og de har tavshedspligt.

3. Kommissionen sender efter hver kontrol den pågældende medlemsstats kontaktinstans en meddelelse om resultaterne af dens særlige inspektørers aktiviteter. I meddelelsen gøres opmærksom på de vanskeligheder og overtrædelser af de gældende regler, der måtte være blevet afsløret.

AFSNIT III

BISTAND MELLEM KONTROLINSTANSERNE

Artikel 7

Bistand efter anmodning

1. Foretager en ansvarlig instans i en medlemsstat på dennes område kontrol, kan den anmode om oplysninger hos Kommissionen eller en ansvarlig instans i en anden medlemsstat, der kan være direkte eller indirekte berørt.

Kommissionen underrettes i alle de tilfælde, hvor det produkt, der kontrolleres i henhold til første afsnit, har oprindelse i et tredjeland, og hvor markedsføringen af dette produkt kan have en særlig interesse for andre medlemsstater.

Den bistandssøgte instans meddeler alle oplysninger, der kan sætte den bistandssøgende instans i stand til at udføre sin opgave.

⁽¹⁾ EFT L 208 af 31.7.1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

2. Efter begrundet anmodning fra den bistandssøgende instans foretager eller tager bistandssøgte instans initiativ til at foretage en særlig overvågning eller kontrol for at nå de ønskede mål.

3. Den bistandssøgte instans handler, som om den handler på egne vegne.

4. Efter aftale med den bistandssøgte instans kan den bistandssøgende instans udpege inspektører:

- enten til i de administrative myndigheders kontorer i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er oprettet, at indsamle oplysninger om anvendelsen af reglerne for vin eller om kontrol, herunder udfærdigelse af kopier af transport- og andre dokumenter eller udskrifter af bøger
- eller til at bistå ved aktioner, der kræves efter stk. 2, efter at have underrettet den bistandssøgte instans herom i rette tid inden indledningen af aktionerne.

De i første led omhandlede kopier kan kun tages efter aftale med den bistandssøgte instans.

Den bistandssøgte instans' ansatte forestår til enhver tid gennemførelsen af kontrollen.

Den bistandssøgende instans' ansatte:

- fremlægger en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres navn og stilling
- har, med forbehold af de begrænsninger, som den medlemsstat, hvorunder bistandssøgte instans henhører, måtte have pålagt sine egne inspektører gennemførelsen af den pågældende kontrol:
 - den ret til adgang som fastsat i artikel 4, første og andet led
 - ret til oplysning om resultaterne af den kontrol, der er foretaget af den, bistandssøgte instans' ansatte efter artikel 4, tredje og femte led
- udviser under kontrollen en optræden, som er forenelig med de regler og den praksis, der er gældende i den pågældende medlemsstat, og de har tavshedspligt.

5. De i nærværende artikel omhandlede anmodninger sendes til den pågældende medlemsstats bistandssøgte instans via denne medlemsstats kontaktinstans. Det samme gælder for:

- svar på disse anmodninger
- meddelelser om anvendelsen af stk. 2 og 4.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne, for at sikre at deres samarbejde fungerer hurtigt og effektivt, tillade, at en ansvarlig instans:

- sender sine anmodninger eller meddelelser direkte til en ansvarlig instans i en anden medlemsstat
- besvarer de anmodninger eller meddelelser, den modtager fra en ansvarlig instans i en anden medlemsstat, direkte.

Artikel 8

Uanmodet bistand

Har en ansvarlig instans i en medlemsstat begrundet mistanke om eller får kendskab til:

- at et produkt som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1493/1999 ikke er i overensstemmelse med reglerne for vin, eller at der er begået bedrageri for at opnå eller markedsføre et sådant produkt, og
- at denne manglende overensstemmelse med reglerne for vin har en særlig interesse for en eller flere andre medlemsstater og kan give anledning til administrative foranstaltninger eller retsforfølgning

underretter den straks via den kontaktinstans, den henhører under, kontaktinstansen i den pågældende medlemsstat og Kommissionen herom.

Artikel 9

Fælles bestemmelser

1. De oplysninger, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, og artikel 8, ledsages og suppleres så vidt muligt af dokumenter eller andet bevismateriale samt oplysning om eventuelle administrative foranstaltninger eller eventuel retslig forfølgning, og de vedrører især:

- det pågældende vinprodukts sammensætning og organoleptiske egenskaber
- dets betegnelse og præsentation
- overholdelsen af reglerne for dets fremstilling og markedsføring.

2. De kontaktinstanser, der berøres af den sag, som den gensidige bistand blev iværksat for, underretter straks hinanden om:

- undersøgelsesernes forløb
- eventuel administrativ eller retslig forfølgning i de pågældende sager.

3. Rejseudgifterne i forbindelse med anvendelsen af artikel 7, stk. 2 og 4, afholdes:

- af den medlemsstat, der har udpeget en person til de i ovennævnte stykker omhandlede foranstaltninger, eller
- over EF-budgettet efter anmodning fra denne medlemsstats kontaktinstans, hvis Kommissionen forinden formelt har fastslået, at den pågældende kontrol er i EF's interesse.

AFSNIT IV

ANALYSE DATABANK

Artikel 10

Databankens formål

1. Det Fælles Forskningscenter (FFC) forvalter en analysedatabank for vinprodukter.

2. Databanken indeholder data, der er opnået ved isotopanalyse af bestanddelene i ethanol og vandet i vinprodukter efter referenceanalysemetoderne i forordning (EØF) nr. 2676/90.

3. Databasen bidrager til en ensartet fortolkning af de resultater, som medlemsstaternes officielle laboratorier opnår ved at anvende de referenceanalysemetoder, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2676/90.

Artikel 11

Prøveemner

1. Til databanken udtages der prøver af friske druer, der behandles og forarbejdes til vin efter instrukserne i bilag I.

2. Prøverne af friske druer udtages på vinmarker i et produktionsområde, der er veldefineret med hensyn til jordbund, beliggenhed, vækstform, sort, alder og dyrkningsmetoder.

Det antal prøver, der hvert år skal udtages til databanken, udgør mindst:

- 400 prøver i Frankrig
- 400 prøver i Italien
- 200 prøver i Tyskland
- 200 prøver i Spanien
- 50 prøver i Portugal
- 50 prøver i Grækenland
- 50 prøver i Østrig
- 4 prøver i Luxembourg
- 4 prøver i Det Forenede Kongerige.

Ved fordelingen af prøveudtagningen skal der tages hensyn til vinmarkernes geografiske beliggenhed i ovennævnte medlemsstater.

Hvert år udtages mindst 25 % af prøverne på marker, hvor der blev udtaget prøver de foregående år.

3. De laboratorier, som medlemsstaterne udpeger, analyserer prøverne efter metoderne i bilaget til forordning (EØF) nr. 2676/90. De udpegede laboratorier skal opfylde de generelle kriterier for forsøgslaboratorier som fastsat i den europæiske standard NE 45001 eller ISO/IEC 17025 og bl.a. deltage i forsøg med isotopanalysemetoders egnethed.

4. Der udformes en analyserapport efter modellen i bilag III. For hver prøve udarbejdes der et oplysningsskema efter bilag II.

5. Der sendes en kopi af analyserapporten med resultaterne og fortolkningen af analyserne samt en kopi af oplysningsskemaet til FFC.

6. Medlemsstaterne og FFC sikrer:

- at dataene indkodes i analysedatabanken
- at mindst én kontrolprøve af hver enkelt prøve, der er sendt til FFC til analyse, opbevares mindst tre år efter tidspunktet for prøveudtagningen
- at databasen kun benyttes til at kontrollere anvendelsen af Fællesskabets og medlemsstaternes vinbestemmelser eller til statistiske eller videnskabelige formål
- at der træffes foranstaltninger for at beskytte dataene, især mod tyveri og manipulationer
- at de berørte personer kan få adgang til de for dem relevante oplysninger uden forsinkelser eller overdrevent store udgifter for i givet fald at rette ukorrekte data.

Artikel 12

Isotopanalyser

1. Medlemsstater, der producerer vin, og som ikke har udstyr til at foretage isotopanalyser, sender deres vinprøver til FFC, der så foretager analysen. I så fald kan de udpege en ansvarlig instans, der er bemyndiget til at modtage oplysninger om de prøver, der er udtaget på deres område.

2. Medlemsstater, der selv foretager isotopanalyser af vinprodukter, sender mindst 10 % af prøverne til FFC eller ethvert andet laboratorium, som FFC har udpeget, med henblik på en kontrolanalyse.

Artikel 13

Meddelelse af resultater

1. Oplysningerne i databanken stilles til rådighed for de af medlemsstaterne hertil udpegede laboratorier, når de anmoder herom.

2. I behørigt begrundede tilfælde kan de i stk. 1 omhandlede oplysninger, når de er repræsentative, efter anmodning stilles til rådighed for andre officielle instanser i medlemsstaterne.

3. Der videregives kun analysedata, der er relevante for fortolkningen af en analyse af en prøve med lignende kendetegn og oprindelse. Enhver videregivelse af oplysninger ledsages af en påmindelse om minimumskravene for anvendelse af databanken.

Artikel 14

Overholdelse af procedurer

Medlemsstaterne sørger for, at resultaterne af isotopanalyserne i deres egne databanker er opnået ved at analysere prøver, der er udtaget og behandlet efter bestemmelserne i nærværende afsnit.

AFSNIT V

UDTAGNING AF PRØVER MED HENBLIK PÅ KONTROL*Artikel 15***Anmodning om prøveudtagning**

1. I forbindelse med anvendelsen af afsnit II og III kan Kommissionens særlige inspektører eller ansatte fra en ansvarlig instans i en medlemsstat anmode en ansvarlig instans i en anden medlemsstat om at udtage prøver i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne medlemsstat.
2. Den bistandssøgende instans modtager de udtagne prøver og fastlægger bl.a. det laboratorium, hvor de skal analyseres.
3. Prøverne udtages og behandles efter instrukserne i bilag IV.

*Artikel 16***Udgifter til udtagning, forsendelse og analyse af prøver**

1. Udgifterne til udtagning, behandling og forsendelse af prøver og til de analytiske og organoleptiske undersøgelser afholdes af den instans i den medlemsstat, der har anmodet om prøveudtagningen. Udgifterne beregnes efter satserne i den medlemsstat, på hvis område handlingerne fandt sted.
2. EF afholder udgifterne til forsendelse af de prøver, som er omhandlet i artikel 12, til FFC eller til et andet af FFC udpeget laboratorium med henblik på isotopanalyse.

For medlemsstater, på hvis område der ikke findes et laboratorium, der kan foretage vinanalyser ved isotopmetoder, afholder EF udgifterne til forsendelse til FFC af alle prøver, der udtages efter artikel 14, stk. 1.

AFSNIT VI

GENERELLE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 17***Bevirkraft**

De forhold, som Kommissionens særlige inspektører eller ansatte fra en ansvarlig instans i en medlemsstat konstaterer i forbindelse med anvendelsen af nærværende afsnit, kan påbe-

råbes af de andre medlemsstaters ansvarlige instanser eller af Kommissionen. Sådanne forhold kan i så fald ikke tillægges mindre betydning, blot fordi de ikke forekommer i den pågældende medlemsstat selv.

*Artikel 18***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastlægger ordningen for de sanktioner, der skal pålægges ved overtrædelse af bestemmelserne for vin, og træffer de fornødne foranstaltninger for at iværksætte den, jf. dog de særlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1493/1999 eller i gennemførelsesforordningerne hertil. Sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

*Artikel 19***Personer, sammenslutninger m.m., der kan kontrolleres**

1. Fysiske og juridiske personer samt sammenslutninger af sådanne personer, hvis erhvervsvirksomhed kan omfattes af den i denne forordning omhandlede kontrol, må ikke på nogen måde hindre denne kontrol, men skal derimod lette den på ethvert tidspunkt.
2. Vinavlere, på hvis marker ansatte fra en ansvarlig instans udtager prøver:
 - må ikke lægge hindringer i vejen for prøveudtagningen, og
 - skal give disse ansatte alle de oplysninger, der kræves ifølge denne forordning.

*Artikel 20***Ophævelse**

Forordning (EØF) nr. 2347/91 og (EØF) nr. 2348/91 ophæves.

Artikel 21

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Instrukser for udtagning, behandling og forarbejdning til vin af prøver af friske druer, der skal analyseres ved isotopmetoder, jf. artikel 11

I. UDTAGNING AF PRØVER AF DRUER

- A. Hver prøve skal bestå af mindst 10 kg sunde og modne druer af samme vinstoksort. Der bør ikke udtages prøver efter morgendug eller efter regnskyl. Druerne må ikke være våde. De tages, som de er.

Prøven udtages i den periode, hvor druerne på den pågældende vinmark høstes. De plukkede druer skal være repræsentative for hele vinmarken. Den udtagne prøve af friske druer, i givet fald forarbejdet til druemost, kan fryses ned, indtil den forarbejdes til vin.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at prøver, der udtages på deres område, skal være på over 10 kg, hvis det er berettiget af hensyn til det videnskabelige samarbejde mellem forskellige laboratorier.

- B. Ved udtagningen af prøver udarbejdes der et oplysningsskema. Oplysningsskemaet består af en del I, der vedrører prøveudtagning, og en del II, der vedrører vinfremstilling. Det opbevares sammen med prøven og ledsager prøven under al transport. Oplysningsskemaet skal hele tiden holdes ajour, og derfor skal hver enkelt behandling, som prøven undergår, anføres deri.

Oplysningsskemaet vedrørende prøveudtagningen udarbejdes i overensstemmelse med del I i spørgeskemaet i bilag II.

II. VINFREMSTILLING

- A. Vinfremstillingen, der varetages af den ansvarlige instans eller af et af denne dertil bemyndiget organ, skal så vidt muligt foregå under forhold, der svarer til de sædvanlige produktionsforhold i det dyrkningsområde, som prøven er repræsentativ for. Ved vinfremstillingen skal alt sukker omdannes til alkohol, således at restsukkerindholdet er på under 2 g/l. Så snart vinen er klaret og stabiliseret ved hjælp af SO₂, tappes den på 75 cl-flasker og etiketteres.
- B. Oplysningsskemaet vedrørende vinfremstillingen udarbejdes i overensstemmelse med del II i spørgeskemaet i bilag II.
-

BILAG II

Spørgeskema vedrørende udtagning og vinfremstilling af prøver af druer, der skal analyseres ved isotopmetoder

DEL I

1. *Generelle oplysninger*
 - 1.1. Prøveudtagningsnr.:
 - 1.2. Prøve udtaget af (den bemyndigede prøveudtagers navn og stilling):
 - 1.3. Navn og adresse på den instans, der er ansvarlig for prøveudtagningen:
 - 1.4. Navn og adresse på den instans, der er ansvarlig for, at prøven forarbejdes til vin og forsendes (hvis der ikke er sammenfald mellem denne instans og den i punkt 1.3 omhandlede instans):
2. *Generel beskrivelse af prøven*
 - 2.1. Oprindelse (land region):
 - 2.2. Høstår:
 - 2.3. Vinstoksort:
 - 2.4. Druerfarve:
3. *Beskrivelse af vinmarken*
 - 3.1. Vinavlernes navn og adresse:
 - 3.2. Vinmarkens beliggenhed:
 - kommune:
 - sted:
 - matrikelnummer:
 - breddegrad og længdegrad:
 - 3.3. Jordbund (f.eks. kalkholdig, lerholdig, kalk- og lerholdig, sandet):
 - 3.4. Vinmarkens topografi (f.eks. skråning, flad mark, orientering osv.):
 - 3.5. Antal vinstokke pr. ha:
 - 3.6. Vinmarkens omtrentlige alder (under 10 år, 10 til 25 år, over 25 år):
 - 3.7. Højde:
 - 3.8. Vækst- og beskæringsform:
 - 3.9. Vinkategori, som druerne sædvanligvis forarbejdes til (bordvin, kvbd og andre):
4. *Vinhøstens og mostens karakteristika*
 - 4.1. Anslået hektarudbytte for den høstede mark:
 - 4.2. Druernes sundhedstilstand (f.eks. sunde, rådne) med angivelse af, om druerne var tørre eller våde ved prøveudtagningen:
 - 4.3. Dato for prøveudtagning:
5. *Vejrforhold før vinhøsten*
 - 5.1. Nedbør i de ti dage forud for vinhøsten: ja/nej.
I bekræftende fald supplerende oplysninger, hvis sådanne foreligger.
6. *Kunstvandede vinmarker. Hvis avlen kunstvandes:*
 - 6.1. Dato for den sidste vandtilførsel

(Stempel påført af den instans, der er ansvarlig for prøveudtagningen, og underskrift suppleret med navn og stilling for den person, der har udtaget prøven)

DEL II

1. *Vinfremstilling af drueprøven*
 - 1.1. Druerprøvens vægt (kg):
 - 1.2. Persningsmetode:
 - 1.3. Opnået mostmængde:
 - 1.4. Mostens karakteristika:
 - målt brydningsindeks:
 - samlet syreindhold angivet i g/l vinsyre:
 - 1.5. Behandling af mosten (f.eks. debourbage, centrifugering):
 - 1.6. Tilsætning af en rendyrket forgæring (anvendt gærtype). Angiv, om der har været spontan gæring:
 - 1.7. Omtrentlig temperatur under gæringen:
 - 1.8. Metode til bestemmelse af gæringens ophør:
 - 1.9. Behandling af vinen (f.eks. omstikning):
 - 1.10. Tilsætning af svovldioxid (mg/l):
 - 1.11. Vinanalyse:
 - virkeligt og totalt alkoholindhold i volumen:
 - totalt tørstofindhold:
 - reducerende sukker i g/l invertsukker:
2. *Kronologisk oversigt over vinfremstilling af drueprøven*

Dato:

 - for prøveudtagningen:
 - for persningen:
 - for gæringens begyndelse:
 - for gæringens ophør:
 - for den opnåede vins adskillelse fra bærmen:
 - for diverse tilsætninger af SO₂:
 - for aftapning af vinen på flaske:
 - for forsendelse af prøven til speciallaboratorium med henblik på isotopmålinger:
 - eventuelt for forsendelse til Det Fælles Forskningscenter:

Dato for udarbejdelse af del II:

(Den for vinfremstillingen ansvarlige instans' stempel og en for denne instans ansvarlig persons underskrift)

BILAG III

ANALYSERAPPORT

om prøverne af vin og vinprodukter, der er analyseret efter en i bilaget til forordning (EØF) nr. 2676/90 beskrevet isotopmetode, og som skal indgå i Det Fælles Forskningscenters isotopdatabase

I. GENEREL OPLYSNING

1. Land:
2. Prøvenr.:
3. Årgang:
4. Vinstoksort:
5. Klassificering af vinen:
6. Dyrkningsområde/distrikt:
7. Navn og adresse på det laboratorium, der er ansvarligt for resultaterne
8. Prøve til efterfølgende kontrolanalyse hos Det Fælles Forskningscenter: ja/nej

II. METODER OG RESULTATER

1. Vin

- 1.1. Alkoholindhold udtrykt i volumen % vol
- 1.2. Totalt tørstofindhold: g/l
- 1.3. Reducerende sukker: g/l
- 1.4. Samlet syreindhold udtrykt i vinsyre: g/l
- 1.5. Totalt svovldioxid: mg/l

2. Destillation af vin til SNIF-NMR

- 2.1. Beskrivelse af destillationsapparat:
- 2.2. Rumfanget af den destillerede vin/destillatets vægt:

3. Analyse af destillatet

- 3.1. Vandindhold: % (m/m)
(Metode: Karl Fischer/densitetsmåling)
- 3.2. Indhold af flygtige stoffer bortset fra ethylalkohol: % (m/m)
(Metode: Kapillar-kromatografi med en egnet kapillarkolonne)
- 3.3. Effektivt ethanolindhold i vindestillatet:
 $t_m D = 1 - [\text{vandindhold \% (m/m)}]/100$

4. Analyse af N,N-tetramethylurinstof

- 4.1. Vandindhold: % (m/m)
- 4.2. N, N-tetramethylurinstoffets renhed: % (m/m)
(Metode: Kapillar-kromatografi med en egnet kapillarkolonne)

5. Resultat af bestemmelsen af deuterium/hydrogen-isotopforholdet i ethanol målt ved NMR

- 5.1. $(D/H)_I$ = ppm standardafvigelse:
- 5.2. $(D/H)_{II}$ = ppm standardafvigelse:
- 5.3. $(D/H)_{QW}$ = ppm standardafvigelse:
- 5.4. $(D/H)_{TMU}$ = ppm standardafvigelse:
- 5.5. »R« = standardafvigelse:

6. *NMR-parametre*

Observeret frekvens:

Hukommelse:

Antal scan:

Antal forsøg:

Opsamlingstid:

Pulsvinkel 90°: ; 01: ; 02:

Dekoblingsstyrke:

Temperatur: °C

Exponentiel multiplikation: Hz;

Basislinjekorrektion: ja/nej

Zero filling: ja/nej

7. *Resultat af bestemmelsen af $^{18}\text{O}/^{16}\text{O}$ -isotopforholdet i vin* $\delta^{18}\text{O}$ [‰] = ‰ V. SMOW-SLAP

Antal bestemmelser:

Standardafvigelse:

8. *Ligevægtsparametre*

Automatisk ligevægt: ja/nej

Ligevægtstemperatur: °C

Prøvens volumen: ml

Prøvekolbens volumen: ml

Tidsrum, indtil der opnås ligevægt: timer

BILAG IV

Udtagning af prøver i forbindelse med bistand mellem kontrolinstanser

1. Ved udtagning af prøver af vin, druemost eller et andet flydende vinprodukt i forbindelse med bistand mellem kontrolinstanser skal den ansvarlige instans sørge for, at prøverne:
 - er repræsentative for hele partiet, for så vidt angår produkter i beholdere på 60 l eller derunder, der er oplagret i ét parti
 - er repræsentative for produktet i den beholder, som prøven er udtaget fra, for så vidt angår produkter i beholdere med et nominelt rumfang på over 60 l.

2. Prøveudtagningen sker ved, at det pågældende produkt hældes i mindst fem rene beholdere, som hver skal have et nominelt rumfang på mindst 75 cl. Hvad angår produkter, der er omhandlet i stk. 1, første led, kan prøveudtagningen også ske ved, at der udtages mindst fem beholdere med et nominelt rumfang på mindst 75 cl, som udgør en del af det parti, der skal undersøges.

Hvis prøver af vindestillat skal analyseres ved kernemagnetisk resonans af deuterium, skal beholderne til prøverne have et nominelt rumfang på 25 cl, idet dog et nominelt rumfang på 5 cl er tilstrækkeligt ved forsendelse af en prøve fra ét officielt laboratorium til et andet.

Prøverne udtages, og beholderne lukkes eventuelt og forsegles i overværelse af en repræsentant for den virksomhed, hvor prøveudtagningen finder sted, eller af en repræsentant for transportvirksomheden, hvis prøven udtages under transporten. Hvis der ikke er en sådan repræsentant til stede, oplyses det i den rapport, der er nævnt i stk. 4.

Hver prøve skal forsynes med en engangslukke af uforanderligt materiale.

3. Hver prøve skal forsynes med en etiket som vist i del A i bilag V.

Hvis beholderen er så lille, at det ikke er muligt at forsyne den med den foreskrevne etiket, forsynes beholderen med et uudsletteligt nummer, og de foreskrevne angivelser anføres på et særskilt ark.

Repræsentanten for den virksomhed, hvor prøverne udtages, eller i givet fald repræsentanten for transportvirksomheden, anmodes om at underskrive etiketten henholdsvis arket.

4. Den ansatte fra den ansvarlige instans, der er bemyndiget til at foretage prøveudtagning, udarbejder en skriftlig rapport, hvori han anfører alle bemærkninger, som han skønner er af betydning for prøvernes bedømmelse. Han anfører deri eventuelle erklæringer fra repræsentanten for transportvirksomheden eller for den virksomhed, hvor prøveudtagningen finder sted, og anmoder om den pågældende repræsentants underskrift. Han anfører, hvor stor en produktmængde prøven er udtaget af. Hvis ovennævnte underskrifter og de i stk. 3, tredje afsnit, omhandlede underskrifter er blevet nægtet, anføres også dette i rapporten.
5. For hver prøveudtagning opbevares én af prøverne som kontrolprøve på den virksomhed, hvor prøveudtagningen fandt sted, mens en anden opbevares hos den ansvarlige instans, som den ansatte, der har udtaget prøven, hører under. Tre af prøverne sendes til det officielle laboratorium, som foretager den analytiske eller organoleptiske undersøgelse. En af prøverne analyseres. Der opbevares én prøve som kontrolprøve. Kontrolprøverne opbevares i mindst tre år efter prøveudtagningen.
6. Forsendelser med prøver forsynes på den ydre emballage med en rød etiket som vist i afsnit B i bilag V. Etiketten skal måle 50 × 25 mm.

Ved prøvernes forsendelse anbringer den ansvarlige instans i forsendelsesmedlemsstaten sit stempelaftryk halvt over forsendelsens ydre emballage og halvt over den røde etiket.

BILAG V

A. Etiket til identificering af prøven, jf. bilag IV, stk. 3

1. Påbudte oplysninger:

- a) navn og adresse (med angivelse af medlemsstat) på den ansvarlige instans, der har beordret prøveudtagningen
- b) prøvens løbenummer
- c) dato for prøveudtagning
- d) navnet på den ansatte fra den ansvarlige instans, der er bemyndiget til at udtage prøver
- e) navn og adresse på den virksomhed, hvor prøven blev udtaget
- f) identificering af den beholder, som prøven blev udtaget fra (beholderens nummer, flaskepartiets nummer osv.)
- g) varebeskrivelser med angivelse af dyrkningsområde, produktionsår, virkeligt eller potentielt alkoholindhold og om muligt vinstoksort
- h) følgende påtegning: »Den deponerede kontrolprøve må kun analyseres af et laboratorium, der er bemyndiget til at foretage kontrolanalyser. Det er strafbart at bryde seglet.«

2. Bemærkninger:

3. Mindstestørrelse: 100 × 100 mm.

B. Model af den røde etiket, jf. bilag IV, stk. 6:

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Produkter, der skal underkastes en analytisk og organoleptisk undersøgelse, jf. forordning (EF) nr. 2729/2000

KOMMISSIONENS BESLUTNING Nr. 2730/2000/EKSF**af 14. december 2000****om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koks i stykker med en diameter på over 80 mm med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 2277/96/EKSF af 28. november 1996 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab ⁽¹⁾, ændret ved beslutning nr. 1000/1999/EKSF ⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

foreløbige undersøgelsesresultater blev ændret i overensstemmelse dermed.

- (5) Efter at have gennemgået de foreløbige undersøgelsesresultater på grundlag af de oplysninger, der er indsamlet siden vedtagelsen af beslutningen om midlertidig told, konkluderes det, at de vigtigste undersøgelsesresultater i denne beslutning bør bekræftes, for så vidt som de ikke ændres ved betragtningerne i den foreliggende beslutning.

C. PÅGÆLDENDE VARE OG LIGNENDE VARE**A. PROCEDURE**

- (1) Ved beslutning nr. 1238/2000/EKSF ⁽³⁾ (»beslutningen om midlertidig told«) indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen af koks i stykker med en diameter på over 80 mm, henhørende under KN-kode ex 2704 00 19 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«).

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (2) Efter offentliggørelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det blev besluttet at træffe midlertidige foranstaltninger, fremsatte adskillige interesserede parter skriftlige bemærkninger til de foreløbige undersøgelsesresultater. De parter, der anmodede derom, fik også mulighed for at blive hørt mundtligt i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, i beslutning nr. 2277/96/EKSF (»grundbeslutningen«).
- (3) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en endelig afgørelse. Alle interesserede parter, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold og foretages endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. Der blev desuden fastsat en frist, inden for hvilken de kunne tilkendegive deres synspunkter efter offentliggørelsen af disse oplysninger.
- (4) De interesserede parters mundtlige og skriftlige bemærkninger blev gennemgået, og, hvor det var relevant, de

1. Pågældende vare

- (6) I beslutningen om midlertidig told blev den pågældende vare defineret som koks i stykker med en diameter på over 80 mm, henhørende under KN-kode ex 2704 00 19 og med oprindelse i Kina. Denne vare, der er almindelig kendt som støberikoks, fremstilles i forskellige kvaliteter, der navnlig har forskelligt kulstofindhold og forskellige klumpstørrelser. Alle kvaliteter konstateredes at have samme grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og samme anvendelsesformål som forbrændingsmiddel, der benyttes i kupolovne til fremstilling af smedjern, stenuld, zink og bly ⁽⁴⁾.
- (7) Der blev skelnet mellem støberikoks og andre koks, der henhører under den samme KN-kode, på grundlag af størrelsen. Koks i stykker med en diameter på over 80 mm blev således anset for at være den eneste størrelse, der er anvendelig i kupolovne, på grund af deres forbrændingsvarme og deres evne til at støtte en byrde uden at bryde sammen. Koks med en diameter på under 80 mm, der er almindelig kendt som højovnskoks, blev anset for uegnede til disse anvendelsesformål. Højovnskoks benyttes i højovne til fremstilling af stål og til andre formål, f.eks. fremstilling af kemikalier og sukker.
- (8) Efter indførelsen af midlertidige foranstaltninger gjorde visse interesserede parter gældende, at selv om 80 mm var en klar skillelinje, blev højovnskoks i visse tilfælde importeret i stykker på over 80 mm og op til 100 mm. Der blev i den forbindelse fremlagt oplysninger om, at visse toldmyndigheder anvendte den midlertidige antidumpingtold på både støberikoks og højovnskoks i stykker med en diameter på over 80 mm.

⁽¹⁾ EFT L 308 af 29.11.1996, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 122 af 12.5.1999, s. 35.

⁽³⁾ EFT L 141 af 15.6.2000, s. 9.

⁽⁴⁾ Kommissionen konstaterede, at udtrykket »zinkbly«, der anvendtes i beslutningen om midlertidig told, var en skrivfejl, som bør rettes til »zink og bly«.

- (9) Det skal bemærkes, at den undersøgte vare var støberikoks og ikke højovnskoks. Da højovnskoks i stykker med en diameter på over 80 mm desuden generelt set har en mindre styrke, anvendes de ikke i kupolovne til at fremstille støbejern og stenuld eller smelte zink og bly. Det fremgik desuden af de oplysninger, som de interesserede parter indgav i løbet af undersøgelsen, at i tilfælde, hvor koks i stykker med en diameter på over 80 mm og op til 100 mm indførtes sammen med koks i stykker med en diameter på 80 mm eller derunder, var disse koks beregnet til højovne og kunne som regel ikke anvendes i kupolovne.
- (10) Derfor bør den pågældende vare præciseres og defineres under hensyntagen til på den ene side dens fysiske egenskaber, dvs. koks i stykker større end 80 mm i maksimal diameter, og på den anden side dens anvendelsesformål, dvs. koks af en type, der anvendes i kupolovne til fremstilling af støbejern og stenuld samt smeltning af zink og bly. Det bør derfor præciseres, at højovnskoks, der importeres sammen med koks i stykker med en diameter på 80 mm eller derunder, ikke er omfattet af denne procedure, selv om de foreligger i stykker med en diameter på over 80 mm og op til 100 mm.
- (11) De kinesiske eksportører og producenter samt en af importørerne i Fællesskabet gjorde gældende, at den pågældende vare, der indførtes fra Kina i undersøgelsesperioden (1. juli 1998 til 30. juni 1999), var halvfærdigt støberikoks, som først kunne betragtes som færdigt støberikoks efter sigtning. Importøren i Fællesskabet hævdede, at sigtning ikke kun har til formål at adskille stykker af salgbare størrelser (over 80 mm) fra mindre stykker (80 mm eller derunder) som anført i betragtning 13 i beslutningen om midlertidig told, men også er en mekanisk stabiliseringsfase, der skal opdele revnede stykker af støberikoks. Det hævdedes, at da sigtningen i Fællesskabet udgør det sidste vigtige trin i produktionskæden og tilfører varen en betydelig merværdi, ændrede denne sigtning oprindelsen af de støberikoks, der importeres fra Kina. Det blev desuden påstået, at dette underbyggedes af, at Kommissionen havde indrømmet en betydelig justering for sigtningsomkostninger ved beregningen af prisunderbuddet.
- (12) Denne påstand blev anset for ubegrundet. Mekanisk sigtning er en behandling, hvorved koksstykker adskilles efter størrelse eller størrelsesområde, uden at der imidlertid sker en ændring af de grundlæggende kemiske og fysiske egenskaber, som afhænger af de kokskul, der anvendes som råmaterialer, og fremstillingsmetoden. Støberikoks skal sigtes før den endelige industrielle anvendelse for at opnå den størrelse eller størrelsesorden, som kan benyttes i kupolovne. Normalt foretages sigtningen umiddelbart efter forkulningen, men da støberikoks er udsat for en naturlig forringelse under lastning, transport og losning, sigtes den ofte igen efter

søtransporten. De støberikoks, der fremkommer efter sigtningen, kan således ikke anses for at have fået andre egenskaber og en anden sammensætning, end de havde inden denne sigtning. Det kan derfor ikke konkluderes, at støberikoks, der ikke er sigtet ved Fællesskabets grænse, er et halvfabrikat.

- (13) Det blev endvidere konstateret, at sigtningen i gennemsnit udgjorde mindre end 4 % af cif-importprisen, og at den prisjustering, der indrømmedes ved beregningen af prisunderbuddet, ikke kun omfattede sigtningsomkostningerne, men også alle de salgs- og finansieringsomkostninger, der påløb mellem indførsel og videresalg. Det kan derfor ikke konkluderes, at det samlede beløb af den justering, der indrømmedes ved beregningen af prisunderbuddet, er udtryk for den merværdi, der er tilført varen efter indførslen, med henblik på at fastlægge varens oprindelse. På baggrund af ovenstående kan det ikke hævdes, at sigtningen giver den pågældende vare oprindelsesstatus i Fællesskabet.
- (14) Det konkluderes derfor, at den pågældende vare er støberikoks med oprindelse i Kina, dvs. koks i stykker med en diameter på over 80 mm af en type, der anvendes i kupolovne til fremstilling af støbejern, stenuld, zink og bly. Det konkluderes endvidere, at alle kvaliteter af støberikoks er en og samme vare, da de alle har de samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og de samme anvendelsesformål.

2. Samme vare

- (15) En bruger hævdede, at støberikoks fremstillet i Fællesskabet ikke var den samme vare som den pågældende vare, da sidstnævnte vare var af lavere kvalitet. Til støtte for denne påstand gjorde brugeren gældende, at de ikke kunne udskiftes med hinanden uden store og bekostelige ændringer af det tekniske udstyr. Visse brugere hævdede også, at den pågældende vare var af lavere kvalitet og kun kunne anvendes ved at blande den med den vare, der fremstilles i Fællesskabet, hvilket viser, at de ikke er samme vare.
- (16) For det første skal det bemærkes, at kvalitetsforskelle ikke har nogen betydning for definitionen af den samme vare, forudsat at de grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber er de samme, og de to varer er indbyrdes udskiftelige. Dette spørgsmål blev udtrykkeligt behandlet i betragtning 19 til 21 i beslutningen om midlertidig told. Kvalitetsaspektet har også ført til tilsyneladende modstridende udsagn, hovedsagelig fra støberier. Nogle af dem påstod, at de ikke kunne benytte kinesiske støberikoks på grund af den lavere kvalitet, mens andre hævdede, at de kinesiske støberikoks var bedre end dem, der fremstilles i Fællesskabet. Denne modsigelse viser kun, at selv om der er visse alment anerkendte grænser for de kemiske og fysiske egenskaber af støberikoks, kan de endelige brugere enten vælge de støberikoks, der er

mest egnede til deres formål, eller tilpasse deres udstyr, så det passer til en bestemt type støberikoks. Dette bekræftes af, at de endelige brugere er gået fra støberikoks fremstillet i Fællesskabet til kinesisk støberikoks og i visse tilfælde er vendt tilbage til støberikoks fremstillet i Fællesskabet. Disse varer er derfor klart indbyrdes udskiftelige, og argumentet vedrørende nødvendigheden af store og bekostelige ændringer af det tekniske udstyr er ikke overbevisende og bør derfor afvises. Den kendsgerning, at brugerne vælger, hvilken vare de vil købe, ud fra dens pris, viser også, at de to varer konkurrerer med hinanden. Det ændrer ikke ved denne konklusion, at visse brugere måske ikke er i stand til at skifte mellem de to varer.

- (17) På baggrund af ovenstående bekræftes konklusionerne i betragtning 18 til 23 i beslutningen om midlertidig told.

D. DUMPING

1. Markedsøkonomisk status

- (18) Det selskab, der anmodede om markedsøkonomisk status, gjorde indsigelse mod Kommissionens konklusion om, at dets regnskaber ikke opfyldte betingelserne i artikel 2, stk. 7, litra c), andet led, i grundbeslutningen. Selskabet påstod, at Kommissionen ikke havde undersøgt, om selskabets regnskaber var pålidelige nok til at udgøre et grundlag for fastsættelsen af en individuel dumpingmargen.
- (19) Som beskrevet i betragtning 26 i beslutningen om midlertidig told fremgik det klart af undersøgelsen, at selskabets regnskaber ikke i tilstrækkelig grad afspejlede selskabets finansielle situation i undersøgelsesperioden, især hvad angår salgsoplysninger. Kommissionen konstaterede, at regnskaberne ikke blev ført på et regelmæssigt og konsekvent grundlag, og at de derfor generelt set var upålidelige og ikke overholdt de internationale regnskabsstandards. Da dette er et kriterium for at kunne fastsætte, om den pågældende eksportør arbejder under markedsøkonomiske vilkår, måtte Kommissionen afvise anmodningen om markedsøkonomisk status i overensstemmelse med grundbeslutningen. Selskabet fremlagde ikke yderligere oplysninger, som kunne bevise, at dets regnskaber ikke desto mindre var i overensstemmelse med internationale regnskabsstandards. Da der ikke foreligger nogen oplysninger, der viser, at Kommissionens første konklusion var forkert, bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater hermed.

2. Individuel behandling

- (20) Det samme selskab gjorde gældende, at Kommissionens konklusion om, at selskabet ikke var retligt og reelt uafhængigt af staten, var forkert, og at Kommissionen ikke havde påvist, at det ville medføre risiko for omgåelse af antidumpingforanstaltningerne, hvis

selskabet blev indrømmet individuel behandling. Selskabet hævdede endvidere, at det forhandlede alle salgskontrakter direkte med sine kunder i Fællesskabet, og at det havde fuld kontrol over disse transaktioner. Endelig påstod selskabet, at det ikke burde have været anset for en mangel, at moderselskabet i Hongkong ikke besvarede spørgeskemaet.

- (21) Kommissionen konstaterede, at selskabets eksportsalg i det mindste delvis var kontrolleret af de kinesiske myndigheder, da det ikke kunne eksportere den pågældende vare i sit eget navn, men måtte benytte statsejede forhandlere med en eksportlicens. Undersøgelsen viste desuden, at selskabet ikke kunne fastsætte eksportpriserne fuldstændig frit, da det var nødt til at betale et agenturgebyr til de statsejede forhandlere. Det var ikke i sig selv et tilstrækkeligt bevis på den nødvendige uafhængighed fra de statslige myndigheder, at salgskontrakterne blev forhandlet direkte med kunderne i Fællesskabet. Staten kontrollerede i hvert fald delvis selskabets eksportsalg, hvilket betød, at der var en klar risiko for omgåelse af den landsdækkende told, og at selskabet ikke kunne indrømmes individuel behandling.

- (22) Det fremgik af undersøgelsen, at moderselskabet i Hongkong tydeligvis deltog i markedsføringen af den pågældende vare og var med til at fremme eksporttransaktionerne. Det skal imidlertid bemærkes, at selv om moderselskabet havde indgivet en separat besvarelse af Kommissionens spørgeskema, ville det ikke have ændret konklusionerne i betragtning 20 og 21 om, at eksportøren i Kina ikke kunne bevise, at selskabet var tilstrækkeligt uafhængigt af staten til at berettigede en individuel behandling. Derfor bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater i betragtning 32 og 34 i beslutningen om midlertidig told.

3. Eksportpris

- (23) De kinesiske eksportører gjorde indvendinger mod den måde, som Kommissionen havde beregnet søtransport- og forsikringsomkostningerne på («cif-omkostningerne») med hensyn til deres eksportsalg, og hævdede, at de samme cif-omkostninger burde have været lagt til grund for alle eksportsalg, dvs. enten de cif-omkostninger, der indberettedes af de eksporterende producenter, eller de cif-omkostninger, som Kommissionen beregnede på grundlag af de reelle efterprøvede cif-omkostninger, der fremlagdes af en af de største importører.
- (24) For at kunne fastsætte den foreløbige dumpingmargen i tilfælde, hvor transaktionerne blev foretaget på et fob-grundlag (frit om bord), beregnede Kommissionen cif-omkostningerne på grundlag af de reelle efterprøvede cif-omkostninger, der fremlagdes af en af de største importører. I tilfælde, hvor salget fandt sted på et cif-grundlag, var det imidlertid de cif-omkostninger, som

den pågældende eksportør havde indberettet, der blev anvendt. For at kunne fastsætte den endelige dumpingmargen tog Kommissionen denne fremgangsmåde op til fornyet overvejelse i lyset af de modtagne bemærkninger. Det konstateredes, at de cif-omkostninger, som den pågældende eksportør havde indberettet for de tilfælde, hvor salget fandt sted på et cif-grundlag, rent faktisk var overvurderede, og at der derfor burde ses bort fra dem. Da der ikke er fremlagt beviser for, at de reelle cif-omkostninger for ovennævnte importør var upålidelige eller ukorrekte, anså Kommissionen det derfor for hensigtsmæssigt at anvende disse omkostninger i forbindelse med alle de indberettede kinesiske eksporttransaktioner.

4. Sammenligning

4.1. Transportomkostninger

- (25) En af de kinesiske eksportører hævdede, at fordi selskabet lå så tæt på havnen, burde dets egne transportomkostninger have været anvendt til at beregne fob-priserne i Amerikas Forenede Stater (»USA«), der blev anvendt som referenceland. De to andre kinesiske eksportører anmodede om, at der anvendtes et gennemsnit af den tredje eksportørs transportomkostninger og de indenlandske transportomkostninger i referencelandet.
- (26) Omkostninger og priser i lande uden markedsøkonomi fordrejes af den statslige indgriben og afspejler således ikke de normale markedssignaler. Dette gælder også for transportomkostninger, og derfor anvendte Kommissionen ikke den kinesiske eksportørs reelle transportomkostninger, men de reelle efterprøvede transportomkostninger for producenterne i referencelandet. Argumentet om, at Kommissionen havde efterprøvet disse omkostninger for en af de kinesiske producenter som led i undersøgelsen af markedsøkonomisk status, er ikke relevant, da der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling i denne undersøgelse. Forslaget om at anvende ovennævnte eksportørs transportomkostninger måtte derfor afvises.
- (27) Kommissionen undersøgte desuden, om det var hensigtsmæssigt at sammenligne den normale værdi og eksportprisen på et fob-grundlag. I den forbindelse blev der taget hensyn til, at afstanden mellem fabrikkerne og havnen i eksportlandet i visse tilfælde var betydelig. For at kunne træffe en endelig afgørelse anså Kommissionen det derfor for hensigtsmæssigt at ændre grundlaget for sammenligningen til ab fabrik. Der blev foretaget passende justeringer af eksportprisen, og de laveste reelle indenlandske transportomkostninger, der var konstateret på USA's hjemmemarked, blev i mangel af andre pålidelige oplysninger anvendt som grundlag for beregningen af justeringen.

4.2. Produktionsproces

- (28) De kinesiske eksportører gentog deres krav om en justering for forskelle i produktionsprocessen. De hævdede, at den var mindre kapitalkrævende end den, der anvendtes i referencelandet, USA, hvor ovnene var mere avancerede.

- (29) Kommissionen plejer at indrømme en justering for komparative fordele hvad angår forskelle i produktionsprocessen mellem et land uden markedsøkonomi og det pågældende referenceland. En sådan justering kan imidlertid ikke indrømmes selektivt for visse omkostningsposter, som måske ikke giver et repræsentativt billede samlet set.

4.3. Komparative fordele

- (30) De kinesiske eksportører gentog deres krav om en justering for naturlige komparative fordele i forhold til referencelandet med hensyn til adgangen til råmaterialer. De hævdede, at den normale værdi i referencelandet ikke skulle have været anvendt ved sammenligningen med eksportprisen, da Kina har verdens største kulreserver, som giver mulighed for effektiv minedrift og derfor påvirker prisen på råmaterialer og følgelig prisen på støberikoks. De kinesiske eksportører hævdede desuden, at de kinesiske producenter havde lettere adgang til råmaterialerne, da der er tale om åbne brud, i forhold til i USA, hvor kullet hovedsagelig hentes fra underjordiske miner.
- (31) Kommissionen undersøgte mere indgående, om de kinesiske producenter havde naturlige komparative fordele i forhold til producenterne i USA. Denne undersøgelse viste først og fremmest, at USA, i modsætning til hvad der blev påstået, havde verdens største kulreserver. Det blev endvidere konstateret, at USA i høj grad anvendte åbne brud, og det sandsynligvis i samme grad som i Kina. Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at underjordiske miner var ganske udbredte i Kina. Det blev derfor konkluderet, at USA og Kina havde den samme adgang til råmaterialer, og at begge lande således havde de samme komparative fordele. En justering blev derfor ikke anset for berettiget. Kommissionen bekræfter de foreløbige undersøgelsesresultater i betragtning 51 i beslutningen om midlertidig told og fastslår, at valget af USA som referenceland i denne procedure var det mest hensigtsmæssige og rimelige valg i henhold til grundbeholdningen.

4.4. Provisionsgebyr

- (32) En kinesisk eksportør hævdede, at det betalte provisionsgebyr ikke burde have været trukket fra eksportprisen. Dette blev accepteret, og eksportpriserne blev justeret i overensstemmelse hermed.

5. Dumpingmargen

- (33) Som nævnt i betragtning 58 i beslutningen om midlertidig told blev omfanget af de kinesiske producenters eksportørers samarbejde undersøgt nærmere, og det konstateredes at være på 57,8 % af den samlede mængde støberikoks, der eksporteredes til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at der ikke forelå

særskilte Eurostat-oplysninger vedrørende importen af støberikoks, og at Kommissionen derfor som grundlag for beregningen af samarbejdets omfang anvendte de importoplysninger vedrørende støberikoks, som de samarbejdsvillige importører havde indberettet, og som senere blev efterprøvet.

- (34) For at kunne beregne den fælles landsdækkende dumpingmargen måtte Kommissionen derfor tage højde for, at der i høj grad var tale om manglende samarbejde, for at undgå, at de ikke-samarbejdsvillige parter blev belønnet. For de ikke-samarbejdsvillige producenter og eksportører blev der derfor fastsat en dumpingmargen, der svarede til den højeste margin, der var fastsat for en repræsentativ transaktion for et af de samarbejdsvillige selskaber i Kina. Den fælles landsdækkende dumpingmargen blev derefter beregnet som et vejet gennemsnit af den margin, der var fastsat for de samarbejdsvillige producenter og eksportører, og den margin, der var fastsat for de ikke-samarbejdsvillige producenter og eksportører.

- (35) Den endelige fælles landsdækkende dumpingmargen, udtrykt i procent af cif-eksportprisen frit Fællesskabets grænse, oversteg 60 %.

E. ERHVERVSGRENE I FÆLLESSKABET

- (36) Da ingen af de interesserede parter fremsatte bemærkninger til den foreløbige definition af erhvervsgrenen i Fællesskabet, bekræftes konklusionerne i betragtning 60 til 65 i beslutningen om midlertidig told.

F. SKADE

1. Indledende bemærkninger

- (37) Skadesundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. januar 1995 til udgangen af undersøgelsesperioden.
- (38) En af de interesserede parter gjorde gældende, at valget af 1995 som udgangspunkt for indsamlingen af oplysninger har fordrejet skadesundersøgelsen. Det hævdedes, at dette år var et usædvanlig godt år for EF-erhvervsgrenen på grund af en meget stor efterspørgsel. Hvis man derimod havde taget udgangspunkt i 1994, ville det have fremgået, at EF-erhvervsgrenens situation i undersøgelsesperioden var den samme som i 1994, og at den derfor ikke havde lidt skade.
- (39) Det skal bemærkes, at formålet med skadesundersøgelsen er at vurdere dumpingimportens virkninger for EF-erhvervsgrenens økonomiske situation i undersøgelsesperioden. For at foretage en sådan undersøgelse fastlægges udviklingen inden for en række indikatorer på grundlag af oplysninger vedrørende årene op til undersøgelsesperioden. Formålet er ikke at bedømme situationen på et vist tidspunkt i forhold til situationen på et andet tidspunkt, men snarere at vurdere udviklingen

gennem hele den betragtede periode for at kunne afgøre, om EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden kan anses for at have lidt skade. På baggrund af EF-erhvervsgrenens situation i undersøgelsesperioden ville undersøgelsesresultaterne vedrørende den skade, som EF-erhvervsgrenen blev påført i undersøgelsesperioden, have været de samme, uanset om 1994 eller 1995 var blevet anvendt som udgangspunkt.

2. Åbenbart forbrug i Fællesskabet

- (40) Da der ikke blev modtaget nye bemærkninger til det åbenbare forbrug på Fællesskabets marked, bekræftes konklusionerne i betragtning 66 til 67 i beslutningen om midlertidig told.

3. Importen med oprindelse i Kina

3.1. Mængden af den pågældende import; markedsandel, andel af produktionen og udviklingen i de pågældende varers priser

- (41) I mangel af nye bemærkninger til dumpingimportens mængde og markedsandel bekræftes kendsgerningerne og undersøgelsesresultaterne i betragtning 68 til 72 i beslutningen om midlertidig told.

3.2. Prisunderbud

- (42) En af de interesserede parter gjorde gældende, at for at kunne beregne underbudsmargenen på et retfærdigt grundlag burde EF-erhvervsgrenens priser sammenlignes med importørens salgspriser, justeret for en lavere varmeværdi på grund af det lavere kulstofindhold og for de investeringer, der var nødvendige for at kunne anvende kinesiske støberikoks.
- (43) Det skal bemærkes, at der allerede er taget behørigt hensyn til forskellen i varmeværdi ved beregningen af prisunderbuddet (se betragtning 74 i beslutningen om midlertidig told). Oplysningerne fra de interesserede parter viser desuden, at det hverken er nødvendigt med specialudstyr for at anvende den pågældende vare eller den vare, der fremstilles i Fællesskabet. Såvel den pågældende vare som støberikoks fremstillet i Fællesskabet kan benyttes i enhver kupolovn, selv om kupolovnen skal justeres for de forskellige kvaliteter af støberikoks, uanset oprindelse. Denne påstand er derfor ikke relevant.
- (44) Det hævdedes, at justeringen af de kinesiske priser for det lavere kulstofindhold ikke i tilstrækkelig grad afspejlede forskellene i fysiske egenskaber mellem den pågældende vare og støberikoks fremstillet i Fællesskabet. Det blev derfor foreslået, at markedsværdien for denne forskel skulle baseres på de sanktioner, der var angivet i kontrakterne for at overskride de aftalte maksimumsniveauer for hver af disse varer.

- (45) Det fremgår af oplysningerne fra de interesserede parter, at salget af støberikoks generelt er baseret på kontrakter, hvori begge parter anfører minimums- og maksimumsniveauer for askeindhold, vandindhold og indhold af flygtige stoffer, fastlægger, hvilke sanktioner der finder anvendelse, hvis disse grænseværdier overskrides, og træffer aftale om priser. Det er derfor normalt, at der betales den samme pris for forskellige kvaliteter af støberikoks, hvis de anførte grænseværdier ikke overskrides. De eksportpriser, som de kinesiske eksporterende producenter angav for deres eksporttransaktioner, og som blev anvendt til at beregne prisunderbuddet, er desuden priserne inden eventuelle kontraktmæssige sanktioner. På baggrund af ovenstående anses det ikke for hensigtsmæssigt at værdisætte forskellene i askeindhold, vandindhold og/eller indhold af flygtige stoffer mellem den pågældende vare og støberikoks fremstillet i Fællesskabet på grundlag af kontraktmæssige sanktioner.
- (46) En af de interesserede parter hævdede, at for at kunne sammenligne den pågældende vare og Fællesskabets støberikoks i samme handelsled måtte de kinesiske importpriser justeres, så de ikke alene omfattede ikke-forretningsmæssigt forbundne importørers salgs- og finansieringsomkostninger, men også deres fortjenstmargen.
- (47) Denne anmodning anses for berettiget med henblik på at sammenligne de to varer i samme handelsled. Den justering, der på det foreløbige trin blev foretaget for EF-importørernes salgs- og finansieringsomkostninger, bør derfor også omfatte ikke-forretningsmæssigt forbundne importørers fortjenstmargen på salget af den pågældende vare. Denne justering blev foretaget på grundlag af den vejede gennemsnitlige rentabilitet, som de samarbejdsvillige ikke-forretningsmæssigt forbundne importører angav for undersøgelsesperioden, dvs. 7,2 %.
- (48) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at kinesiske støberikoks i undersøgelsesperioden blev solgt i Fællesskabet til priser, som underbød EF-erhvervsgrenens priser med 25,7 %, udtrykt i procent af sidstnævnte priser.

4. EF-erhvervsgrenens situation

- (49) Da der ikke blev fremsat bemærkninger hertil, bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende lagre, salgsmængde og markedsandel (vækst), investeringer, beskæftigelse og produktivitet.

4.1. Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (50) En bruger gjorde gældende, at det fald i produktionen og kapacitetsudnyttelsen, der blev konstateret i beslutningen om midlertidig told, ikke var forårsaget af en stigning i den indførte mængde af den pågældende vare, men snarere skyldtes tekniske faktorer. Til støtte herfor påpe-

gede brugeren, at den mængde af støberikoks, der fremstilles, afhænger af den anvendte forkoksningstid: en længere forkoksningstid giver flere støberikoks, men deres kapacitetsudnyttelse bliver tilsvarende reduceret. Da støberikoksproduktion desuden giver ca. 10 % affald («kulsmuld») og mindst 10-15 % koks i stykker med en diameter på under 80 mm, påstod brugeren, at EF-erhvervsgrenens reelle produktionsmængde kun ville være 75 % ved en nominel kapacitet på 100 %. Endelig hævdede brugeren, at EF-erhvervsgrenens reelle kapacitet ville falde med 1,3-1,5 % om året, hvis ikke maskinerne løbende blev forbedret.

- (51) Med hensyn til vurderingen af produktionskapaciteten blev det konstateret, at støberikoksens størrelse ikke kun afhænger af forkoksningstiden (jo længere forkoksningstid, jo større udbytte af støberikoks), men også af den blanding (producentens særlige sammensætning af kokskul og brudhæmmende stoffer) og den ovntemperatur (højere temperaturer giver kortere forkoksningstid), der anvendes i produktionen. Desuden blev vurderingen af EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet foretaget på et ensartet grundlag, som tog højde for det maksimale antal kokskul pr. ovn, antal driftsdage om året (365), antal udtagninger (tømning af ovne) pr. dag, andelen af flygtige stoffer i kokskul, der omdannes til koksgas under forkulningen, samt det størrelsesmæssige udbytte. Hvad angår den løbende forbedring af maskinerne er dette målet med EF-erhvervsgrenens årlige investeringer som nævnt i betragtning 91 i beslutningen om midlertidig told. På baggrund af ovenstående bør påstanden om, at faldet i produktionen og kapacitetsudnyttelsen ikke skyldes virkningerne af dumpingimporten, afvises, og konklusionerne i betragtning 78 til 81 i beslutningen om midlertidig told bekræftes.

4.2. Salgspriser og faktorer, der påvirker salgspriser, herunder lønninger

- (52) Udviklingen i de vejede gennemsnitlige enhedspriser og enhedsomkostninger kan opdeles i to faser: en mellem 1995 og 1997 og en anden mellem 1997 og undersøgelsesperioden. I den første fase steg EF-erhvervsgrenens priser med 6 %, hvilket faldt sammen med en stigning i priserne på råmaterialer. I den anden fase faldt EF-erhvervsgrenens priser mere end priserne på råmaterialerne, mens dens enhedsomkostninger steg som følge af et fald i kapacitetsudnyttelsen. Disse omstændigheder forhindrede EF-erhvervsgrenens priser i at stige til et niveau, der var tilstrækkeligt til at dække omkostningerne mellem 1997 og undersøgelsesperioden.

(53) Udviklingen i produktionsomkostningerne kan også opdeles i to faser. Mellem 1995 og 1997 kunne disse produktionsomkostninger, selv om de steg, især med hensyn til råmaterialer, overvælttes på salgspriserne, og derfor forblev EF-erhvervsgrenen rentabel. Mellem 1997 og undersøgelsesperioden faldt EF-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse imidlertid, og derfor måtte de faste omkostninger (som inden for denne erhvervsgren omfatter alle andre omkostninger end råmaterialer) fordeles på en faldende produktion, hvilket betød, at enhedsomkostningerne steg. Desuden faldt EF-erhvervsgrenens salgsmængde og salgspriser. Den samlede virkning af de stigende omkostninger og de faldende salgsmængder (– 8 %) og priser (– 7 %) betød, at EF-erhvervsgrenen udviste tab på – 5,5 % i undersøgelsesperioden.

(54) Selv om omkostningerne for arbejdskraft faldt i absolutte tal mellem 1997 og undersøgelsesperioden, steg enhedsomkostningerne for arbejdskraft som følge af det faldende antal producerede enheder.

4.3. Rentabilitet, likviditet, afkast af investeringer og evne til at tilvejebringe kapital

(55) Undersøgelsesresultaterne i betragtning 89 i beslutningen om midlertidig told vedrørende EF-erhvervsgrenens rentabilitet er blevet ændret for at tage højde for en regnefejl fra det foreløbige trin. EF-erhvervsgrenens rentabilitet fulgte også de to ovennævnte faser: mellem 1995 og 1997 var rentabiliteten positiv (9,4 % i 1995, 14,1 % i 1996 og 8,1 % i 1997), men i 1998 faldt den til 1,3 %, og i undersøgelsesperioden blev den negativ (– 5,5 %).

(56) Likviditeten udviklede sig ud fra et indeks på 100 i 1995, til 141 i 1996, 96 i 1997, 33 i 1998 og – 16 i undersøgelsesperioden. Denne udvikling viser, at EF-erhvervsgrenens likviditet blev kraftigt forringet mellem 1997 og undersøgelsesperioden.

(57) Hvad angår afkastet af investeringer og evnen til at tilvejebringe kapital var EF-erhvervsgrenens fortjeneste før skat mellem 1995 og 1997 tilstrækkelig til at dække investeringerne i nye aktiver. I 1998 og i undersøgelsesperioden kunne fortjenesten imidlertid ikke dække disse investeringer i nye aktiver.

4.4. Den faktiske dumpingmargens størrelse

(58) Virkningerne af den høje faktiske dumpingmargen for EF-erhvervsgrenen kan ikke anses for ubetydelige i betragtning af omfanget af og priserne på importen fra Kina.

5. Konklusion om skade

(59) På grundlag af ovennævnte kendsgerninger og overvejelser i betragtning 50 til 58 kan det klart konkluderes, at EF-erhvervsgrenens situation blev forværret i undersøgelsesperioden. EF-erhvervsgrenen udviste navnlig tab som følge af faldende salgsmængder og salgspriser samt stigende enhedsomkostninger, som skyldtes et fald i kapacitetsudnyttelsen. Derfor bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater i betragtning 98 i beslutningen om midlertidig told vedrørende den væsentlige skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(60) I beslutningen om midlertidig told blev det konkluderet, at der var stærke beviser på en årsagssammenhæng mellem den kinesiske dumpingimport og den konstaterede væsentlige skade. Det konstateredes, at selv om forbruget var stabilt, steg importmængden fra Kina med 63 % i den betragtede periode, og dens markedsandel steg fra 17,3 % i 1995 til 27,9 % i undersøgelsesperioden. Stigningen i markedsandelen for den kinesiske import svarede til faldet i EF-erhvervsgrenens markedsandel. Priserne på den kinesiske import underbød desuden EF-erhvervsgrenens priser betydeligt i undersøgelsesperioden (25,7 %). Stigningen i den kinesiske import faldt sammen med et fald i EF-erhvervsgrenens salgsmængde og kapacitetsudnyttelse, hvilket bidrog til stigende enhedsomkostninger, som førte til betydelige tab i undersøgelsesperioden (– 5,5 %).

(61) En række interesserede parter hævdede, at udviklingen i EF-erhvervsgrenens priser og omkostninger ikke var påvirket af den kinesiske import, men var forårsaget af priserne på det vigtigste råmateriale, dvs. kokskul. En af brugerne påstod navnlig, at prisen på kokskul fra USA steg betydeligt i den pågældende periode, især på grund af stigningen i US-dollar, hvilket ikke kunne kompenseres ved et fald i fragtomkostningerne. Der blev imidlertid ikke fremlagt beviser for denne påstand.

(62) Hvad angår priserne på kokskul steg råmaterialepriserne som nævnt i betragtning 119 i beslutningen om midlertidig told mellem 1995 og 1997, hvorefter de faldt mellem 1997 og undersøgelsesperioden. Selv om ECU/EUR faldt i forhold til US-dollar i den betragtede periode, blev det konstateret, at både fob-priserne på kokskul fra USA og de transatlantiske fragtomkostninger faldt, hvilket kompenserede for virkningerne af stigningen i US-dollar efter 1997.

(63) Faldet i salgspriserne på støberikoks fra Fællesskabet mellem 1997 og undersøgelsesperioden var desuden større end faldet i enhedsprisen på råmaterialer. På dette grundlag bekræftes konklusionen i betragtning 120 i beslutningen om midlertidig told om, at EF-erhvervsgrenens salgspriser faldt hurtigere end priserne på råmaterialer.

- (64) En eksporterende producent gjorde også gældende, at den kinesiske import ikke kunne have påført EF-erhvervsgrenen skade, da EF-erhvervsgrenens rentabilitet steg mellem 1995 og 1996, mens de kinesiske importpriser lå på deres laveste niveau i den samme periode.
- (65) I den forbindelse skal det først bemærkes, at årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og EF-erhvervsgrenens situation bør fastlægges i undersøgelsesperioden. Det blev desuden konstateret, at der var en sammenhæng mellem udviklingen i de kinesiske importpriser mellem 1995 og 1997 og kvalitetsforbedringen af den pågældende vare. Endelig blev det konstateret, at de kinesiske priser faldt i undersøgelsesperioden og i væsentlig grad underbød EF-erhvervsgrenens priser, hvilket medførte en betydelig stigning i den indførte mængde fra Kina i undersøgelsesperioden.
- (66) Da der ikke er konstateret andre mulige skadesfaktorer, og der ikke er fremsat yderligere argumenter vedrørende årsagssammenhængen mellem dumpingimporten med oprindelse i Kina og den væsentlige skade, bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende årsagssammenhæng i betragtning 99 til 127 i beslutningen om midlertidig told.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Indledende bemærkninger

- (67) Som beskrevet i betragtning 128 til 184 i beslutningen om midlertidig told vurderede Kommissionen alle de forskellige interesser, herunder EF-erhvervsgrenens, importørnes og de industrielle brugeres interesser. Kommissionen konkluderede foreløbigt, at der ikke var tvingende årsager til ikke at indføre antidumpingforanstaltninger vedrørende dumpingimporten med oprindelse i Kina.

2. Foranstaltningernes virkninger for EF-erhvervsgrenen

- (68) Da ingen af parterne fremførte nye omstændigheder eller argumenter vedrørende antidumpingforanstaltningernes virkninger for EF-erhvervsgrenen, bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 135 til 145 i beslutningen om midlertidig told.

3. Foranstaltningernes virkninger for importører og forhandlere

- (69) En importør gjorde gældende, at importørernes og forhandlernes interesser ikke var blevet vurderet korrekt. Importøren påstod især, at selv om den pågældende vare udgjorde en lille del af importørernes og forhandlernes samlede aktiviteter, havde den en stor positiv indvirkning på deres samlede omkostninger og omsætning, fordi det gav stordriftsfordele at indføre større mængder

af forskellige slags kulprodukter, herunder støberikoks. Importøren hævdede også, at der ikke findes nogen alternative forsyningskilder, som kan erstatte kinesiske støberikoks.

- (70) Det skal først og fremmes bemærkes, at de eventuelle stordriftsfordele, der er forbundet med importen af den pågældende vare, kan tilskrives de kinesiske eksporterende producenters dumpingpraksis. Det er desuden kun en lille procentdel af den samlede kulindustri, der berøres af indførelsen af antidumpingforanstaltninger vedrørende støberikoks (mindre end 2,5 % af den samlede omsætning), hvilket udelukker, at nogen betydelige stordriftsfordele skulle være alvorligt truet.
- (71) Hvad angår alternative forsyningskilder erindres der om, at formålet med at indføre antidumpingforanstaltninger ikke er at forhindre, at den pågældende vare importeres til Fællesskabet, men at fjerne de handelsforstyrrende virkninger af den skadelige dumping og genskabe en effektiv konkurrence. Det er desuden usandsynligt, at importørerne og forhandlerne ville holde op med at importere fra Kina i betragtning af de investeringer, der er foretaget i Kina, og kvaliteten af den pågældende vare. Endelig handler importører og forhandlere også med støberikoks, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen.

- (72) Derfor bekræftes konklusionerne i betragtning 146 til 151 i beslutningen om midlertidig told vedrørende antidumpingforanstaltningernes sandsynlige virkninger for importørerne og forhandlerne.

4. Foranstaltningernes virkninger for brugerne

4.1. Indledende bemærkninger

- (73) På det foreløbige trin i undersøgelsen blev de sandsynlige virkninger af henholdsvis at indføre og ikke at indføre antidumpingforanstaltninger undersøgt på grundlag af de underbyggede oplysninger fra de samarbejdsvillige brugere, herunder en af de store producenter af stensuld og en række støberier.
- (74) Visse brugere gjorde gældende, at de oplysninger, der blev lagt til grund for undersøgelsen af antidumpingtoldens virkninger for støberierne, ikke var repræsentative. Der blev foretaget endnu en undersøgelse af foranstaltningernes virkninger for brugerne på grundlag af yderligere oplysninger fra følgende brugere:

Stenuldsproducenter

— Partek Paroc Oy, Helsingfors, Finland.

Støberier

— CFFC-Pamco Industries SA, Paris, Frankrig

— Chamberlin & Hill plc, Walsall, Det Forenede Kongerige

- Cradley Castings Ltd, Cradley, Det Forenede Kongerige
- Darcast Components Ltd, Smethwick, Det Forenede Kongerige
- Eisengiesserei Kronach Karl Sperber GmbH, Kronach, Tyskland
- FASS SA, Sancerre, Frankrig
- Fonderia de Montorso SpA, Vicenza, Italien
- Fonderies Franco Belges SA, Merville, Frankrig
- Fucoli SA, Coimbra, Portugal
- Godin SA, Guise, Frankrig
- Guss Komponenten GmbH, Hall in Tirol, Østrig
- Jones and Campbell Ltd, Larbert, Det Forenede Kongerige
- Piret SA, Gilly, Belgien
- Römheld & Moelle GmbH, Mainz, Tyskland
- Sachs Giesserei GmbH, Kitzingen, Tyskland
- Tiroler Röhren- und Metallwerke AG, Hall in Tirol, Østrig
- V. Luzuriaga-Tafalla SA, Tafalla, Spanien.

Blysmelteri

- Tudor SA, Madrid, Spanien.

4.2. Stenuldsproducenter

- (75) De endelige konklusioner vedrørende antidumpingforanstaltningernes virkninger for stenuldsproducenterne er baseret på oplysninger indgivet af Rockwool International A/S, København, Danmark, på vegne af fire datterselskaber som nævnt i betragtning 132 i beslutningen om midlertidig told, og Partek Paroc Oy, Helsingfors, Finland.
- (76) Støberikoks konstateredes at udgøre 2,8 % af de samlede produktionsomkostninger for stenuldsproducenterne, hvis rentabilitet konstateredes at være steget fra 6,5 % i 1997 til 7,9 % i 1998.
- (77) Det hævdedes, at EF-erhvervsgrenen i modsætning til, hvad der blev fastslået i de foreløbige undersøgelsesresultater, sandsynligvis ville hæve sine priser til det fulde beløb af den indførte antidumpingtold.
- (78) Oplysningerne fra de interesserede parter viser, at EF-producenternes priser stort set er forblevet på det samme niveau som i undersøgelsesperioden, eftersom prisforhandlingerne normalt finder sted ved udgangen af hvert år. I forhandlingerne for år 2001 indgår drøftelser om mulige prisstigninger. Disse stigninger er delvis baseret på indførelsen af antidumpingforanstaltninger, men også på stigningen i EF-erhvervsgrenens omkostninger. EF-erhvervsgrenen forventes at drage fordel af indførelsen af antidumpingforanstaltninger i form af øget produktion og salg, hvilket vil føre til faldende

enhedsomkostninger, som vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at genvinde sin rentabilitet.

- (79) Selv hvis det antages, at EF-erhvervsgrenen øger sine priser til det fulde toldbeløb, vil stenuldsproducenternes omkostninger under alle omstændigheder højst stige med ca. 1 %. Hvis dette sker, vil stenuldsproducenternes omkostninger som følge af indførelsen af antidumpingforanstaltninger som beskrevet ovenfor højst kræve en prisstigning på 1 % for at kunne fastholde den samme rentabilitet, under forudsætning af, at alle andre omkostningsposter forbliver uændrede.
- (80) Det blev igen fremført, at stenuldsproducenterne vil være nødt til at flytte produktionsanlæggene for at undgå en mindsket rentabilitet, hvis der indføres antidumpingforanstaltninger, da de dermed forbundne omkostningsstigninger ikke kan overvælttes på de endelige kunder.
- (81) Det skal bemærkes, at det på stenuldsmarkedet er af afgørende betydning, at producenterne er beliggende i nærheden af deres industrielle kunder og har en tilstrækkelig fleksibel produktion til at klare efterspørgselen på varer og tjenesteydelser. På baggrund af ovennævnte undersøgelsesresultater vedrørende antidumpingforanstaltningernes sandsynlige virkninger og stenuldsmarkedets karakter, jf. betragtning 79, anses det for usandsynligt, at prisstigningen på støberikoks vil medføre, at produktionen flyttes ud fra Fællesskabet.

- (82) På baggrund af ovenstående bekræftede konklusionerne i betragtning 153 til 166 i beslutningen om midlertidig told om, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger vedrørende kinesiske støberikoks ikke forventes at påvirke stenuldsproducenternes økonomiske situation væsentligt.

4.3. Støberier

- (83) I betragtning 175 i beslutningen om midlertidig told anførte Kommissionen, at den ville undersøge støberierens rentabilitet nærmere på det endelige trin på grundlag af yderligere oplysninger, der afgives af interesserede parter efter meddelelsen om de foreløbige undersøgelsesresultater.
- (84) De nedenstående konklusioner i betragtning 88 og 89 er baseret på samtlige underbyggede oplysninger fra 22 støberier af forskellig størrelse vedrørende omsætning, beskæftigelse og rentabilitet. De er beliggende i otte medlemsstater (Det Forenede Kongerige, Belgien, Østrig, Portugal, Tyskland, Frankrig, Italien og Spanien) og fremstiller en række forskelligt støbegods til de største endelige brugere, som f.eks. bilindustrien (bl.a. motorblokke og servostyring), maskinindustrien (bl.a. pumper og blæsemaskiner) samt byggeindustrien (bl.a. ledning af vand og afvanding). På baggrund af ovenstående anses oplysningerne fra disse selskaber som tilstrækkeligt repræsentative for støberierens situation.

(85) Sammenslutningen af Europæiske Støberiforeninger (CAEF) påstod, at støberiernes interesser ikke var blevet korrekt vurderet på det foreløbige trin. Det blev navnlig hævdet, at de støberier, der samarbejdede i forbindelse med den foreløbige undersøgelse, og hvis oplysninger blev anvendt i denne undersøgelse, hovedsagelig fremstillede varer, der har en høj værditilvækst, og som giver langt højere fortjenstmargener end gennemsnittet for erhvervsgrenen. Derfor var de ikke repræsentative for denne erhvervsgrens situation. CAEF underbyggede denne påstand ved at fremlægge oplysninger om rentabiliteten for visse individuelle støberier samt skøn fra de nationale støberiforeninger og hævdede, at disse skøn skulle lægges til grund for vurderingen af antidumpingforanstaltningernes virkninger for den samlede støberisektor, og at der skulle ses bort fra oplysningerne fra de individuelle selskaber.

(86) I den forbindelse skal det bemærkes, at oplysningerne fra de nationale støberiforeninger er baseret på skøn og/eller også vedrører støberier, der ikke bruger støberikoks. De oplysninger, der anvendtes i undersøgelsen af antidumpingforanstaltningernes virkninger for støberierne, stammer endvidere fra støberier af forskellig størrelse, der ligger i en række forskellige medlemsstater, og som fremstiller støbegods til forskellige endelige anvendelsesformål. Oplysningerne fra disse selskaber er desuden behørigt underbyggede, bl.a. med reviderede regnskaber. På baggrund af ovenstående synes det ikke at være hensigtsmæssigt at se bort fra oplysningerne fra de samarbejdsvillige støberier og i stedet anvende oplysningerne fra de nationale støberiforeninger.

(87) CAEF gjorde igen gældende, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger vil føre til en omkostningsstigning for støberierne. En sådan omkostningsstigning, som støberierne ikke kan overvælte på deres kunder, vil medføre en faldende fortjeneste, som vil skulle kompenseres med en nedskæring af arbejdsstyrken, som er større end arbejdsstyrken inden for EF-erhvervsgrenen for støberikoks. CAEF påpegede også, at enhver stigning i støberikokspriserne ville påvirke støberiernes konkurrenceevne.

(88) Da støberikoks konstateredes at udgøre 1,8 % af støberiernes samlede produktionsomkostninger, vil indførelsen af en antidumpingtold højst kunne medføre en omkostningsstigning for støberierne på 0,8 %. Dette er endda beregnet ud fra den antagelse, at importørerne overvælter hele tolden, og at EF-erhvervsgrenen øger sine priser til det fulde toldbeløb.

(89) På baggrund af ovenstående er det ikke sandsynligt, at den anslåede stigning i støberiernes produktionsomkostninger vil true deres rentabilitet. For at kunne vurdere virkningerne af en sådan stigning skal det bemærkes, at gennemsnitsprisen pr. ton støbegods steg med 4 % mellem 1997 og 1998. Da støberiernes produktionsomkostninger forblev stabile, steg deres vejede gennemsnitlige rentabilitet fra 4,4 % i 1997 til 7,4 % i 1998. Desuden er støberierne udsat for svingninger i deres

vigtigste omkostningsposter, som f.eks. priserne på affaldsmetal, dvs. det vigtigste råmateriale i produktionen af smedejern, samt svingninger i valutakurserne. Derfor vil foranstaltningernes eventuelle negative virkninger for støberiernes produktionsomkostninger, rentabilitet, konkurrenceevne eller beskæftigelse sandsynligvis blive meget begrænsede.

(90) På baggrund af ovenstående bekræfter den yderligere undersøgelse Kommissionens konklusioner i betragtning 176 i beslutningen om midlertidig told om, at virkningerne af antidumpingforanstaltningerne sandsynligvis ikke vil påvirke støberiernes økonomiske situation væsentligt.

4.4. Zink- eller blysmelteri

(91) Kommissionen modtog en besvarelse fra et selskab, som anvender støberikoks i dets egenproduktion af bly og blylegeringer til dets batteriproduktionsanlæg. Da denne producent smelter bly til eget forbrug, var indikatorer som f.eks. omkostninger, priser og rentabilitet ikke tilgængelige for blysmeltningens aktiviteter. På baggrund af ovenstående kunne oplysningerne fra dette selskab ikke tages i betragtning med henblik på at vurdere virkningerne af antidumpingforanstaltningernes indførelse.

5. Andre argumenter vedrørende Fællesskabets interesser

(92) Nogle brugere gjorde gældende, at eftersom EF-erhvervsgrenen ikke kan forsyne hele Fællesskabets marked, vil enhver ændring af den nuværende forsyningsstruktur kunne medføre generelle forsyningsproblemer. Det hævdedes, at indførelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger allerede har medført forsyningsproblemer på Fællesskabets marked og en prisstigning, hvilket har haft negative følgevirkninger for brugerne i Fællesskabet.

(93) Først og fremmest skal det huskes på, at EF-erhvervsgrenens situation sandsynligvis vil blive yderligere forværret, hvis der ikke indføres antidumpingforanstaltninger, hvilket kan føre til, at selskaber på mellemlang eller lang sigt må indstille deres produktion som nævnt i betragtning 177 til 180 i beslutningen om midlertidig told. Denne konklusion er navnlig baseret på EF-erhvervsgrenens tab af markedsandele og forværrede rentabilitet i den betragtede periode. Denne situation vil føre til en begrænsning af forsyningskilderne, som vil kunne medføre forsyningsproblemer samt begrænse den effektive konkurrence på Fællesskabets marked.

(94) For det andet er det ikke sandsynligt, at importen fra Kina vil forsvinde fra Fællesskabets marked som følge af indførelsen af antidumpingforanstaltninger. Denne konklusion er navnlig baseret på de investeringer, der er foretaget af importører og forhandlere i Fællesskabet, de forsyningskanaler, der allerede er etableret i Kina, kvaliteten af den pågældende vare og den kendsgerning, at EF-erhvervsgrenen ikke kan forsyne hele Fællesskabets marked.

- (95) Desuden opstod der ifølge Kommissionens oplysninger visse problemer med forsyningen af kinesiske støberikoks efter indledningen af antidumpingproceduren og før indførelsen af de midlertidige foranstaltninger af årsager, der ikke er forbundet med antidumpingproceduren. Det fremgår rent faktisk af disse oplysninger, at de begrænsede forsyninger af kinesiske støberikoks skyldtes en mangel på jernbanevogne til at transportere støberikoksene fra Kinas indland til havnene og en mangel på kokskul i Kina, som igen førte til en vis prisstigning. EF-erhvervsgrenens nedsatte produktion eller den eventuelle indstilling heraf vil under disse omstændigheder øge afhængigheden af kinesiske støberikoks på Fællesskabets marked.

6. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (96) Efter at have gennemgået alle de fremsatte argumenter konkluderes det, at der ikke foreligger tvingende årsager til ikke at indføre antidumpingforanstaltninger i dette tilfælde. Derfor bekræftes konklusionerne i betragtning 128 til 184 i beslutningen om midlertidig told.

I. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (97) På baggrund af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser finder Kommissionen, at der bør indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten med oprindelse i Kina forvolder EF-erhvervsgrenen yderligere skade.

1. Skadestærskel

- (98) I beslutningen om midlertidig told blev der ved fastsættelsen af tolden taget hensyn til den konstaterede dumpingmargen og den nødvendige told til at afhjælpe den skade, der var forvoldt af dumpingimporten. Det blev derfor foreløbigt fastsat, at priserne på den kinesiske import skulle øges til et ikke-skadevoldende niveau for at afhjælpe denne skade. Denne ikke-skadevoldende pris blev baseret på en sammenligning mellem priserne på dumpingimporten og EF-erhvervsgrenens ikke-skadevoldende priser. Sidstnævnte priser blev beregnet ved at lægge EF-erhvervsgrenens manglende fortjeneste og en rimelig fortjenstmargen til dens gennemsnitlige salgspris i undersøgelsesperioden. En fortjenstmargen på 9,6 % på salget før skat ansås for passende i betragtning af det beløb, som EF-erhvervsgrenen med rimelighed kunne forventes at opnå, hvis der ikke forekom dumping.
- (99) Visse interesserede parter satte spørgsmålstegn ved såvel fortjenstmargenens rimelighed som dens berettigelse. De hævdede, at EF-erhvervsgrenens fortjenstmargen i 1996 var usædvanlig, og at fortjenstmargenen fra 1995 eller 1997 ville have været mere rimelig.

- (100) Fastlæggelsen af skadestærsklen blev taget op til fornyet undersøgelse på baggrund af de ændrede undersøgelsesresultater vedrørende rentabiliteten. Det konstateredes, at en fortjenstmargen på 10,5 % ville være den rentabilitet, som EF-erhvervsgrenen kunne have opnået, hvis der ikke forekom dumping. Dette svarede til den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen, som EF-erhvervsgrenen opnåede mellem 1995 og 1997, inden stigningen i markedsandelen for den kinesiske import.

- (101) De kinesiske importpriser, der var justeret for beregningen af prisunderbuddet, blev sammenlignet med det vejede gennemsnit af EF-erhvervsgrenens ikke-skadevoldende priser i undersøgelsesperioden. Forskellen blev udtrykt som en procentdel af den samlede cif-importværdi. For at kunne beregne en landsdækkende skademargen blev der taget hensyn til det begrænsede samarbejde, og der anvendtes den samme metode som i betragtning 34. Den endelige landsdækkende skademargen var på 43,6 %.

2. Den endelige antidumpingtolds form og størrelse

- (102) Da skadesmargenen er lavere end den fastsatte dumpingmargen, bør den endelige told fastsættes til denne skadesmargen, dvs. 43,6 %.

- (103) For at sikre foranstaltningernes effektivitet og forhindre overvæltning af antidumpingtolden gennem et fald i eksportpriserne fandt Kommissionen, at tolden burde indføres i form af et særligt beløb pr. ton. Dette beløb følger af den skadesmargen, der blev anvendt på eksportpriserne ved beregningen af skadestærsklen i undersøgelsesperioden. Tolden udgør derfor 32,6 EUR pr. ton.

- (104) Efter indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger afgav visse kinesiske eksportører, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, tilsagn i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i grundbeslutningen. Disse tilsagn kunne imidlertid ikke godtages, da de kinesiske myndigheder ikke havde afgivet de nødvendige tilsagn om passende overvågning. Under disse omstændigheder bør der indføres en særlig told svarende til det endelige fastlagte skadesniveau. Det skal imidlertid bemærkes, at denne foranstaltning kan ændres, hvis omstændighederne ændrer sig, så betingelserne for at kunne godtage tilsagnet opfyldes.

J. OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

- (105) Da varedækningen blev klarlagt efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, bør de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt for hele importen, undtagen i de tilfælde, hvor koks i stykker på over 80 mm er angivet til import sammen med koks i mindre stykker. I disse tilfælde bør de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, frigives —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af koks i stykker større end 80 mm i maksimal diameter, henhørende under KN-kode ex 2704 00 19 (Taric-kode 2704 00 19 10) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina, jf. dog stk. 3.
2. Antidumpingtolden udgør et fast beløb på 32,6 EUR pr. ton af varens tørre nettovægt.
3. 3. I tilfælde, hvor de varer, der angives til overgang til fri omsætning, er en blanding af koks beskrevet i stk. 1 og koks af mindre størrelser, fastlægges mængden af koks, der er omfattet af antidumpingtolden ifølge stk. 2, i overensstemmelse med artikel 68 til 70 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾. Antidumpingtolden finder imidlertid ikke anvendelse for en sådan blanding af koksstykker, hvis det konstateres, at den maksimale diameter af de koksstykker, der indgår i de varer, som angives til overgang til fri omsætning, ikke overstiger 100 mm.
4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.
5. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien

i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽²⁾, reduceres det toldbeløb, der er beregnet på grundlag af de ovenfor anførte beløb, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, der indførtes ved beslutning nr. 1238/2000/EKSF, opkræves endeligt med en sats svarende til den endelige told, der indføres på importen af koks i stykker større end 80 mm i maksimal diameter med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

De beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

I tilfælde, hvor koks i stykker med en diameter på over 80 mm er blevet angivet til import sammen med koks af mindre størrelser, frigives de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold.

Artikel 3

Denne beslutning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 40.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2731/2000**af 14. december 2000****om ændring af forordning (EF) nr. 2543/95 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportlicenser for olivenolie**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2702/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forbindelse med en forenkling blev der i bilag III til Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ⁽³⁾ fastsat maksimale mængder pr. landbrugsprodukt, under hvilke der ikke kræves og ikke kan fremlægges importlicenser, eksportlicenser og forudfastsættelsesattester. For olivenolie er disse mængder 100 kg både for indførsel og udførsel.
- (2) I artikel 2, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/95 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 726/

98 ⁽⁵⁾, er det fastsat, at der ikke kræves licens for udførsel af en mængde på højst 50 kg.

- (3) Da der ved forordning (EF) nr. 1291/2000 er truffet horisontale foranstaltninger for de maksimale mængder pr. landbrugsprodukt, der kan indføres eller udføres uden licens, bør der for forenklingens og retssikkerhedens skyld ikke opretholdes divergerende bestemmelser i de enkelte sektorer, bl.a. i olivenoliesektoren.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2543/95 udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 327 af 21.12.1999, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 260 af 31.10.1995, s. 33.

⁽⁵⁾ EFT L 100 af 1.4.1998, s. 46.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2732/2000**af 14. december 2000****om ændring af forordning (EØF) nr. 1318/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 om foranstaltningerne til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 af 30. juni 1992 om foranstaltninger til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød ⁽¹⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1318/93 ⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 933/2000 ⁽³⁾, er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til ovennævnte forordning.
- (2) I artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1318/93 er der fastsat en frist for Kommissionens beslutning om godkendelse af ansøgninger.
- (3) I betragtning af den nuværende situation på oksekøds-markedet og også de gældende kontraktens anvendelsesperiode bør fristen for Kommissionens beslutning

udskydes, for at de fremlagte programmer kan tilpasses den nye markedssituation.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 5, stk. 2, første afsnit, sidste punktum i forordning (EØF) nr. 1318/93, affattes således:

»For ansøgningerne indgivet i 2000 træffer Kommissionen beslutning om, hvilke ansøgninger der godkendes, senest den 28. februar 2001.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 215 af 30.7.1992, s. 57.⁽²⁾ EFT L 132 af 29.5.1993, s. 83.⁽³⁾ EFT L 108 af 5.5.2000, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2733/2000**af 14. december 2000****om ændring af forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for præmieordninger i oksekødssektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 907/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 8, artikel 6, stk. 4, artikel 11, stk. 5, og artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 41 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 af 28. oktober 1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1900/2000 ⁽⁴⁾, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 3886/92 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1410/1999 ⁽⁶⁾, er der fastsat visse bestemmelser vedrørende betaling af forskud. På grund af den vanskelige situation på oksekødsmarkedet som følge af et kraftigt fald i efterspørgslen, der navnlig skyldes forbrugernes bekymring over stigningen i antallet af tilfælde af bovin spongiform encephalopati, bør der gives tilladelse til en forhøjelse af forskuddet på den særlige præmie,

ammekopræmien, slagtepræmien og de supplerende betalinger.

- (2) I betragtning af begivenhedernes udvikling bør denne forordning straks sættes i kraft.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 41, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2342/1999 tilføjes følgende afsnit:

»For regnskabsåret 2000 kan der dog udbetales et forskud på den særlige præmie, ammekopræmien, slagtepræmien og de supplerende betalinger på op til 80 % af disse præmier eller disse betalinger.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 105 af 3.5.2000, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.

⁽⁴⁾ EFT L 228 af 8.9.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 391 af 31.12.1992, s. 20.

⁽⁶⁾ EFT L 164 af 30.6.1999, s. 53.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2734/2000

af 14. december 2000

om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation og om fravigelse eller ændring af forordning (EF) nr. 562/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 907/2000⁽²⁾, særlig artikel 38, stk. 2, og artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2652/2000⁽⁴⁾, blev der åbnet for opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller regioner i medlemsstaterne for bestemte kvalitetsgrupper.
- (2) De seneste begivenheder i forbindelse med bovin spongiform encephalopati (BSE) har medført at forbrugerne har tabt megen tillid til sikkerheden af oksekød. Det har ført til kraftig nedgang i forbruget af og priserne på oksekød, og denne situation må forventes at vare ved. Markedet for oksekød er derfor ramt af alvorlige forstyrrelser, og der er risiko for, at det bryder sammen. Der bør derfor vedtages hastende støtteforanstaltninger, jf. artikel 38, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1254/1999.
- (3) På baggrund af denne markedssituation og med henblik på at øge effektiviteten af de foranstaltninger, der skal træffes, bør det vedtages, at yderligere produkter kan overtages til intervention, at slagtekroppe, hvis vægt overstiger den for tiden tilladte maksimumsvægt, og som stammer fra dyr, der er blevet holdt tilbage i længere tid på grund af den svage efterspørgsel, overtages, og at det beløb, hvormed den gennemsnitlige markedspris, der lægges til grund for fastsættelsen af den maksimale opkøbspris, forhøjes midlertidigt, for at tage hensyn til de højere omkostninger ved og lavere indtægter fra produktion af oksekød.
- (4) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 716/96 af 19. april 1996 om ekstraordinære støtteforanstaltninger for oksekødsmarkedet i Det Forenede Kongerige⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1176/2000⁽⁶⁾, blev der

fastsat særlige foranstaltninger for kvæg, der var opdrættet i Det Forenede Kongerige og mere end 30 måneder gamle. Foranstaltningerne går ud på, at dyrene slagtes og destrueres. Dyr, der er kastreret i Det Forenede Kongerige og har overskredet den pågældende aldersgrænse, kan derfor ikke overtages til offentlig intervention. Ved Kommissionens beslutning 2000/764/EF⁽⁷⁾, er det fastsat, at alt kvæg på mere end 30 måneder, der frembydes til normal slagting til konsum, senest fra den 1. juli 2001 skal underkastes en af de godkendte hurtige tester, som er nævnt i bilag IV (A) til Kommissionens beslutning 98/272/EF⁽⁸⁾, ændret ved beslutning 2000/371/EF⁽⁹⁾. Med henblik på senere afsætning på markedet, bør kvæg, der ikke er blevet underkastet sådanne tester, ikke kunne overtages til offentlig intervention.

- (5) For at opnå fuldt udbytte af interventionen bør der åbnes en anden ekstraordinær licitation for december 2000, og i den forbindelse bør der fastlægges en længere frist for indgivelse af bud, og der bør fastsættes en frist for levering.
- (6) På grund af de prisnoteringsvanskeligheder, der opstår, når markedet ikke er videre aktivt, og under hensyn til tendensen i EF-priserne, bør det antages, at den gennemsnitlige EF-markedspris, jf. artikel 47, stk. 3, første led, i forordning (EF) nr. 1254/1999, er på mindre end 84 % af interventionsprisen, og at den seneste ugentlige prisnotering er tilstrækkelig til at åbne den anden licitation for december 2000.
- (7) For at imødegå de yderligere markedsforstyrrelser, som skyldes store tilførsler af magre handyr (ungdyr til vide-refedning) med oprindelse i Fællesskabet, der holdes tilbage på oprindelsesbedrifterne på grund af manglende efterspørgsel, og som bedrifterne ikke mere har foder til, bør der træffes de fornødne støtteforanstaltninger, så slagtekroppe af denne type dyr kan opkøbes til intervention. For at undgå, at næsten færdigfodrede dyr tilføres denne form for intervention, bør der sættes en vægtgrænse for slagtekroppe, der kan opkøbes til denne form for intervention. For at undgå, at der ydes to former for støtte, bør der indføres en ordning, som indebærer, at

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 105 af 3.5.2000, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT L 99 af 20.4.1996, s. 14.

⁽⁶⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 37.

⁽⁷⁾ EFT L 305 af 6.12.2000, s. 35.

⁽⁸⁾ EFT L 122 af 24.4.1998, s. 59.

⁽⁹⁾ EFT L 135 af 8.6.2000, s. 27.

den fulde opkøbspris kun udbetales til producenter, der ikke har ansøgt om den særlige præmie, som er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1254/1999, for de pågældende dyr. Endelig er det også nødvendigt at vedtage bestemmelser, som supplerer eller fraviger den normale interventionsordning, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1254/1999.

- (8) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2258/2000 ⁽²⁾, blev der indført en ordning med obligatorisk mærkning, som interventionsprodukterne skal overholde.
- (9) Visse bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000 ⁽³⁾ bør derfor fraviges eller ændres.
- (10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Uanset artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 562/2000 kan følgende produkter også opkøbes til intervention:

- kategori A, klasse O2 og klasse O3
- IRLAND: kategori C, klasse O4
- DET FORENEDE KONGERIGE-NORDIRLAND: kategori C, klasse O4.

Artikel 3

Som tilføjelse til artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 562/2000 kan følgende produkter ikke opkøbes til intervention:

- a) hele og halve slagtekroppe af kastrede dyr, der er opdrættet i Det Forenede Kongerige og er mere end 30 måneder gamle
- b) hele og halve slagtekroppe af kastrede dyr, der er opdrættet i de øvrige medlemsstater og er mere end 30 måneder gamle, og som ikke har været underkastet en af de godkendte hurtige tester, der er nævnt i bilag IV (A) til beslutning 98/272/EF.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 258 af 12.10.2000, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22.

Artikel 4

Der åbnes en anden ekstraordinær licitation for december 2000.

I så fald gælder følgende:

- som tilføjelse til artikel 10 i forordning (EF) nr. 562/2000 udløber fristen for indgivelse af bud til licitationen den tredje tirsdag i december 2000.
- uanset artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 562/2000 udløber fristen for levering den 12. januar 2001.

Artikel 5

Uanset artikel 33, stk. 3, i forordning (EF) nr. 562/2000:

- kan der åbnes licitationer, når blot betingelsen i andet led i artikel 47, stk. 3, første afsnit i forordning (EF) nr. 1254/1999 er opfyldt i en medlemsstat eller en region i en medlemsstat
- er den seneste ugentlige konstatering af markedspriser i medlemsstaterne eller regioner i medlemsstaterne tilstrækkelig til at åbne den i artikel 4 omhandlede intervention.

Artikel 6

1. Uanset artikel 4, stk. 2, litra g) i forordning (EF) nr. 562/2000 er den maksimale vægt af de slagtekroppe, der er omhandlet i nævnte bestemmelse, på 380 kg. For de første to licitationer er vægten dog på 430 kg.

2. Uanset artikel 36 i forordning (EF) nr. 562/2000 gælder følgende:

- a) i forbindelse med de i artikel 47, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede licitationer er det beløb, hvormed den gennemsnitlige markedspris forhøjes, på 14 EUR pr. 100 kg slagtevægt
- b) i forbindelse med de i artikel 47, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede licitationer er det beløb, hvormed den gennemsnitlige markedspris forhøjes, på 7 EUR pr. 100 kg slagtevægt.

Artikel 7

Der åbnes også offentlig intervention i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 562/2000 og denne forordning for hele og halve slagtekroppe af kastrede dyr med oprindelse i Fællesskabet, der er mindre end 12 måneder gamle for klasse A og mindre end 14 måneder gamle for klasse C.

I så fald gælder følgende:

- dyrene har en slagtevægt på mellem 140 og 200 kg, og de må ikke udvise misdannelser eller vægtanomalier i forhold til deres alder

- hvis hele eller halve slagtekroppe, der tilbydes til intervention, stammer fra dyr, som var mindst ni måneder gamle, nedsættes opkøbsprisen til tilslagsmodtageren med 61 EUR pr. leveret halv slagtekrop. Hvis det kan bevises, at der aldrig er ansøgt om særlig præmie for dyret, anvendes nedsættelsen dog ikke
- den foreslåede pris oplyses uden henvisning til produktkvalitet
- artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 562/2000 anvendes på de offentlige interventioner, der er omhandlet i nærværende artikel. Koefficienterne kan dog være forskellige fra dem, der fastlægges i henhold til nævnte artikel for offentlige interventioner for andre produkter
- følgende bestemmelser i forordning (EF) nr. 562/2000 anvendes ikke:
 - a) artikel 4, stk. 3, litra b) og c), bortset fra bestemmelserne om mærkning med kategori og slagtenummer
 - b) artikel 18, stk. 3
 - c) artikel 20, undtagen i Det Forenede Kongerige og Portugal
 - d) artikel 36
 - e) de angivelser for produktklassificeringen, der er anført i bilag II.

For produkter, der opkøbes i henhold til denne artikel, gælder desuden følgende:

- uanset artikel 11, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 562/2000 skal hvert bud vedrøre mindst 5 tons
- interventionsorganerne skal, når de sender buddene til Kommissionen, angive de pågældende mængder
- produkterne oplagres særskilt pr. licitation eller pr. måned i partier, der er lette at identificere
- de meddelelser, der er fastsat i artikel 31, stk. 1-4 i forordning (EF) nr. 562/2000, fremsendes særskilt fra meddelelserne om andre produkter i offentlig intervention.

Artikel 8

I artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 562/2000 indsættes:

- »d) mærket efter den ordning, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1760/2000.«.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for den anden licitation for december 2000 og for licitationer i første kvartal af 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1(1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er, paragraphe 1, du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1, del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A			Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A			Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A			Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α			Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A			Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A			Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A			Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A			Categorie C		
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A			Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A			Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A			Kategori C		
	U	R	O	U	R	O
Belgique/België		×	×			
Deutschland	×	×	×			
España	×	×	×			
France	×	×	×			×
Irland				×	×	×
Italia	×	×	×			
Nederland		×				
Österreich			×			
Northern Ireland				×	×	×

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2735/2000
af 14. december 2000
om fastsættelse af eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan forskellen mellem priserne i den internationale samhandel på de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution inden for de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået efter EF-traktatens artikel 300.

(2) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 skal restitutionen for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i nævnte forordning, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til:

- situationen og den forventede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter og de disponible mængder på Fællesskabets marked samt situationen og den forventede prisudvikling for mælk og mejeriprodukter i den internationale handel
- afsætningsomkostningerne og de gunstigste omkostninger for transport fra Fællesskabets marked til eksporthavnene eller andre af Fællesskabets udførselssteder samt transportomkostningerne til bestemmelseslandene
- målene for den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, som er at sikre disse markeder en afbalanceret situation og en naturlig udvikling af priser og samhandel
- de grænser, der følger af de aftaler, der blev indgået efter EF-traktatens artikel 300
- interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked
- det økonomiske aspekt ved de påtænkte udførsler.

(3) Ifølge artikel 31, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1255/1999 fastsættes priserne inden for Fællesskabet under hensyntagen til de med henblik på udførslen gunstigste, faktiske

priser. Fastsættelsen af priserne i den internationale handel sker under særlig hensyntagen til:

- a) de faktiske priser på markederne i tredjelande
- b) de gunstigste priser ved indførsel fra tredjelande til andre tredjelande som bestemmelseslande
- c) de producentpriser, der konstateres i eksporterende tredjelande, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande
- d) tilbudsprisen franko Fællesskabets grænse.

(4) Ifølge artikel 31, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan situationen i den internationale handel eller de særlige krav på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i nævnte forordning, alt efter bestemmelsesstedet.

(5) Ved artikel 31, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1255/1999 er det fastsat, at fortegnelsen over de produkter, for hvilke der ydes en eksportrestitution, og restitutionsbeløbet fastsættes mindst én gang hver fjerde uge. Restitutionsbeløbet kan dog opretholdes uændret i mere end fire uger.

(6) Ifølge artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 174/1999 af 26. januar 1999 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 804/68 for så vidt angår anvendelsen af eksportlicenser og eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2357/2000 ⁽⁴⁾, er restitutionen for mejeriprodukter tilsat sukker lig med summen af de to elementer. Det første element tager hensyn til mængden af mejeriprodukter og beregnes ved at multiplicere grundbeløbet med det pågældende produkts indhold af mejeriprodukter. Det andet element tager hensyn til mængden af tilsat saccharose og beregnes ved at multiplicere det restitutionsgrundbeløb, der gælder på dagen for udførslen af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ⁽⁵⁾, med indholdet af saccharose i hele produktet. Sidstnævnte element lægges dog kun til grund, hvis den tilsatte saccharose er fremstillet af sukkerroer eller -rør, som er høstet i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 20 af 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 272 af 25.10.2000, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

- (7) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 896/84 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 222/88 ⁽²⁾, er der fastsat supplerende bestemmelser om ydelse af restitutioner ved overgang fra et mejeriår til det efterfølgende. Disse bestemmelser omfatter mulighed for differentiering af restitutionerne fra produkternes fremstillingsdato.
- (8) Med henblik på beregningen af restitutionerne for smelteost bør det fastsættes, at der ikke skal tages hensyn til eventuelt tilsatte mængder af kasein og/eller kaseinater.
- (9) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på markedet for mælk og mejeriprodukter, navnlig på noteringer eller kurser på mælk og mejeriprodukter i Fælleskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget.

- (10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 31 i forordning (EF) nr. 1255/1999 omhandlede eksportrestitutioner for produkter eksporteret i uforarbejdet stand fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 91 af 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EFT L 28 af 1.2.1988, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. december 2000 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for mælk og mejeriprodukter

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 91 9000	A02	EUR/kg	0,6840
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 99 9100	A02	EUR/kg	0,6840
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	2,327	0402 29 99 9500	A02	EUR/kg	0,7450
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	3,597	0402 91 11 9370	A02	EUR/100 kg	9,30
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	2,327	0402 91 19 9370	A02	EUR/100 kg	9,30
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	3,597	0402 91 31 9300	A02	EUR/100 kg	11,00
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	4,551	0402 91 39 9300	A02	EUR/100 kg	11,00
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	4,551	0402 91 99 9000	A02	EUR/100 kg	41,60
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	10,50	0402 99 11 9350	A02	EUR/kg	0,2370
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	15,77	0402 99 19 9350	A02	EUR/kg	0,2370
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	15,77	0402 99 31 9150	A02	EUR/kg	0,2470
0401 30 31 9100	A02	EUR/100 kg	38,32	0402 99 31 9300	A02	EUR/kg	0,2490
0401 30 31 9400	A02	EUR/100 kg	59,85	0402 99 31 9500	A02	EUR/kg	0,4290
0401 30 31 9700	A02	EUR/100 kg	66,00	0402 99 39 9150	A02	EUR/kg	0,2470
0401 30 39 9100	A02	EUR/100 kg	38,32	0403 90 11 9000	A02	EUR/100 kg	14,80
0401 30 39 9400	A02	EUR/100 kg	59,85	0403 90 13 9200	A02	EUR/100 kg	14,80
0401 30 39 9700	A02	EUR/100 kg	66,00	0403 90 13 9300	A02	EUR/100 kg	59,40
0401 30 91 9100	A02	EUR/100 kg	75,22	0403 90 13 9500	A02	EUR/100 kg	62,50
0401 30 91 9500	A02	EUR/100 kg	110,55	0403 90 13 9900	A02	EUR/100 kg	67,30
0401 30 99 9100	A02	EUR/100 kg	75,22	0403 90 19 9000	A02	EUR/100 kg	67,80
0401 30 99 9500	A02	EUR/100 kg	110,55	0403 90 33 9400	A02	EUR/kg	0,5940
0402 10 11 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 33 9900	A02	EUR/kg	0,6730
0402 10 19 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	2,327
0402 10 91 9000	A02	EUR/kg	0,1500	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	15,77
0402 10 99 9000	A02	EUR/kg	0,1500	0403 90 59 9310	A02	EUR/100 kg	38,32
0402 21 11 9200	A02	EUR/100 kg	15,00	0403 90 59 9340	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9300	A02	EUR/100 kg	59,90	0403 90 59 9370	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9500	A02	EUR/100 kg	63,20	0403 90 59 9510	A02	EUR/100 kg	59,20
0402 21 11 9900	A02	EUR/100 kg	68,00	0404 90 21 9120	A02	EUR/100 kg	12,80
0402 21 17 9000	A02	EUR/100 kg	15,00	0404 90 21 9160	A02	EUR/100 kg	15,00
0402 21 19 9300	A02	EUR/100 kg	59,90	0404 90 23 9120	A02	EUR/100 kg	15,00
0402 21 19 9500	A02	EUR/100 kg	63,20	0404 90 23 9130	A02	EUR/100 kg	59,90
0402 21 19 9900	A02	EUR/100 kg	68,00	0404 90 23 9140	A02	EUR/100 kg	63,20
0402 21 91 9100	A02	EUR/100 kg	68,40	0404 90 23 9150	A02	EUR/100 kg	68,00
0402 21 91 9200	A02	EUR/100 kg	69,00	0404 90 29 9110	A02	EUR/100 kg	68,40
0402 21 91 9350	A02	EUR/100 kg	69,70	0404 90 29 9115	A02	EUR/100 kg	69,00
0402 21 91 9500	A02	EUR/100 kg	76,20	0404 90 29 9125	A02	EUR/100 kg	69,70
0402 21 99 9100	A02	EUR/100 kg	68,40	0404 90 29 9140	A02	EUR/100 kg	76,20
0402 21 99 9200	A02	EUR/100 kg	69,00	0404 90 81 9100	A02	EUR/kg	0,1500
0402 21 99 9300	A02	EUR/100 kg	69,70	0404 90 83 9110	A02	EUR/kg	0,1500
0402 21 99 9400	A02	EUR/100 kg	74,50	0404 90 83 9130	A02	EUR/kg	0,5990
0402 21 99 9500	A02	EUR/100 kg	76,20	0404 90 83 9150	A02	EUR/kg	0,6320
0402 21 99 9600	A02	EUR/100 kg	82,70	0404 90 83 9170	A02	EUR/kg	0,6800
0402 21 99 9700	A02	EUR/100 kg	86,30	0404 90 83 9936	A02	EUR/kg	0,2370
0402 21 99 9900	A02	EUR/100 kg	90,50	0405 10 11 9500	A02	EUR/100 kg	165,85
0402 29 15 9200	A02	EUR/kg	0,1500	0405 10 11 9700	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 15 9300	A02	EUR/kg	0,5990	0405 10 19 9500	A02	EUR/100 kg	165,85
0402 29 15 9500	A02	EUR/kg	0,6320	0405 10 19 9700	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 15 9900	A02	EUR/kg	0,6800	0405 10 30 9100	A02	EUR/100 kg	165,85
0402 29 19 9300	A02	EUR/kg	0,5990	0405 10 30 9300	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 19 9500	A02	EUR/kg	0,6320	0405 10 30 9700	A02	EUR/100 kg	170,00
0402 29 19 9900	A02	EUR/kg	0,6800	0405 10 50 9300	A02	EUR/100 kg	170,00

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0405 10 50 9500	A02	EUR/100 kg	165,85		L03	EUR/100 kg	—
0405 10 50 9700	A02	EUR/100 kg	170,00		A24	EUR/100 kg	31,87
0405 10 90 9000	A02	EUR/100 kg	176,22		L04	EUR/100 kg	31,87
0405 20 90 9500	A02	EUR/100 kg	155,49		400	EUR/100 kg	—
0405 20 90 9700	A02	EUR/100 kg	161,71		A01	EUR/100 kg	31,87
0405 90 10 9000	A02	EUR/100 kg	216,00	0406 10 20 9870	A00	EUR/100 kg	—
0405 90 90 9000	A02	EUR/100 kg	170,00	0406 10 20 9900	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9230	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9913	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	37,68		A24	EUR/100 kg	58,77
	L04	EUR/100 kg	37,68		L04	EUR/100 kg	58,77
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	23,80
	A01	EUR/100 kg	37,68		A01	EUR/100 kg	58,77
0406 10 20 9290	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9915	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	35,05		A24	EUR/100 kg	77,56
	L04	EUR/100 kg	35,05		L04	EUR/100 kg	77,56
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	31,70
	A01	EUR/100 kg	35,05		A01	EUR/100 kg	77,56
0406 10 20 9300	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9917	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	15,39		A24	EUR/100 kg	82,41
	L04	EUR/100 kg	15,39		L04	EUR/100 kg	82,41
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	33,70
	A01	EUR/100 kg	15,39		A01	EUR/100 kg	82,41
0406 10 20 9610	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9919	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	51,11		A24	EUR/100 kg	92,10
	L04	EUR/100 kg	51,11		L04	EUR/100 kg	92,10
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	37,60
	A01	EUR/100 kg	51,11		A01	EUR/100 kg	92,10
0406 10 20 9620	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9710	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	51,83		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	51,83		A24	EUR/100 kg	14,50
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	7,74
	A01	EUR/100 kg	51,83		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9630	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	14,50
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9730	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	57,86		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	57,86		A24	EUR/100 kg	21,28
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	11,34
	A01	EUR/100 kg	57,86		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9640	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	21,28
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	85,03		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	85,03		A24	EUR/100 kg	14,50
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	7,74
	A01	EUR/100 kg	85,03		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9650	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	14,50
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	70,86		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	70,86		A24	EUR/100 kg	21,28
	400	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	11,34
	A01	EUR/100 kg	70,86		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	21,28
0406 10 20 9830	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	26,28		A24	EUR/100 kg	30,95
	L04	EUR/100 kg	26,28		L04	EUR/100 kg	16,51
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	26,28		A01	EUR/100 kg	30,95
0406 10 20 9850	L02	EUR/100 kg	—				

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 30 39 9500	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	102,90
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	33,50
	A24	EUR/100 kg	21,28		A01	EUR/100 kg	117,54
	L04	EUR/100 kg	11,34		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 30 39 9700	A01	EUR/100 kg	21,28	0406 90 25 9900	A24	EUR/100 kg	103,92
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	90,36
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	30,95		A01	EUR/100 kg	103,92
	L04	EUR/100 kg	16,51		L02	EUR/100 kg	—
0406 30 39 9930	400	EUR/100 kg	—	0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	30,95		A24	EUR/100 kg	102,80
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	89,77
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	30,95		A01	EUR/100 kg	102,80
0406 30 39 9950	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 31 9119	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	35,00		A24	EUR/100 kg	85,71
	L04	EUR/100 kg	18,67		L04	EUR/100 kg	74,72
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	19,20
0406 30 90 9000	A01	EUR/100 kg	35,00	0406 90 33 9119	A01	EUR/100 kg	85,71
	L02	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	36,72		A24	EUR/100 kg	85,71
	L04	EUR/100 kg	19,58		L04	EUR/100 kg	74,72
0406 40 50 9000	400	EUR/100 kg	—	0406 90 33 9919	400	EUR/100 kg	19,20
	A01	EUR/100 kg	36,72		A01	EUR/100 kg	85,71
	L02	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	90,00		A24	EUR/100 kg	78,60
0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	90,00	0406 90 33 9951	L04	EUR/100 kg	68,29
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	90,00		A01	EUR/100 kg	78,60
	L02	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 13 9000	A24	EUR/100 kg	92,42	0406 90 35 9190	A24	EUR/100 kg	78,66
	L04	EUR/100 kg	92,42		L04	EUR/100 kg	68,98
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	92,42		A01	EUR/100 kg	78,66
	L02	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	33,29
0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	116,37		A24	EUR/100 kg	121,56
	L04	EUR/100 kg	101,62		L04	EUR/100 kg	105,71
	400	EUR/100 kg	45,30		400	EUR/100 kg	46,20
	A01	EUR/100 kg	116,37		A01	EUR/100 kg	121,56
0406 90 17 9100	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 37 9000	L02	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	120,25		A24	EUR/100 kg	116,37
	L04	EUR/100 kg	105,01		L04	EUR/100 kg	101,62
	400	EUR/100 kg	46,70		400	EUR/100 kg	45,30
0406 90 21 9900	A01	EUR/100 kg	120,25		A01	EUR/100 kg	116,37
	L02	EUR/100 kg	—				
	L03	EUR/100 kg	—				
	A24	EUR/100 kg	117,54				

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 90 61 9000	L02	EUR/100 kg	47,01	0406 90 78 9500	400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	105,98
	A24	EUR/100 kg	129,64		L02	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	112,00		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	43,00		A24	EUR/100 kg	104,35
0406 90 63 9100	A01	EUR/100 kg	129,64	0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	91,91
	L02	EUR/100 kg	42,83		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	104,35
	A24	EUR/100 kg	128,55		L02	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	111,41		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 63 9900	400	EUR/100 kg	48,10	0406 90 81 9900	A24	EUR/100 kg	86,27
	A01	EUR/100 kg	128,55		L04	EUR/100 kg	75,02
	L02	EUR/100 kg	34,22		400	EUR/100 kg	—
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	86,27
	A24	EUR/100 kg	124,18		L02	EUR/100 kg	—
0406 90 69 9100	L04	EUR/100 kg	107,11	0406 90 85 9910	L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	36,80		A24	EUR/100 kg	108,62
	A01	EUR/100 kg	124,18		L04	EUR/100 kg	94,85
	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	35,80
	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,62
0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9910	L02	EUR/100 kg	33,32
	A24	EUR/100 kg	124,18		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	107,11		A24	EUR/100 kg	117,90
	400	EUR/100 kg	36,80		L04	EUR/100 kg	102,43
	A01	EUR/100 kg	124,18		400	EUR/100 kg	44,60
0406 90 73 9900	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 85 9991	A01	EUR/100 kg	117,90
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,91		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,28		A24	EUR/100 kg	117,90
	400	EUR/100 kg	39,60		L04	EUR/100 kg	102,43
0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	106,91	0406 90 85 9995	400	EUR/100 kg	30,20
	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	117,90
	L03	EUR/100 kg	—		L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	108,07		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,90		A24	EUR/100 kg	108,07
0406 90 76 9300	400	EUR/100 kg	16,70	0406 90 85 9999	L04	EUR/100 kg	93,90
	A01	EUR/100 kg	108,07		400	EUR/100 kg	—
	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	108,07
	L03	EUR/100 kg	—		A00	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	96,98		0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	84,68	0406 90 86 9200	L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	96,98		A24	EUR/100 kg	102,23
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	86,17
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	20,80
0406 90 76 9500	A24	EUR/100 kg	108,62	0406 90 86 9300	A01	EUR/100 kg	102,23
	L04	EUR/100 kg	94,85		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	17,40		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	108,62		A24	EUR/100 kg	103,32
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	87,41
0406 90 78 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9400	400	EUR/100 kg	22,80
	A24	EUR/100 kg	102,26		A01	EUR/100 kg	103,32
	L04	EUR/100 kg	90,24		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	17,40		L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	102,45		A24	EUR/100 kg	108,62
0406 90 78 9300	L02	EUR/100 kg	—	0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	92,87
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	25,80
	A24	EUR/100 kg	102,26		A01	EUR/100 kg	108,62
	L04	EUR/100 kg	87,50		L02	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 78 9300	A01	EUR/100 kg	102,26	0406 90 86 9900	A24	EUR/100 kg	117,90
	L02	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	102,43
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	30,20
	A24	EUR/100 kg	105,98		A01	EUR/100 kg	117,90
	L04	EUR/100 kg	92,78				

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9200	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	45,63
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9973	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	85,19		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	71,81		A24	EUR/100 kg	104,74
	400	EUR/100 kg	18,60		L04	EUR/100 kg	91,46
	A01	EUR/100 kg	85,19		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9300	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	104,74
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9974	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	94,89		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	80,27		A24	EUR/100 kg	113,19
	400	EUR/100 kg	21,00		L04	EUR/100 kg	99,26
	A01	EUR/100 kg	94,89		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9400	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	113,19
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9975	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	96,33		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	82,36		A24	EUR/100 kg	114,45
	400	EUR/100 kg	23,00		L04	EUR/100 kg	101,25
	A01	EUR/100 kg	96,33		400	EUR/100 kg	24,00
0406 90 87 9951	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	114,45
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9979	L02	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,68		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,15		A24	EUR/100 kg	103,92
	400	EUR/100 kg	31,80		L04	EUR/100 kg	90,36
	A01	EUR/100 kg	106,68		400	EUR/100 kg	18,10
0406 90 87 9971	L02	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	103,92
	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 88 9100	A00	EUR/100 kg	—
	A24	EUR/100 kg	106,68	0406 90 88 9300	L02	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	93,15		L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	25,80		A24	EUR/100 kg	83,50
	A01	EUR/100 kg	106,68		L04	EUR/100 kg	70,90
0406 90 87 9972	A24	EUR/100 kg	45,63		400	EUR/100 kg	22,80
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	83,50
	L04	EUR/100 kg	39,68				

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

L02 Schweiz, Liechtenstein.

L03 Ceuta, Melilla, Island, Norge, Andorra, Gibraltar, Pavestolen (benævnes ofte Vatikanstaten), Malta, Tyrkiet, Estland, Letland, Litauen, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Canada, Cypern, Australien og New Zealand.

L04 Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Jugoslavien og Makedonien.

»970« omfatter de udførsler, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra a) og c), og artikel 44, stk. 1, litra a) og b), i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11), og udførsler foretaget på grundlag af kontrakter med væbnede styrker, som er stationeret på en medlemsstats område uden dog at høre under dens jurisdiktion.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2736/2000**af 14. december 2000****om ændring af forordning (EF) nr. 1303/2000 om fastsættelse af forsyningsopgørelsen og støtten for levering til De Kanariske Øer af æg og fjerkrækødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i artikel 2-4 i Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92, hvad angår støtten**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1303/2000 ⁽³⁾, blev der fastsat støtte for forsyning af øerne med kød og æg med oprindelse i det øvrige EF. Ved fastsættelse af støtten skal der tages hensyn til omkostningerne ved forsyning fra verdensmarkedet, forholdene som følge af øernes geografiske beliggenhed og det prisgrundlag, der anvendes ved eksport til tredjelande af de pågældende dyr eller produkter.

- (2) Anvendelsen af disse regler og kriterier på den nuværende markedssituation inden for fjerkrækødssektoren medfører, at støtten for disse leverancer skal ændres under hensyntagen til leverancernes størrelse på nuværende tidspunkt, idet det dog skal sikres, at EF's forsyningsandel opretholdes.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II til forordning (EF) nr. 1303/2000 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13.⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.⁽³⁾ EFT L 148 af 22.6.2000, s. 10.

BILAG

»BILAG II

Støtte, der ydes for produkter hidrørende fra Fællesskabets marked

(EUR/100 kg)

Produktkode	Støtte
0207 12 10 9900	20
0207 12 90 9190	20
0207 12 90 9990	20
0207 14 20 9900	5
0207 14 60 9900	5
0207 14 70 9190	5
0207 14 70 9290	5
0408 11 80 9100	55
0408 91 80 9100	37

N.B.: Produktkoderne og fodnoterne er defineret i forordning (EØF) nr. 3846/87.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2737/2000**af 14. december 2000****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) Restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾.
- (3) Restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågæl-

dende varer. Disse mængder er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95.

- (4) Situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted.
- (5) Restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden. Den kan ændres inden for dette tidsrum.
- (6) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

BILAG

**til Kommissionens forordning af 14. december 2000 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel,
grove gryn og fine gryn af hvede eller rug**

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9100	A00	EUR/t	4,00
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	A00	EUR/t	3,75
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	A00	EUR/t	3,50
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9170	A00	EUR/t	3,25
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9180	A00	EUR/t	3,00
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	—	EUR/t	—	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	35,50
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	28,00
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
				1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
				1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

⁽¹⁾ Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2738/2000**af 14. december 2000****om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 1766/92 skal den eksportrestitution for korn, der gælder på dagen for indgivelse af ansøgning om eksportlicens, efter anmodning herom anvendes på en eksportforretning, der skal gennemføres inden for licensens gyldighedsperiode. I så fald kan restitutionsbeløbet korrigeres.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾, giver mulighed for at fastsætte et korrektionsbeløb for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92. Dette korrektionsbeløb skal beregnes under hensyntagen til de elementer, der er anført i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95.

- (3) Situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere korrektionsbeløbet efter bestemmelsesstedet.
- (4) Korrektionsbeløbet skal fastsættes samtidig med restitutionen og efter samme procedure. Det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser.
- (5) Det følger af ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbeløbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. december 2000 om fastsættelse af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse	Løbende måned 12	1. termin 1	2. termin 2	3. termin 3	4. termin 4	5. termin 5	6. termin 6
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	-1,00	-2,00	-3,00	-4,00	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9130	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9150	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9170	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9180	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0,00	0,00	0,00	0,00	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	-1,50	-3,00	-4,50	-6,00	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	-1,34	-2,68	-4,02	-5,36	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	-1,37	-2,74	-4,11	-5,48	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2739/2000**af 14. december 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1701/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til alle tredjelande, med undtagelse af visse AVS-stater, blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1701/2000 ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2019/2000 ⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitu-

tion under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 8. til den 14. december 2000 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1701/2000 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 195 af 1.8.2000, s. 18.

⁽⁶⁾ EFT L 241 af 26.9.2000, s. 37.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2740/2000**af 14. december 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2014/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til visse AVS-stater blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2014/2000 ⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forord-

ning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 8. til den 14. december 2000 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2014/2000 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 3,00 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 241 af 26.9.2000, s. 23.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2741/2000**af 14. december 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2317/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af byg til alle tredjelande, undtagen Amerikas Forenede Stater og Canada, blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/2000⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forord-

ning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedsituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 8. til den 14. december 2000 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2317/2000 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for byg til 0,00 EUR/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 267 af 20.10.2000, s. 23.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2742/2000**af 14. december 2000****om bud for udførsel af rug, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1740/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/1999⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af rug til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1740/2000⁽⁵⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 kan Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr.

1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning.

- (3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 8. december til den 14. december 2000 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1740/2000 omhandlede licitation over restitutionen eller afgiften ved udførsel af rug, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 199 af 5.8.2000, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2743/2000**af 14. december 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2097/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2097/2000 af 3. oktober 2000 om en særlig interventionsforanstaltning for korn i Finland og Sverige ⁽⁵⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over eksportrestitutionen for havre, der er produceret i Finland og Sverige til eksport fra Finland og Sverige til alle tredjelande, blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2097/2000.
- (2) I artikel 8 i forordning (EF) nr. 2097/2000 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92

kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 8. til den 14. december 2000 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2097/2000 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for havre til 33,40 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 249 af 4.10.2000, s. 15.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2744/2000

af 14. december 2000

om ændring af forordning (EF) nr. 1950/97 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sække og poser af polyethylen eller polypropylen med oprindelse i bl.a. Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 4,

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1950/97 ⁽²⁾ indførte Rådet en endelig antidumpingtold på 36,0 % på importen af sække og poser af polyethylen eller polypropylen (i det følgende benævnt »den pågældende vare«) med oprindelse i bl.a. Indien, undtagen importen fra en række udtrykkeligt nævnte indiske selskaber, som enten er omfattet af en lavere told eller helt er fritaget for told. Denne forordning blev efterfølgende ændret ved forordning (EF) nr. 96/1999 ⁽³⁾. Varen tariferes i øjeblikket under KN-kode 6305 32 81, 6305 33 91, ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 og ex 3923 29 90.

B. DEN AKTUELLE PROCEDURE

- (2) Kommissionen modtog efterfølgende en anmodning fra den indiske producent Subham Polymers Ltd (i det følgende benævnt »det pågældende selskab«) om at indlede en fornyet undersøgelse af forordning (EF) nr. 1950/97 vedrørende en ny eksportør, jf. artikel 11, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«). Dette selskab hævdede, at det ikke var forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksporterende producenter i Indien, som var genstand for de gældende antidumpingforanstaltninger over for den pågældende vare. Det hævdede endvidere, at det ikke havde eksporteret den pågældende vare i den oprindelige undersøgelsesperiode (1. april 1994 til 31. marts 1995), men at det derefter havde eksporteret den pågældende vare til Fællesskabet.
- (3) Den vare, der er omfattet af den aktuelle fornyede undersøgelse, er samme vare som den, der var omfattet af forordning (EF) nr. 1950/97.
- (4) Kommissionen undersøgte den dokumentation, der var fremlagt af den pågældende indiske eksporterende producent, og fandt den tilstrækkelig til at berettigede indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til

artikel 11, stk. 4, i grundforordningen. Efter høring af det rådgivende udvalg og efter at have givet den pågældende EF-erhvervsgren mulighed for at fremsætte bemærkninger indledte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 621/2000 ⁽⁴⁾ en fornyet undersøgelse af forordning (EF) nr. 1950/97 for så vidt angår det pågældende selskab.

- (5) Ved forordningen om indledning af den fornyede undersøgelse ophævede Kommissionen også den antidumpingtold, der var indført ved forordning (EF) nr. 1950/97, for så vidt angår importen af den pågældende vare fremstillet og eksporteret til Fællesskabet af det pågældende selskab og pålagde toldmyndighederne at tage passende skridt til at registrere denne import, jf. artikel 14, stk. 5, i grundforordningen.
- (6) Kommissionen underrettede officielt det pågældende selskab og eksportlandets repræsentanter herom. Den gav desuden andre direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt. Kommissionen modtog imidlertid ikke nogen anmodning herom.
- (7) Kommissionen sendte et spørgeskema til det pågældende selskab og modtog en rettidig besvarelse.
- (8) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 1998 til 31. december 1999 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«).
- (9) I den aktuelle undersøgelse benyttedes samme metode som i den oprindelige undersøgelse.

C. UNDERSØGELSENS OMFANG

- (10) Da der ikke blev fremsat nogen anmodning om en fornyet undersøgelse af konklusionerne om skade i denne undersøgelse, vedrørte den fornyede undersøgelse kun spørgsmålet om dumping.

D. RESULTATERNE AF UNDERSØGELSEN**1. Status som ny eksportør**

- (11) Det fremgik af undersøgelsen, at det pågældende selskab ikke havde eksporteret den pågældende vare i den oprindelige undersøgelsesperiode, og at den var begyndt at eksportere til Fællesskabet efter denne periode.

Selskabet kunne desuden godtgøre, at det ikke havde nogen direkte eller indirekte forbindelse med nogen af de indiske eksporterende producenter, der er omfattet af de gældende antidumpingforanstaltninger over for den pågældende vare.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 276 af 9.10.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 11 af 16.1.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 75 af 24.3.2000, s. 45.

Det bekræftes derfor, at det pågældende selskab bør anses for at være en ny eksportør i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen, og at der derfor bør fastsættes en individuel dumpingmargen for dette selskab.

2. Dumping

- (12) Det skal bemærkes, at den eksporterende producents salg til Fællesskabet bestod af en enkelt forsendelse. Det fandtes, at den pågældende mængde, nemlig en enkelt container på 15 tons i løbet af en periode på to år, nok var tilstrækkelig til at indlede en undersøgelse vedrørende en ny eksportør, men ikke til at muliggøre en meningsfuld vurdering af situationen med hensyn til dumping for denne eksporterende producent. En enkelt forsendelse kan normalt ikke anses for at repræsentere en sække- og poseproducents normale eksporthandelsaktiviteter. Det konstateredes, at de indiske selskaber, som var berørt af den oprindelige sag, i gennemsnit eksporterede ca. 575 tons i løbet af et år.
- (13) Under alle omstændigheder var det pågældende selskab ikke i stand til at besvare spørgeskemaet tilfredsstillende hverken med hensyn til salgspriserne på hjemmemarkedet eller de justeringer, der krævedes af den normale værdi og eksportprisen.
- (14) Da det fremgik af de afgivne oplysninger, at det pågældende selskab rent faktisk var en »ny eksportør« i henhold til grundforordningen, konkluderedes det ikke desto mindre, at den vejede gennemsnitlige told for de indiske selskaber, der undersøgtes i den oprindelige antidumpingundersøgelse, nemlig 10,5 %, ville være den mest passende antidumpingtold for det pågældende selskab. Samme fremgangsmåde blev allerede benyttet i forordning (EF) nr. 1950/97 for tre andre indiske selskaber, der ikke eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i den oprindelige undersøgelsesperiode, men som begyndte at eksportere efter denne periode.

E. ÆNDRING AF DE FORANSTALTNINGER, DER ER GENSTAND FOR FORNYET UNDERSØGELSE

- (15) På grundlag af resultaterne af undersøgelsen finder Kommissionen, at importen til Fællesskabet af sække og poser fremstillet og eksporteret af Subham Polymers Ltd bør være genstand for en antidumpingtold svarende til den vejede gennemsnitlige told for de indiske selskaber, der undersøgtes i den oprindelige antidumpingundersøgelse. Det foreslås derfor, at forordning (EF) nr. 1950/97 ændres i overensstemmelse hermed.

F. OPKRÆVNING AF ANTIDUMPINGTOLDEN MED TILBAGEVIRKENDE KRAFT

- (16) Da den fornyede undersøgelse har ført til en konklusion om, at der forekommer dumping for så vidt angår Subham Polymers Ltd, skal antidumpingtolden for dette selskab også opkræves med tilbagevirkende kraft fra datoen for indledningen af denne fornyede undersøgelse for den import, der har været genstand for registrering i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 621/2000.

G. MEDDELELSE OM FORANSTALTNINGERNE OG DERES VARIGHED

- (17) Det pågældende selskab blev underrettet om de kendsgerninger og overvejelser, som lå til grund for, at det påtænktes at indføre en endelig antidumpingtold på dets import til Fællesskabet. Selskabet gjorde indsigelse mod den foreslåede fremgangsmåde, men fremførte ikke nye argumenter.
- (18) Denne fornyede undersøgelse påvirker ikke udløbsdatoen for forordning (EF) nr. 1950/97, jf. artikel 11, stk. 2, i grundforordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1950/97 ændres således: følgende føjes til afsnittet med overskriften »Indien«:

	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
»Subham Polymers Ltd	10,5	8424«

2. Den indførte told opkræves også med tilbagevirkende kraft på import af den pågældende vare, der er registreret i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EF) nr. 621/2000.

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 2000.

På Rådets vegne

D. GILLOT

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

DET EUROPÆISKE INSTITUT TIL FORBEDRING AF LEVE- OG ARBEJDSVILKÅRENE

AFGØRELSE FRA DET EUROPÆISKE INSTITUT TIL FORBEDRING AF LEVE- OG ARBEJDSVILKÅRENE

af 11. februar 2000

om adfærdskodeks for god forvaltningsskik

(2000/791/EF)

DET EUROPÆISKE INSTITUT TIL FORBEDRING AF LEVE- OG ARBEJDSVILKÅRENE HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1365/75 af 26. maj 1975 om oprettelse af et europæisk institut til forbedring af leve- og arbejdsvilkårene og forordning (EØF) nr. 1947/93,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1860/76 af 29. juni 1976 om fastsættelse af vilkårene for personalet ved Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene og forordning (EØF) nr. 680/87, 1238/80 og 510/82 om ændring af forordning (EØF) nr. 1860/76,

under henvisning til Amsterdam-traktatens bestemmelser om åbenhed, særlig artikel 1 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 21 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til kravet i betænkningen fra Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender om arbejdet i parlamentsåret 1996-1997 ⁽¹⁾ om indførelse af en adfærdskodeks for god forvaltningsskik,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 16. juli 1998 om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 1997 (C4-0270/98) ⁽²⁾,

under henvisning til Den Europæiske Ombudsmands eget initiativ til at undersøge, om der i de forskellige fællesskabsinstitutioner og organer findes en adfærdskodeks for god forvaltningsskik for tjenestemænd i deres forbindelser med offentligheden, og om offentligheden har adgang hertil,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 15. april 1999 om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 1998 (C4-0138/99),

under henvisning til den eksisterende adfærdskodeks for aktindsigt i instituttets dokumenter som omhandlet i bestyrelsens afgørelse af 21. november 1997 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Åbenhedsprincippet indgår udtrykkeligt i traktaten om Den Europæiske Union, eftersom det i Amsterdam-traktaten anføres, at denne traktat udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt,

med henblik på at bringe forvaltningen tættere på borgerne og sikre en bedre kvalitet af denne bør der vedtages en kodeks indeholdende grundprincipperne for god forvaltningsskik for tjenestemænd i deres forbindelser med offentligheden,

en sådan kodeks vil være nyttig dels for de ansatte, da den på detaljeret vis orienterer dem om de regler, de skal følge i deres forbindelser med offentligheden, og dels for borgerne, da den sikrer dem information om den adfærdsstandard, de med rette kan forvente i deres forbindelser med fællesskabsforvaltningerne,

en sådan kodeks kan kun være effektiv, hvis den er et for borgerne offentligt tilgængeligt dokument, og derfor skal den være offentliggjort i form af en afgørelse på linje med ovennævnte afgørelse om aktindsigt i instituttets dokumenter,

⁽¹⁾ A4-0190/97.

⁽²⁾ EFT C 292 af 21.9.1998, s. 168.

⁽³⁾ EFT L 296 af 17.11.1999, s. 25.

Parlamentet hilste i sine beslutninger C4-0270/98 og C4-0138/99 initiativet til en adfærdskodeks for god forvaltningsskik for alle EU-institutioner og -organer velkommen og understregede det presserende behov for snarest muligt at udarbejde en sådan kodeks,

Parlamentet understregede ligeledes betydningen af, at en sådan kodeks bliver så enslydende som muligt for alle EU-institutioner og -organer, tilgængelig for alle EU-borgere og offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*,

det er derfor ønskværdigt, at der udarbejdes en kodeks med principper for god forvaltningsskik, som de ansatte skal iagttage i deres forbindelser med offentligheden, og at denne kodeks gøres offentligt tilgængelig —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

I forbindelserne med offentligheden iagttager de ansatte i Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene de principper, der er fastsat i denne afgørelse, og som udgør adfærdskodeksen for god forvaltningsskik, i det følgende benævnt »kodeksen«.

Artikel 2

Personelt anvendelsesområde

1. Kodeksen finder anvendelse på alle ansatte, på hvem vedtægten finder anvendelse, i deres forbindelser med offentligheden.
2. Instituttet træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at de i kodeksen fastsatte bestemmelser også finder anvendelse på andre personer såsom kontraktansatte, udstationerede eksperter fra nationale forvaltninger og praktikanter, der arbejder for centret.
3. ved »offentligheden« forstås fysiske og juridiske personer, uanset om de har deres bopæl eller registrerede forretningssted i en medlemsstat eller andetsteds.

Artikel 3

Materielt anvendelsesområde

1. Denne kodeks indeholder de generelle principper for god forvaltningsskik, som finder anvendelse på alle forbindelser mellem instituttets ansatte og offentligheden, medmindre disse forbindelser er underlagt særskilte bestemmelser.
2. Principperne i denne kodeks finder ikke anvendelse på forbindelserne mellem instituttet og dets ansatte. Disse forbindelser er underlagt vedtægten.

Artikel 4

Lovformelighed

Den ansatte udfører sit hverv i overensstemmelse med lovgivningen og iagttager de i fællesskabsretten fastlagte bestemmelser og procedurer. Den ansatte sørger navnlig for, at der er retshjemmel for afgørelser, som berører enkeltpersoners rettigheder eller interesser, og at deres indhold er i overensstemmelse med lovgivningen.

Artikel 5

Ikke-forskelsbehandling

1. Den ansatte sikrer i sin behandling af henvendelser fra offentligheden og i sine afgørelser, at princippet om ligebehandling iagttages. Medlemmer af offentligheden skal behandles på lignende måde i forbindelse med et lignende anliggende.
2. Såfremt der gøres forskel i behandlingen, sikrer den ansatte, at dette er begrundet i objektive og relevante forhold i den pågældende sag.
3. Den ansatte undgår navnlig enhver uberettiget forskelsbehandling mellem medlemmer af offentligheden på grund af national oprindelse, køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Artikel 6

Proportionalitet

1. Den ansatte sikrer i sine afgørelser, at de iværksatte foranstaltninger er i overensstemmelse med det tilstræbte mål. Den ansatte undgår navnlig at begrænse borgernes rettigheder eller at pålægge borgerne byrder, når disse begrænsninger eller byrder ikke står i et rimeligt forhold til formålet med handlingen.
2. Den ansatte tilstræber i sine afgørelser en fornuftig balance mellem privatpersoners interesser og almenvellet.

Artikel 7

Forbud mod misbrug af beføjelser

Beføjelser må udelukkende udøves til de formål, hvortil de er givet efter de relevante bestemmelser. Den ansatte undgår navnlig at benytte beføjelserne til formål, der ikke har retshjemmel, eller som ikke er begrundet i almenvellet.

Artikel 8

Uvildighed og uafhængighed

1. Den ansatte skal være uvildig og uafhængig. Den ansatte afholder sig fra enhver vilkårlig handling til skade for medlemmer af offentligheden samt enhver fortrinsbehandling uanset årsagen.
2. Den ansatte må ikke lade sig lede af nogen udefra kommende påvirkning, herunder politisk påvirkning, eller af personlige interesser.

3. Den ansatte afholder sig fra at blive inddraget i afgørelser om et anliggende, der vedrører hans egne, hans families, slægtninges, venners og bekendtes interesser.

Artikel 9

Objektivitet

Den ansatte tager i sine afgørelser hensyn til de relevante faktorer og giver dem hver især den vægt i afgørelsen, som de bør have, og udelukker ethvert irrelevant element fra sine overvejelser.

Artikel 10

Berettigede forventninger og konsekvens

1. Den ansatte optræder med konsekvens i sin egen forvaltningsmæssige adfærd og handler i overensstemmelse med instituttets forvaltningsskik. Den ansatte følger instituttets sædvanlige forvaltningsskik, medmindre der i enkeltstående tilfælde er berettiget grund til at fravige denne.

2. Den ansatte respekterer de berettigede og rimelige forventninger, som offentligheden har i lyset af instituttets hidtidige handlemåde.

Artikel 11

Redelighed

Den ansatte skal handle rimeligt og redeligt.

Artikel 12

Høflighed

1. Den ansatte skal være forekommende, korrekt, høflig og imødekommende i sine forbindelser med offentligheden. Ved besvarelse af korrespondance, telefonopkald og e-post søger den ansatte så vidt muligt at være hjælpsom og besvare de stillede spørgsmål.

2. Er den ansatte ikke ansvarlig for et givet anliggende, henviser vedkommende borgeren til den ansatte, som har ansvaret for det.

3. Sker der en fejl, som krænker en borgers rettigheder eller interesser, undskylder den ansatte fejlen.

Artikel 13

Besvarelse af skrivelser på borgerens sprog

Den ansatte anerkender, at enhver borger i Unionen eller ethvert medlem af offentligheden, som skriver til instituttet på et af de i traktaten omhandlede sprog, har ret til at modtage et svar på samme sprog.

Artikel 14

Bekræftelse af modtagelse og angivelse af den kompetente tjenestemand

1. Inden for en periode på to uger bekræftes modtagelsen af enhver skrivelse eller klage til instituttet, bortset fra i de

tilfælde, hvor der inden for samme periode kan sendes fyldestgørende svar.

2. I svaret eller bekræftelsen af modtagelsen anføres navn og telefonnummer på den ansatte, der varetager behandlingen af sagen, samt den ansattes tjenestegren.

3. Der behøver ikke blive sendt bekræftelse af modtagelsen eller svar i de tilfælde, hvor skrivelser eller klager har karakter af misbrug som følge af deres overdrevent store antal eller på grund af gentagelser eller formålsløshed.

Artikel 15

Forpligtelse til at videregive sager til instituttets kompetente tjenestegren

1. Såfremt en skrivelse eller klage til instituttet er stilet eller fremsendt til en tjenestegren, som ikke har beføjelser til at behandle den, sikrer den pågældende tjenestegren, at sagen ufortøvet videregives til den kompetente tjenestegren i instituttet.

2. Den tjenestegren, som oprindelig modtog skrивelsen eller klagen, underretter afsenderen om videregivelsen og anfører navn og telefonnummer på den ansatte, sagen er henvist til.

Artikel 16

Ret til at blive hørt og afgive erklæringer

1. I tilfælde, hvor enkeltpersoners rettigheder eller interesser er involveret, sikrer den ansatte, at retten til at udtale sig respekteres i alle faser af proceduren for afgørelsen.

2. I tilfælde, hvor der skal træffes en afgørelse, som berører rettigheder eller interesser hos et medlem af offentligheden, har den pågældende ret til at indgive skriftlige kommentarer og om nødvendigt forelægge mundtlige bemærkninger, inden afgørelsen træffes.

Artikel 17

Rimelig tidsfrist for afgørelser

1. Den ansatte sikrer, at der ved enhver anmodning eller klage til instituttet uden unødigt forsinkelse træffes en afgørelse inden for en rimelig tidsfrist og under ingen omstændigheder senere end to måneder fra datoen for modtagelsen. Samme regel gælder for besvarelse af skrivelser fra medlemmer af offentligheden.

2. Såfremt der ikke inden for ovennævnte tidsfrist kan træffes afgørelse om en anmodning eller klage til instituttet på grund af anliggendets komplicerede beskaffenhed, underretter den ansatte snarest muligt afsenderen herom. I dette tilfælde fremsendes en definitiv afgørelse så hurtigt som muligt til afsenderen.

Artikel 18

Pligt til at anføre de for en afgørelse tilgrundliggende årsager

1. I enhver afgørelse, der træffes af instituttet, og som krænker en privatpersons rettigheder eller interesser, skal der gives oplysning om de for afgørelsen tilgrundliggende årsager gennem tydelig anførelse af de relevante kendsgerninger og retsgrundlaget for afgørelsen.
2. Den ansatte skal undgå at træffe afgørelser, der er baseret på et summarisk eller vagt grundlag, eller som ikke indeholder en individuel begrundelse.
3. Såfremt det på grund af det store antal personer, som berøres af den samme afgørelse, ikke er muligt at give en detaljeret redegørelse for årsagerne til afgørelsen, og hvor der derfor afgives et standardsvar, skal den ansatte sikre, at der gives en efterfølgende individuel begrundelse til borgere, som udtrykkeligt anmoder herom.

Artikel 19

Angivelse af mulighederne for appel

1. Såfremt instituttet træffer en afgørelse, som er til skade for en privatpersons rettigheder eller interesser, skal det anføre mulighederne for at anfægte afgørelsen. Instituttet skal navnlig anføre arten af mulighederne, de organer, hvor mulighederne kan anvendes, samt tidsfristerne for anvendelsen.
2. I afgørelser skal der navnlig henvises til muligheden for søgsmål og klager til ombudsmanden på de betingelser, der er beskrevet i artikel 230 hhv. 195 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 20

Meddelelse af afgørelsen

1. Den ansatte skal sikre, at afgørelser, som berører enkeltpersoners rettigheder eller interesser, meddeles skriftligt til de(n) berørte person(er), så snart afgørelsen er truffet.
2. Den ansatte afholder sig fra at meddele afgørelsen til andre, indtil de(n) berørte person(er) er blevet underrettet.

Artikel 21

Databeskyttelse

1. En ansat, der behandler personoplysninger om en borger, skal respektere principperne i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.
2. Den ansatte skal navnlig afholde sig fra at behandle personoplysninger i ikke-legitimt øjemed eller at videregive sådanne oplysninger til uvedkommende.

Artikel 22

Begæringer om oplysninger

1. Når den ansatte har ansvaret for et givet anliggende, giver han eller hun medlemmer af offentligheden de oplysninger, de begærer. Den ansatte sørger for, at de fremsendte oplysninger er tydelige og forståelige.
2. Såfremt en mundtlig begæring om oplysninger er for kompliceret eller for omfattende til at blive behandlet, skal den ansatte råde den berørte person til at indgive en skriftlig anmodning.
3. Såfremt en ansat på grund af de ønskede oplysningers fortrolige karakter ikke må give disse oplysninger, oplyser han i overensstemmelse med artikel 18 i denne kodeks den berørte person om årsagerne til, at han ikke kan give oplysningerne.
4. Ved begæringer om oplysninger om anliggender, som den ansatte ikke er ansvarlig for, henviser den ansatte den pågældende til den kompetente person og oplyser dennes navn og telefonnummer. Ved begæringer, som vedrører en anden fællesskabsinstitution eller et andet fællesskabsorgan, henviser den ansatte den pågældende til denne institution eller dette organ.
5. Afhængig af emnet for begæringen henviser den ansatte i påkommende tilfælde den pågældende til den tjenestegren i instituttet, der er ansvarlig for oplysninger til offentligheden.

Artikel 23

Begæringer om aktindsigt i dokumenter

1. Ved begæringer om aktindsigt i instituttets dokumenter giver den ansatte aktindsigt i disse dokumenter i overensstemmelse med instituttets afgørelse om aktindsigt i instituttets dokumenter (⁽¹⁾).
2. Såfremt en ansat ikke kan imødekomme en mundtlig begæring om aktindsigt i dokumenter, rådes borgeren til at fremsende en skriftlig begæring.

Artikel 24

Fyldestgørende fortegnelser

Instituttets afdelinger fører fyldestgørende fortegnelser over ind- og udgående post, modtagne dokumenter og iværksatte foranstaltninger.

Artikel 25

Offentlighedens aktindsigt i kodeksen

1. Instituttet træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at denne kodeks i videst muligt omfang bekendtgøres for borgerne.
2. Instituttet udleverer et eksemplar af denne kodeks til enhver borger, som anmoder herom.

(¹) EFT L 296 af 17.11.1999, s. 25.

*Artikel 26***Retten til at indgive klage til Den Europæiske Ombudsmand**

I ethvert tilfælde, hvor en ansat undlader at overholde principperne i denne kodeks, kan der indgives klage herover til Den Europæiske Ombudsmand efter artikel 195 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og Den Europæiske Ombudsmands statut ⁽¹⁾.

*Artikel 27***Revision**

Denne afgørelse tages op til revision efter at have været i kraft i to år. Til forberedelse af denne revision fremlægger instituttets direktør i 2002 en beretning om denne afgørelses gennem-

førelse i perioden fra den 12. februar 2000 til den 11. februar 2002.

*Artikel 28***Ikrafttrædelse**

Denne afgørelse træder i kraft den 12. februar 2000. Den offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 2000.

På forretningsudvalgets vegne

Marc BOISNEL

Næstformand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv (EFT L 113 af 4.5.1994, s. 15).